NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE

OD 3. RUJNA DO 26. RUJNA 1942.

KNJIGA XXIII. *(Svezak 221.–230.)*

Uredjuje: A. Mataić

ZAGREB 1942.

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 3234

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI
ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE
OD 3. RUJNA DO 26. RUJNA 1942.

KNJIGA XXIII.
(SVEZAK 221.—230.)

UREDJUJE: A. MATAIĆ,
VIEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

UPUTE

Ministarstva prometa i javnih radova od 29. kolovoza 1942. broj 37.301-1942 o provedbi obustave izvedaba gradjevnih radova u posebničke svrhe

Ministarstvo prometa i javnih radova u suglasnosti s Ministarstvom unutarnjih poslova i s Ministarstvom za obrt, veleobrt i trgovinu izdaje radi provedbe naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 13. kolovoza 1942., br. 77.650-1942., o obustavi izvedbe gradjevnih radova u posebničke svrhe sliedeće

UPUTE

I.

Odobrenja prema stavci 2. § 2. napried navedene naredbe davat će odjel za javne radove Ministarstva prometa i javnih radova, ukoliko su u pitanju gradjevine na području grada i kotara Zagreba, a za ostalo područje Nezavisne Države Hrvatske ovlašćuju se mjerodavni tehnički odjelci pri kotarskim oblastima, da oni izdaju odobrenja za gradjevine na svom području.

Ukoliko su u pitanju popravci i podizanje gradjevina, koje su važne za obće gospodarske probitke, odobrenja će davati na priedlog Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu Odjel za javne radove, bez obzira, gdje se te gradjevine nalaze odnosno podižu.

II.

Mjerodavni uredi iz odlomka I. davat će tražena odobrenja prema svojoj slobodnoj razsudi, ali su dužni pod osobnom odgovornošću glavara tehničkih ureda pridržavati se pri tome sliedećih načela:

1. Kod odobravanja izvedbe već započetih a nedovršenih gradjevina:

a) ako se u dogotovljenoj gradjevini imaju izvršiti još samo završni radovi, a već je nabavljeno bar 75% gradjevnog tvoriva, potrebnog za te završne radove, odobrenje će se dati za dovršenje gradjevine;

b) ako je gradjevina toliko izvedena, da je već osigurana protiv vremenskih utjecaja (kao na pr. zgrada pod krovom), odobrenje će se dati samo za djelomično dovršenje gradjevine, i to ako je već nabavljeno bar 75% gradjevnog tvoriva, potrebnog za to djelomično dovršenje;

c) ako gradjevina, koja je u izvedbi, nije osigurana protiv vremenskih utjecaja, a gradjevno tvorivo, potrebno za njezino djelomično dovršenje, nije nabavljeno u potrebnoj količini, odobrit će se nastavak izvedbe samo utoliko, koliko je potrebno za osiguranje gradjevina protiv vremenskih utjecaja, t. j. ako je proglašenje napried navedene naredbe zateklo gradnju zgrade u zadnjem katu, odobrit će se nastavak izvedbe do krova i pokrivanje zgrade, a ako je zateklo gradnju izmedju katova, odobrit će se dovršenje kata, koji je u izvedbi, te privremeno pokrivanje ili izvedba betonske konstrukcije;

d) ako je izkop gradjevine gotov, odobrit će se izvedba temelja, a kod zgrada i izvedba podruma, ukoliko je ovaj predvidjen, ali u oba slučaja ako je potrebno gradjevno tvorivo već nabavljeno.

Odredbe pod a) do d) vriede i za dogradnje i nadogradnje postojećih gradjevina.

2. Kod odobravanja popravaka postojećih gradjevina, vezanih na dozvolu upravnih oblasti prve molbe:

a) ako je popravak odnosno pregradnja ili preinaka gradjevine potrebna uslied dotrajalosti pojedinih konstruktivnih dielova gradjevine ili radi zaštite gradjevine od vremenskih utjecaja, odobrenje će se dati samo u granicama tih potreba;

b) za ostale popravke odnosno pregradnje ili preinake, odobrenje će se dati u granicama razpoloživog odnosno nabavljenog gradjevnog tvoriva prije proglašenja naredbe i ako ih je ista naredba zatekla već u izvedbi.

3. Popravci radi redovitog uzdržavanja gradjevina u dobrom stanju, koji nisu vezani na dozvolu upravnih oblasti prve molbe, kao na pr. kod zgrada: popravak krova, poda, vrata, prozora, vodovodnih i kanalizacionih naprava, uredjaja grijanja, zatim bieljenja zgrade i slično, mogu se vršiti u granicama stvarnih potreba, ako je potrebno tvorivo nabavljeno prije proglašenja naredbe. Ukoliko nema potrebnog tvoriva mjerodavni tehnički uredi odobravat će nabavke tvoriva, ako je popravak doista neobhodno nuždan, a u granicama stvarnih potreba.

4. Popravci i podizanje gradjevina, koje su oštećene ili porušene uslied rata ili izvanrednih prilika, odobravat će se u granicama potrebe, da se oštećena gradjevina dovede popravkom u prijašnje stanje, odnosno da se porušena gradjevina podigne u manjem ili u istom ili u neznatno većem obsegu od prijašnjeg stanja, ali u oba slučaja na temelju izdane gradjevne dozvole.

5. Odobrenje za popravke i podizanje gradjevina, koje su važne za obće gospodarske probitke, davat će se na temelju izdane gradjevne dozvole i na priedlog Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

III.

Molba za odobrenje radova iz odlomka II. pod 1. do 4. upućuje se mjerodavnim uredima prema odlomku I. Molba za odobrenje radova iz odlomka II. pod 5. upućuje se Ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, koje ih sa svojim priedlogom dostavlja Odjelu za javne radove Ministarstva prometa i javnih radova na daljnji postupak.

Propisno biljegovanoj molbi ima se priložiti priepis gradjevne dozvole i preris nacrta, prema kojima je izdana dozvola. U molbi treba navesti:

a) što je do dana obustave radova odnosno do dana podnošenja molbe već izvedeno;

b) koliko je radnika bilo zaposleno prosječno posljednjih 15 dana gradnje prije proglašenja naredbe;

c) za koje se radove odobrenje traži;

d) obrazloženje potrebe tih radova, i

e) koje je gradjevno tvorivo za te radove razpoloživo odnosno nabavljeno prema vrsti i količini.

Ako se osim odobrenja izvedbe radova traži i uredovna potvrda za nabavu potrebnog gradjevnog tvoriva, odnosno ako se traži samo nabava tvoriva, molbi treba priključiti i popis potrebnog tvoriva (prema vrsti i količini) u 5 primjeraka.

Molba i popis imaju biti podpisani od vlastnika gradjevine i poduzetnika odnosno obrtnika ili izvadjača radova. Svi oni skupno odgovaraju za neistinite podatke u molbi i popisu. U popisu ne mogu se vr-

šiti nikakvi izpravci ni dopune. Ako je popis netočan i manjkav, vraća se molitelju radi sastavljanja novog.

Mjerodavni tehnički ured dužan je u roku od 14 dana izdati odluku o odobrenju ili neodobrenju izvedbe traženih radova ili o nabavci tvoriva, i odluku dostaviti molitelju. Odluci o odobrenju izvedbe radova ima se priključiti popis gradjevnog tvoriva, koje se ima još nabaviti. Mjerodavni ured stavlja na popisu potvrdu, da je tvorivo u odnosnoj količini potrebno za odobrenu izvedbu radova. Količina tvoriva može se izpravkom reda u popisu i smanjiti prema važnosti i veličini gradjevine odnosno prema obsegu odobrene izvedbe.

Ako se tvorivo ima nabaviti kod više proizvoditelja, obrtnika i trgovaca, molitelj je dužan priključiti molbi, mjesto jednog, više popisa s odgovarajućom vrsti i količinom gradiva, koje namjerava nabaviti kod pojedinih proizvoditelja, obrtnika i trgovaca, a sve to u 5 primjeraka. Po jedan od tih popisa s uredovnom potvrdom ima se priključiti odluci, koja se dostavlja molitelju, radi uručbe pri kupnji tvoriva prodavaocima prema § 3. napried navedene naredbe.

Mjerodavni ured uz gornju potvrdu na popisu naznačuje, u kojim se vremenskim razmacima potrebno tvorivo ima nabavljati odnosno dodjeljivati (prema vrsti i količini). Pri tome treba paziti, da se tvorivo nabavlja odnosno dodjeljuje na jedan rok od 20—30 radnih dana, kako bi se spriečilo nagomilavanje gradjevnog tvoriva kod pojedinaca, a stvarno razpoloživo gradivo jednoliko dodjeljivalo u svim krajevima zemlje.

Mjerodavni tehnički uredi dostavljaju istodobno po jedan priepis odluke s potvrdjenim popisima gradjevnog tvoriva i to:

1 Upravnoj oblasti prve molbe, koja je izdala gradjevnu dozvolu, radi nadzora i možebitnog izricanja kazne prema § 5. naredbe;

2. Ministarstvu prometa i javnih radova — Odjelu za javne radove radi očevidnosti o svim izdanim odlukama i radi provjeravanja opravdanosti odobrenja izvedbe radova i nabave tvoriva;

3. Proizvoditeljima, obrtnicima ili trgovcima gradjevnih tvoriva, koji su dužni na temelju tih priepisa opravdati izdatak gradjevnog tvoriva i na izvorniku potvrditi izdatak;

4. Tehnički ured pridržava medju spisima jedan priepis radi očevidnosti i nadzora.

Izvorni odobreni popisi gradjevnog tvoriva izdavaju se vlastnicima odnosno poduzećima, koja izvode gradnju. Na temelju istih dužni su proizvoditelji, obrtnici i trgovci izdavati tvorivo prema popisu uz prijam priepisa pod 3., na kojem će vlastnik odnosno poduzeće potvrditi kupnju tvoriva.

IV.

Za popravak i podizanje gradjevina poduzeća, koja su osnovana posebnim naredbama na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941., br. CCCXCIII-1935-Z-1941., a koji se radovi mogu vršiti bez odobrenja prema § 2. napried navedene naredbe, zanimani će tražiti odobrenje za nabavu gradjevnog tvoriva od mjerodavnih ureda prema odlomku I.

U molbi, kojoj se priključuju priepisi gradjevne dozvole i naredbe o osnutku poduzeća kao i prerisi nacrta, treba navesti:

a) što je od dana podnošenja molbe već izvedeno;

b) koliko je radnika bilo zaposleno prosječno posljednjih 15 dana gradnje prije proglašenja naredbe;

c) koje je gradjevno tvorivo za nastavak radova razpoloživo odnosno već nabavljeno (po vrsti i količini).

Molbi treba priključiti i popis tvoriva, potrebnog za nastavak i dovršenje radova, u svemu kako je navedeno u odlomku III.

Za postupak prema ovim molbama vriede propisi iz odlomka III.

V.

Ukoliko mjerodavni uredi nisu u stanju sami provjeriti točnost podataka, iznešenih u molbi, provjeravaju te podatke preko obćinskih i gradskih poglavarstava ili preko vlastitih djelatnika vanjske službe, a samo u izvanrednim slučajevima putem vlastitih izvida na mjestu radnje. Troškovi izvida padaju na teret molitelja i moraju biti navedeni u odluci. Možebitni izvidi na licu mjesta moraju se obaviti najžurnije.

Osoblje tehničkih ureda dužno je svakom prigodom provjeravati, da li se posebnički radovi izvode na temelju odobrenja i da li se gradivo upotrebljava za odobrene svrhe.

U slučaju utvrdjenih nepravilnosti dužni su odmah prijaviti mjerodavnoj upravnoj oblasti radi daljnjeg postupka.*

U Zagrebu, 29. kolovoza 1942.

Državni tajnik za javne radove:

Ing. Bulić, v. r.

---

* Narodne novine od 3. rujna 1942. broj 198.

POSLOVNIK

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 21. kolovoza 1942. broj 82.506-42 o ustrojstvu Zavoda za promicanje obrta, veleobrta i za tehnoložko izpitivanje sirovina i proizvoda (Gospodarstveno-tehnički zavod)

Na temelju § 6. zakonske odredbe od 24. travnja 1942 broj CXIII-953-Z-1942., o ustrojstvu i djelokrugu Zavoda za promicanje obrta i veleobrta i tehnoložko izpitivanje sirovina i proizvoda izdajem ovaj poslovnik:

§ 1.

Zavod se dieli na odsjeke, i to
1. obći odsjek s:
   a) pododsjekom upravno-računarskim,
   b) pododsjekom narodno-gospodarstvenim,
   c) pododsjekom za racionalizaciju;
2. kemijsko-tehnoložki odsjek;
3. elektrotehničko-strojarski odsjek s:
   a) pododsjekom mehaničko-tehnoložkim,
   b) pododsjekom elekrotehničkim,
   c) pododsjekom strojarskim;
4. odsjek za promicanje izobrazbe obrtnog i veleobrtnog podmlatka.

§ 2.

U obći odsjek spadaju ovi poslovi:
a) u upravno računarski pododsjek:
osobni odnosi službenika; pismare i pismohrane; pravni poslovi savezno sa stručnim djelokrugom Za-

voda i sa suradnjom Zavoda s ostalim laboratorijima i ustanovama; nadzor nad održavanjem zgrada Zavoda i njegovih ustanova; uredjenje i vodjenje knjižnice; vodjenje poslova oko uredjenja službenih odnosa suradnih ustanova sa Zavodom i svi drugi poslovi obćeg upravnog značaja; poslovi oko novčanih primitaka i izdataka Zavoda; sastav priedloga proračuna i njegova provedba; poslovi oko nabava za potrebe Zavoda; vodjenje našastara i očevidnosti predmeta Zavoda;

b) narodno-gospodarstveni pododsjek:
izpitivanje tehničkih uvjeta razvitka obrta i veleobrta u Hrvatskoj s narodno-gospodarstvenog gledišta; obradjivanje pitanja racionalne razpodjelbe pojedinih grana obrta i veleobrta; obradjivanje narodno-gospodarstvenih pitanja savezno s nadzorom nad kartelima i priradnim zajednicama i poduzećima u suradnji s tehničkim odsjecima; izradba priedloga za promicanje obrta i veleobrta; suradnja s odjelom za gospodarsku politiku Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu kod izradbe osnova zakonskih odredaba i naredaba savezno s upravljanjem i uredjenjem obrtne i veleobrtne proizvodnje; rad oko objavljivanja stručnih izdanja Zavoda; vodjenje očevidnosti obrta i veleobrta za potrebe Zavoda; uskladjenje rada Zavoda oko obrtne i veleobrtne brojitbe s Hrvatskim državnim družtvovno-gospodarskim zavodom;

c) u pododsjek za racionalizaciju:
obradjivanje pitanja racionaliziranja poslovanja pojedinih struka obrta i veleobrta, izradba i izdavanje elaborata iz toga područja; priredjivanje predavanja domaćih i inozemnih stručnjaka na tom području; obavljanje stručnih pregleda poduzeća savezno s pro-

micanjem racionalne proizvodnje; suradnja s odborom za normalizaciju; rješavanje svih drugih zadataka, koji zasiecaju u pitanje racionalizacije.

§ 3.

U kemijsko-tehnoložki i elektrotehničko-strojarski odsjek odnosno u njihove pododsjeke spadaju, već prema vrsti rada s obzirom na područje tehnike, ovi poslovi:

rješavanje svih zadataka s područja tehnike u suradnji sa zavodima i laboratorijima, koji stoje u tom pogledu na razpolaganju Zavodu, a u savezu s vodjenjem državne priradne politike iz djelokruga Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu; vršenje tehničkih iztraživanja, znanstvenih radova i proučavanja u svrhu promicanje obrta i veleobrta; rad oko razpodjelbe poslova u pogledu izpitivanja materijala prema vrstama na pojedine laboratorije i ustanove, koje su pod upravom Zavoda, kao i na laboratorije, koji suradjuju s ovim Zavodom, a prema odobrenom sporazumu o suradnji; preuzimanjem rezultata izpitivanja pojedinih laboratorija i poslovi oko izdavanja službenih svjedočbi i stručnih mišljenja savezno s izpitivanjem tvoriva i drugim stručnim radom; vršenje nadzora nad radom stručnog osoblja, dodieljenog od strane Zavoda u pojedine laboratorije Zavoda ili suradne ustanove; sudjelovanje pri izradbi tehničkih uvjeta kod javnih nabava na zahtjev državnih i samoupravnih oblasti; utvrdjivanje jednoličnih metoda rada savezno s izpitivanjem materijala i rad na jedinstvenom cjeniku za vršenje izpitivanja u zajednici sa suradnim laboratorijima; suradnja o Odborom za normalizaciju; stručno-

tehnički nadzor nad kartelima priradnim zajednicama i poduzećima; vršenje tehničkih pregleda poduzeća, odredjenih od strane Zavoda kao i stručno sudjelovanje pri pregledima poduzeća, odredjenim od strane drugih odjela Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu; izradba tehničko-stručnih elaborata u svrhu promicanja obrta i veleobrta; tehnička suradnja kod prikupljanja podataka obrtne i veleobrtne brojitbe u zajednici s Hrvatskim družtvovno-gospodarskim zavodom; stručna suradnja na zahtjev Hrvatskog državnog patentnog ureda.

§ 4.

U odsjek za promicanje izobrazbe obrtnog i veleobrtnog podmlatka spadaju ovi poslovi:

izradba osnove za promicanje stručne izobrazbe obrtnog i veleobrtnog podmlatka; organizacija stručnih tečajeva u zajednici s odgovarajućim komorama i nadzor nad izvodjenjem obuke u tim tečajevima; uredjenje i podpomaganje uzornih radionica za tečajeve; suradnja sa školskim odsjekom Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu; priedlozi za podpomaganje obrtnika u novcu i alatu; organizacija izdavanja knjiga za promicanje stručne izobrazbe; sudjelovanje kod organiziranja obrtnih i veleobrtnih izložaba; rad na organiziranju obrtnog i veleobrtnog muzeja; brojitba, potrebna za poslove iz djelokruga ovog odsjeka.

§ 5.

Odsjeci i pododsjeci posluju po uputama i pod nadzorom upravitelja Zavoda.

§ 6.

Ovaj poslovnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 21. kolovoza 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 4. rujna 1942. broj 199.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 31. kolovoza 1942. broj 13502-1942 o najvišim dozvoljenim ukupnim (brutto) zaradama kod prodaje snimačke (fotografske) robe

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941., broj CDIV-2038-Z-1941., izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Snimačka (fotografska) roba u smislu ove oblastne odluke dieli se na foto-kemijsku i fotooptičku robu te nuzpribor.

Pod foto-kemijskom robom razumievaju se: ploče i filmovi svih vrsta, papiri, razvijači, kemijska pomoćna sredstva i sredstva za bljeskavo svietlo.

Pod foto-optičkom robom razumievaju se: fotosprave (aparati), sita (filteri) i predleće, projekcione sprave (aparati), slikokazne (kinematografske) sprave (aparati) za snimanje i projekciju, snimački reflektori i sprave za tamnu komoru.

Sva ostala roba, koja se obično prodaje u ovoj struci, a nije ovdje navedena, spoda u nuzpribor.

II.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje snimačke (fotografske) robe u trgovini na veliko ustanovljuju se, kako sliedi:

1. foto-kemijska i foto-optička roba kod prodaje trgovcima na malo 20%;

2. foto-kemijska roba, snimački reflektori i sprave za tamnu komoru kod prodaje stručnim snimačima (fotografima), koji nemaju otvorenu trgovinu, veleobrtnim poduzećima te državnim i samoupravnim ustanovama, koje imaju uredjenu vlastitu radionicu (laboratorij) 28.889%;

3. nuzpribor 50%.

Ustanovljeni postotci ukupne (brutto) zarade računaju se od prodajne ciene.

III.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje snimačke (fotografske) robe u trgovini na malo ustanovljuju se, kako sliedi:

1. foto-kemijska i foto-optička roba 50%;

2. foto-kemijska roba, snimalački reflektori i sprave za tamnu komoru kod prodaje stručnim snimačima (fotografima), koji ne posjeduju otvorenu trgovinu, veleobrtnim poduzećima te državnim i samoupravnim ustanovama koje imaju uredjenu vlastitu radionicu (laboratorij) 12.5%;

3. nuzpribor 50%.

Ustanovljeni postotci ukupne(brutto) zarade računaju se kod robe, navedene pod brojem 1. i 2. ove točke, od čiste nabavne ciene prema računu dobavljača, a kod robe, navedene pod brojem 3. ove točke, od prodajne ciene.

IV.

Prodajna ciena robe, kod koje se ustanovljeni postotak najviše ukupne (brutto) zarade računa od prodajne ciene, ustanovljuje se tako, da se stvarna na-

bavna ciena robe podieli s ostatkom, koji se dobije, ako se najviši dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade odbije od brojke 100, a količnik pomnoži sa 100.

Stvarna nabavna ciena robe je ciena prema računu dobavljača, povećana skupnim porezom na poslovni promet, željezničkim i ostalim prievoznim, utovarnim, pretovarnim i iztovarnim troškovima, općinskom trošarinom, gradskom uvozninom i javnim daćama, a kod uvezene robe carinom, svim nuzpristojbama na carinarnici, kao i ostalim troškovima, skopčanim s njezinim uvozom.

U stvarnu nabavnu cienu ne spada ležarina i stojarina, ako nastanu krivnjom nabavljača, te putni troškovi oko nabave robe.

Od ciene robe prema računu kod foto-optičke robe i nuzpribora odbija se trgovački popust (rabat), dok se skonto ne odbija.

Od ciene robe prema računu kod foto-kemijske robe ne odbija se ni trgovački popust (rabat) ni skonto.

Možebitni manjak, lom ili raztep ne smije se uračunati kod izračunavanja stvarne nabavne ciene robe.

Ako u jednom računu ima više vrsta robe uz razne nabavne ciene, moraju se troškovi razmjerno podieliti prema nabavnoj cieni robe, a skupni porez na poslovni promet i ostale javne daće, onako, kako su propisani pristojbenicima.

Prodajna ciena robe, za koju je ustanovljen postotak najviše ukupne (brutto) zarade na čistu nabavnu cienu robe, ustanovljuje se tako, da se čista nabavna ciena robe pomnoži sa zbrojem, koji proizlazi, ako se najviši dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade pribroji brojci 100 te tako dobiveni umnožak podieli sa 100.

Čista nabavna ciena robe u smislu ove oblastne odluke je ona ciena robe, koja je označena u računu (fakturi) dobavljača, a koja se ne smije umanjiti niti povisiti.

V.

Ustanovljeni najviši postotci ukupne (brutto) zarade sadržavaju sve režijske troškove, kakve god oni vrste bili, kao i čistu zaradu trgovca, te osim njih ne smije ništa pridodati stvarnoj nabavnoj odnosno čistoj nabavnoj cieni robe.

VI.

Prodajne ciene, koje se oblikuju u smislu ove oblastne odluke, razumievaju se postavno skladište prodavaoca.

VII.

Pod trgovcem na veliko razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna (fizička) ili pravna osoba, koja snimačku robu uvozi ili je kupuje od tuzemnog proizvoditelja u svrhu prodaje trgovcu na malo.

Pod trgovcem na malo razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna (fizička) ili pravna osoba, koja snimačku robu uvozi ili je kupuje od tuzemnog proizvoditelja ili trgovca na veliko u svrhu izravne prodaje potrošaču.

Zabranjuje se u smislu ove oblastne odluke prodaja snimačke robe po trgovcu na veliko drugom trgovcu na veliko, ako se time mienjaju uvjeti na štetu potrošača.

Trgovac na malo uvoznik može izravno uvezenu robu prodati trgovcu na veliko uz najvišu ukupnu (brutto) zaradu od 3% od prodajne ciene ili trgovcu

na malo, ali uz najvišu ukupnu (brutto) zaradu, ustanovljenu u točki I. ove oblastne odluke.

Trgovac, koji se bavi trgovinom na veliko i na malo, smije kod prodaje robe potrošačima računati samo najvišu ukupnu (brutto) zaradu, ustanovljenu u točki II. ove oblastne odluke.

VIII.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941., broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942., broj XV-104-Z-1942.

IX.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka od 6. svibnja 1942., broj 5921-1942., o najvišim dozvoljenim ukupnim (brutto) zaradama kod prodaje snimačke (fotografske) robe (Narodne novine od 11. svibnja 1942., broj 104).

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

---

* Narodne novine od 4. rujna 1942., broj 199.

NAREDBA

Ministarstva šumarstva i rudarstva od 29. kolovoza 1942. broj 25749-Š-1942 o lovostaji na zečeve, fazane i trčke

Na temelju § 18. zakona o lovu izdajem ovu naredbu:

§ 1.

1. Lovostaja na zečeve počinje 16. siečnja, a svršava 15. listopada.
2. Lovostaja na fazanske pietlove počinje 16. siečnja, a svršava 30. listopada.
3. Odredjuje se do daljnje naredbe podpuna lovostaja na trčke (poljske jarebice, perdix perdix L. — cinerea Lath) i fazanske koke.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 29. kolovoza 1942.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Frković, v. r.

---

* Narodne novine od 5. rujna 1942. broj 200.

Velika župa Bilogora u Bjelovaru

Broj: 8.895-42

Na temelju § 2., savezno s § 7. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941., broj CDIV-2038-Z-1941., izdajem

OBLASTNU ODLUKU

o ustanovljenju ciena za dimnjačarski rad na području Velike župe Bilogora

§ 1.

Pristojbenik:

jednokratno čišćenje cilindar dimnjaka bez razlike na visinu u prizemnim kućama	Kuna	5.—
jednokratno čišćenje cilindar - dimnjaka u jednokatnoj kući	Kuna	6.—
za svaki daljnji kat nadoplaćuje se	Kuna	1.—
jednokratno čišćenje prolaznog dimnjaka u prizemnim kućama	Kuna	6.50
jednokratno čišćenje prolaznog dimnjaka u jednokatnim kućama	Kuna	8.—
za svaki daljnji kat nadoplaćuje se	Kuna	2.—

Čišćenje dimnjaka većeg obujma,

kao onih, koji se upotrebljavaju u javnim zavodima, bolnicama, vojnim ustanovama, gostionicama, pekarskim i sličnim radnjama:

jednokratno čišćenje u prizemnim kućama Kuna 15.—
jednokratno čišćenje u I. katnim kućama Kuna 20.—
za svaki daljnji kat nadoplaćuje se Kuna 7.50

Čišćenje štednjaka

jednokratno čišćenje običnog štednjaka s 1 pečnj. Kuna 5.—
jednokratno čišćenje običnog štednjaka s kotlićem za vodu Kuna 6.50
za svaku daljnju pečenjarku naplaćuje se Kuna 2.—

Čišćenje štednjaka većeg obujma:

kao onih u zavodima, bolnicama, vojnim ustanovama, gostionicama i sličnim radnjama:

jednokratno čišćenje manjih štednjaka Kuna 12.—
jednokratno čišćenje većih štednjaka Kuna 15.—
jednokratno čišćenje tehnički kompliciranih štednjaka Kuna 25.—

Čišćenje peći za grijanje prostorija:

jednokratno čišćenje obične željezne peći sa cievi do 1 mt. dužine Kuna 6.50
jednokratno čišćenje zidane peći s pregradama Kuna 8.—

jednokratno čišćenje kompliciranih zidanih peći Kuna 20.—
čišćenje pekarskih peći sa tiplima po 1 mt, dužine Kuna 2.50
slastičarskih peći s pečenjarkama i cievima (manji) Kuna 25.—
čišćenje slastičarskih peći s pečnj. i teh. kompl. ciev. Kuna 30.—

Čišćenje dimovih cievi:

jednokratno čišćenje limenih, željeznih ili zidanih dimnih cievi o mt. Kuna 1.50

Čišćenje dimnjaka i kanala centralnog ložišta:

jednokratno čišćenje dimnjaka i kanala u manjim zgradama Kuna 30.—
jednokratno čišćenje dimnjaka i kanala u većim zgradama Kuna 50.—
čišćenje dimnjaka i kanala u javnim zavodima, poduzećima, vojnim ustanovama, gostiteljskim radnjama i slično Kuna 100.—

Čišćenje tvorničkih dimnjaka

jednokratno čišćenje tvor. dimnjaka do 20 mt. visine Kuna 200.—
za svaki daljnji rad naplaćuje se Kuna 15.—
jednokratno čišćenje dimovodnih kanala za 1 mt. Kuna 10.—
za svaki daljnji metar Kuna 6.—

Za čišćenje ložišta specijalnih sistema:

za izstrugivanje komora i sušiona poduzeća po m^2 Kuna 5.—

za čišćenje parnih pekar. peći, peći za sušenje slada, za čišćenje specijalnih sistema i veličina tvor. objekata naplaćivat će se naknadno za rad po cieni na sat, koju dotična radna snaga ima za utrošeno radno vrieme, priračunavajući k tome 25% majstorske zarade

čišćenje mesarskih sušiona manjeg obujma	Kuna 30.—
čišćenje mesarskih sušiona većeg obujma	Kuna 40.—
za svaki pregled i izpitivanje novih dimnjaka kod novogradnja i dogradnja u prizemnim zgradama	Kuna 25.—
za svaki daljnji kat	Kuna 5.—
za svako izpaljivanje dimnjaka	Kuna 25.—

Za čišćenje dimnjaka i ostalih objekata u seljačkim domovima po selima i zaselcima moći će dimnjačar naplatiti samo paušalnu pristojbu i to: u radjevnim kotarevima II. razreda, u koji ulaze radjevni kotarevi grada i kotara Bjelovara, kao sjedišta velike župe, godišnje 84.— Kune, u radjevnim kotarevima III. razreda, u koji ulaze radjevni kotarevi sa sjedištem kotarskih oblasti, godišnje 72.— Kune, a u radjevnim kotarevima IV. razreda, u koji ulaze radjevni kotarevi sa sjedištem izvan kotarskih oblasti u selima, godišnje 60.— Kuna.

Za slučajno potrebnu potvrdu trošak biljegovine plaća stranka.

§ 2.

Ovaj cjenik vriedi za vršenje radova od 7—19 sati. Stranke, koje žele i traže, da se radovi obave izvan toga vremena, imaju dimnjačaru platiti pored pod § 1., odredjenih ciena još 50% više, a one stranke, koje žele, da se takovi radovi obave blagdanom ili nedjeljom, imaju platiti pored odredjene ciene 100% više. Dimnjačarska pristojba naplaćuje se po obavljenom čišćenju a naplata se ima uviek vršiti sa pismeno izpostavljenim računom radi nadzora vlasti.
Kad stranka nakon opomene, učinjene od strane dimnjačara, ne plati odredjenu pristojbu, može se ista naplatiti izravnim putem i ovrhom po nadležnoj obćoj upravnoj oblasti I. stupnja.

§ 3.

Ovaj cjenik vriedi za sve radove, koje dimnjačar obavlja u svom sjedištu, odnosno za čišćenje dimnih objekata, koji od sjedišta dimnjačara nisu udaljeni više od 5 kilometara, a za poslove izvan ovog područja ovlašten je dimnjačar naplatiti 50% preko utvrdjenog cjenika; ukoliko se radi o osamljenim kućama (ekonomijama, lugar. željezničkim, te vojnim zgradama) pripada dimnjačaru 75% na redovitu cienu.
Ova se nadoplata ne može ni u kojem slučaju primieniti na kuće, u kojima obitavaju seljačke obitelji.

§ 4.

Ovaj cjenik vriedi za područje ciele velike župe Bilogora s danom 1. siečnja 1942.

§ 5.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941., broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942., broj XV-104-Z-1942.

§ 6.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Bjelovar, dne 5. kolovoza 1942.

Veliki župan

---

* Narodne novine od 5. rujna 1942. broj 200.

NAREDBA

Ministarstva prometa i javnih radova od 29. srpnja 1942. O. P. broj 17549-42 o osnivanju razrednog državnog poštanskog ureda u Šćitu, kotar Prozor

Na temelju § 2. zakona o pošti, brzojavu i brzoglasu od 16. srpnja 1931., P. T. broj 66485-1931., a u suglasnosti s Predsjedničtvom vlade propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Osniva se razredni državni poštanski ured IV. razreda 4. skupine u Šćitu, kotar Prozor.

§ 2.

Pod poštanski ured u Šćitu spadaju mjesta: Šćit, Proslap, Kopčići, Varvara, Konjdolac, Rumboci, Jaklići, Ripci, Podbor,, Ploča, Mliša, Kovačevo Polje, Orašac, Zvirnjača, Trebiževo i Zlopolje.

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 21. kolovoza 1942.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Bešlagić, v. r.

---

* Narodne novine od 7. rujna 1942. broj 201.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i nadopunama zakona o ustrojstvu vojske i mornarice od 30. rujna 1931.

§ 1.

Članu 307. dodaje se druga stavka, koja glasi:

»Iznimno od ovog propisa pravo na beriva djelatnog službenika prigodom umirovljenja pripada do kraja mjeseca, koji sliedi iza mjeseca, u kojem je izdan nalog za njegovo razrješenje od službe.«

§ 2.

Član 337. preinačuje se i glasi:

»Vrieme za ustanovljenje osobne mirovine častnika, domobranskih činovnika, dočastnika, oružnika i glasbenika računa se od dana razrješenja od službe.

Razrješenje od službe u domobranstvu nakon umirovljenja ima usliediti najkasnije u roku od mjesec dana računajući od dana, kada je izdan nalog za razrješenje od službe.

Osobna mirovina ustanovljuje se ureda radi.«

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se Ministarstvu hrvatskog domobranstva.

§ 4.

Ova zakonka odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se od 28. lipnja 1941.

Zagreb, dne 28. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLI-2083-Z-1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Vojskovodja-Doglavnik:

Slavko Kvaternik, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 9. rujna 1942. broj 202.

ZAKONSKA ODREDBA
o novačenju mladića rodjenih godine 1923. i 1924.

§ 1.

Ovlašćuje se ministar hrvatskog domobranstva, da odstupno od propisa § 15., st. 2., zakonske odredbe o oružanoj sili Nezavisne Države Hrvatske od 18. ožujka 1942., broj LXXVII-642-Z-1942., može u godini 1942., mladiće, rodjene godine 1923., pozvati na stavnju, unovačiti i unovačene uputiti na odsluženje obveznog djelatnog razdoblja. Isto tako se ovlašćuje, da može u godini 1943., mladiće rodjene godine 1924., pozvati na stavnju, unovačiti i unovačene uputiti na odsluženje obveznog djelatnog razdoblja.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministru hrvatskog domobranstva.

U Zagrebu, dne 8. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCXLIX-2101-Z-1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Slavko Kvaternik, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 9. rujna 1942. broj 202.

NAREDBA

ministra pravosudja i bogoštovlja od 8. rujna 1942. broj 2143-Z-1942. o promjeni i nadopuni uredbe o osnivanju i radu državnih zavoda za odgajanje i popravljanje djece i mladjih maloljetnika od 18. siečnja 1930. broj 5297 (Službene novine od 31. siečnja 1930. broj 23 — IX)

Na temelju člana 25. zakona, kojim se stavljaju na snagu i uvode u život kazneni zakon, zakon o sudbenom kaznenom postupku i zakon o ovršenju kazna oduzeća slobode od 16. veljače 1929., (Službene novine od 26. veljače 1929., broj 47-XXI), propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Član 10. uredbe o osnivanju i radu državnih zavoda za odgajanje i popravljanje djece i mladjih malodobnika mienja se i glasi:

»Zavodima za odgajanje i popravljanje upravlja pod osobnom odgovornošću upravitelj zavoda, kojeg imenuje ministar pravosudja i bogoštovlja, na temelju razpisanog natječaja ili bez natječaja.

Upravitelji zavoda mogu biti osobe, koje su se iztakle pedagožkim radom, ili sudci, državni tužitelji i njihovi zamjenici, koji imaju najmanje pet godina državne službe i dovoljno izkustva u postupku s malodobnicima.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 8. rujna 1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 9. rujna 1942. broj 202.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 4. rujna 1942., broj 13877-1942., kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941., broj CDIV-2038-Z-1941., (Narodne novine od 20. studenoga 1941., broj 183) mienja i nadopunjuje oblastna odluka od 29. srpnja 1942., broj 9945-1942., o najvišem dozvoljenom postotku ukupne (brutto) zarade kod prodaje mazivih ulja i masti u trgovini na malo

I.

U oblastnoj odluci od 29. srpnja 1942., broj 9945-1942., o najvišem dozvoljenom postotku ukupne (brutto) zarade kod prodaje mazivih ulja i masti u trgovini na malo (Narodne novine od 3. kolovoza 1942. broj 172) iza točke III. umeće se točka IV., koja glasi:

»Propisi ove oblastne odluke ne odnose se na kolomaz, bez obzira, pod kojim se imenom ovaj stavlja u promet.«

Točka IV. postaje točka V., točka V. postaje točka VI., a točka VI. postaje točka VII.

II.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 4. rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. Krajčević, v .r

---

* Narodne novine od 9. rujna 1942. broj 202.

ZAKONSKA ODREDBA*

o ustrojstvu, novačenju i popuni Stajaće ustaške vojnice i o činovima, berivima i osobnim odnosima njezinih pripadnika

GLAVA I.

Obćenite odredbe

§ 1.

Stajaća ustaška vojnica, pod kojom se razumievaju stajaći djelatni zdrugovi, Poglavnikovi tjelesni zdrugovi, prometni zdrugovi, Hrvatsko oružničtvo i Redarstvena straža, dieli se na vrste i suvrste oružja i na struke.

Vrste oružja jesu:

pješačtvo,
oklopničtvo,
konjaničtvo,
topničtvo i
obkoparstvo.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 14. srpnja 1942. broj 206.

Suvrste jesu:

dojavničtvo,
samovozničtvo,
zdravstvo i
sudstvo.

Struke jesu:

obskrbna struka,
upravna struka,
tehnička struka,
duhovnička struka i
glasbenička struka.

§ 2.

Broj, naziv i utemeljenje pojedinih dielova Stajaće ustaške vojnice odredjuje se posebnom odredbom Poglavnika.

Posebnom zakonskom odredbom bit će odredjeno ustrojstvo, novačenje, činovi i osobni odnosi, te beriva pripadnika struka, zajedničkih svim dielovima Ustaške vojnice.

§ 3.

Činovi u Ustaškoj vojnici jesu sliedeći:
najviši: krilnik;
viši častnici: pukovnik, dopukovnik i bojnik;
niži častnici: nadsatnik, satnik, nadporučnik, poručnik i zastavnik;
viši dočastnici: častnički namjestnik i stožerni vodnik;

niži dočastnici: vodnik, dovodnik i rojnik;
vojničarski: dorojnik.

Vojničar je pripadnik Ustaške vojnice bez ikakova čina.

§ 4.

Častnici i dočastnici borbenih postrojbi Ustaške vojnice spadaju u zapovjedni stališ, a častnici i dočastnici struka u stručni stališ.

§ 5.

Činored je sastavni dio čina, a odredjuje odnos izmedju višeg i nižeg u istom činu. Častnici zapovjedničkog stališa viši su od ostalih častnika istog čina. Činored častnika dočastnika istog čina odredjuje se danom njihova promaknuća, a kod onih, koji su promaknuti istog dana, redosliedom promaknuća.

GLAVA II.

Novačenje i popuna Ustaške vojnice

Novačenje

§ 6.

Služba u Ustaškoj vojnici ima sliedeća razdoblja:
pripremno,
djelatno i
pričuvno.

§ 7.

Služba u pripremnom razdoblju u načelu je obvezatna za sve državljane Nezavisne Države Hrvatske.

Ovo razdoblje započinje danom 1. siečnja one godine, u kojoj je pripremnik navršio 16. godinu života, i traje sve do stupanja u Stajaću ustašku vojnicu odnosno do stavne obveze u Hrvatskom domobranstvu.

U pripremi mogu biti i pripadnici Utaške mladeži, koji se prema potrebi mogu razrješiti obveza naprama postrojbama Ustaške mladeži.

Dok Poglavnik svojom odredbom ne odredi dan, od koga će stupanje u pripremno razdoblje Ustaške vojnice biti obvezatno, stupanje u ovo razdoblje je dobrovoljno.

§ 8.

Pripremno razdoblje služi za vojno-ustašku prednaobrazbu. U tu svrhu postrojavaju se ustaške pripremne postrojbe.

§ 9.

U djelatnom razdoblju služba je dobrovoljna. U ovu se službu primaju na molbu:

oni, koji proizlaze iz ustaške pripreme, i mladići, već uneseni u stavne popise Hrvatskog domobranstva.

Napried navedeni dobrovoljci ako budu pronadjeni sposobnima po stavnom povjerenstvu Ustaške vojnice, obvezani su odslužiti djelatno razdoblje u jedinicama Stajaće ustaške vojnice, prema razporedu Zapovjedničtva ustaške vojnice.

§ 10.

I oni mladići, koji nisu u ustaškoj pripremi, a u vrieme od 1. siečnja one godine, kada navršavaju 18. godinu života, do 1. siečnja one godine, u kojoj postaju

stavni obvezanici Hrvatskog domobranstva, mogu na molbu stupiti u djelatnu službu Stajaće ustaške vojnice.

Takvi mogu započeti djelatnu ustašku službu i prije vojne obveze.

§ 11.

Obveza službovanja u djelatnom razdoblju traje 2 godine.

§ 12.

Obvezi službovanja u pričuvnom razdoblju podvrgnuti su svi oni, koji su na molbu primljeni u djelatnu službu Stajaće ustaške vojnice.

§ 13.

Prenašanje u pričuvu izvršuje se odmah, čim je svršeno djelatno službovanje.

Pričuvne snage Stajaće ustaške vojnice diele se u:

a) mladju pričuvu, koja obuhvaća sve pričuvnike do navršene 40. godine života;

b) stariju pričuvu, koja obuhvaća sve ostale pričuvnike Stajaće ustaške vojnice.

§ 14.

Pričuvno razdoblje služi za nadopunu postrojbi Stajaće ustaške vojnice, kad je to potrebno.

§ 15.

Tko stupa u Ustašku vojnicu mora:

a) biti hrvatske narodnosti;

b) biti član ili pristaša ustaškog pokreta ili pripadnik Ustaške mladeži;

c) imati najmanje 18. godina odnosno za stupanje u pripremu najmanje 16. godina;

d) biti tjelesno i duševno zdrav;

e) biti arijskog podrietla;

f) dokazati, da se nije ogriešio o čast i probitke hrvatskog naroda;

g) dokazati, da nije kažnjen za nečastni čin;

h) imati svjedočbu ponašanja, izdanu od nadležne ustaške oblasti (logora pokreta ili logora Ustaške mladeži).

§ 16.

Novačenje usljedjuje na molbu zanimanog nakon liečničke pregledbe i dozvole odnosnog zapovjedničtva.

Novačenje ustaških djelatnika vrši stavno povjerenstvo po kotarima.

Sastav i djelokrug članova ovog stavnog povjerenstva ustanovljuje se posebnim propisnikom.

§ 17.

Zanimani, koji pri novačenju za Stajaću ustašku vojnicu bude pronadjen nesposobnim ili za vrieme službovanja bude iz Stajaće ustaške vojnice odpušten, postaje stavnim obvezanikom Hrvatskog domobranstva.

Vrieme, provedeno u djelatnom razdoblju kod Stajaće ustaške vojnice, uračunava se kod domobranstva.

Pozivanje

§ 18.

Svi dobrovoljci, koji budu putem novačenja u vremenu od 1. siečnja do 1. listopada unovačeni, imaju se

redovito uvrstiti 1. listopada u djelatni stališ Stajaće ustaške vojnice.

Pozivanje unovačenih na nastup službovanja u djelatnom razdoblju vrši se na temelju odluke Zapovjedničtva ustaške vojnice.

§ 19.

Tko bude unovačen, a neopravdano se ne odazove pozivu na službu u djelatno razdoblje, bit će kažnjen prema kaznenim propisima, koji vriede za Ustašku vojnicu.

§ 20.

Zapovjedništvo Ustaške vojnice ustanovit će svake godine posebnim oglasom sve potrebno za natupanje službe.

Novaci, kada pridodju postrojbama, bit će ponovno liečnički pregledani.

Produljenje djelatnog službovanja

§ 21.

Prije izminuća dvogodišnjeg obvezatnog razdoblja vojničari mogu zatražiti u roku, koji ustanovljuje Zapovjedničtvo ustaške vojnice, produljenje službovanja za daljnju godinu dana.

Na isti način se može od godine do godine tražiti daljnje produljenje djelatnog službovanja.

§ 22.

Za častnike i dočastnike vriede u pogledu produljenja propisi §§ 32. i 44.

Popuna

§ 23.

Popuna stajaćih djelatnih ustaških postrojbi vrši se:
a) unovačenim dobrovoljcima, koji još nisu stavni obvezanici;
b) vojničarima, koji dobrovoljno preuzmu obvezu, da nastave služiti u vojnici preko vremena, odredjenog za djelatnu službu;
c) dobrovoljcima, koji su već udovoljili vojničkim stavnim obvezama.

§ 24.

Zapovjedničtvo ustaške vojnice ustanovit će oglasom svake godine izvršitbeni način za popunu novacima, na koje se odnosi § 23. toč. a) i c).
Posebna povjerenstva, koja imenuje Zapovjedničtvo ustaške vojnice, odlučuju o primanju dobrovoljaca.

§ 25.

Popuna nižim djelatnim častnicima vrši se iz Ustaške častničke škole na način, propisan posebnom zakonskom odredbom.

§ 26.

Djelatni častnik nanovo imenovan u Ustašku vojnicu, obvezuje se služiti 10 godina u djelatnom razdoblju i doživotno u pričuvnom razdoblju.

§ 27.

Popuna djelatnim častnicima za vrieme od godine 1942. do 1944. vrši se dobrovoljcima i to:

častnicima Ustaške vojnice, koji su služili najmanje godinu dana u Ustaškoj vojnici;
pričuvnim častnicima Hrvatskog domobranstva, koji su udovoljili svojoj vojnoj obvezi.
Primanje častnika tih dviju vrsta na djelatnu službu u Ustaškoj vojnici vrši se posebnim natječajem, koji razpisuje Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 28.

Za popunu Ustaške vojnice pričuvnim častnicima osniva se škola za pričuvne častnike Ustaške vojnice.

§ 29.

U ovu školu mogu se primati mladići s navršenom srednjom školom, koji udovoljavaju zahtjevima, navedenim u § 15.

§ 30.

Mladići, koji budu primljeni u školu za pričuvne častnike Ustaške vojnice razriešeni su od redovitih vojnih dužnosti, te im se računa za redovitu vojničku službu vrieme, koje provedu u zavodima za ustaški odgoj ili u službi kod Ustaške vojnice.
Nakon dovršene škole za pričuvne častnike, bit će promaknuti u čin zastavnika.

§ 31.

U času predavanja molbe za stupanje u školu za pričuvne častnike Ustaške vojnice, molitelji preuzimaju obvezu, da će kao častnici djelatno služiti jednu godinu u Ustaškoj vojnici i doživotno u pričuvi.

§ 32.

Pričuvni častnici, prije nego navrše obvezatno razdoblje, mogu tražiti da ostanu u djelatnoj službi još daljnju godinu, a pred izminuće te godine ponavljaju to traženje na isti način, a tako i unapried od godine do godine.
Način i uvjete, kojima moraju udovoljiti, odredjuje svake godine Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 33.

Za vrieme svakogodišnjih ljetnih vježbi bit će na preskok pozivani pričuvni častnici pod oružje u svrhu vježbanja.

§ 34.

Pričuvno-častnički pripadnici, koji ne polože izpit za pričuvne častnike ili budu odpušteni iz škole za pričuvne častnike zbog razloga, koji ne zahtievaju odpust iz Ustaške vojnice, upućuju se u djelatne postrojbe, gdje će služiti do izminuća svog djelatnog razdoblja.

§ 35.

Pozivanje pričuvnih častničkih pripravnika na službu u djelatnom razdoblju propisuje Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 36.

Sveučilištarci, koji žele služiti kao častnici u Ustaškoj vojnici, moraju stupiti u častničku školu najkasnije do navršene 24. godine života.

§ 37.

Popuna pričuve prema potrebi može se vršiti i pričuvnim častnicima Hrvatskog domobranstva, koji to zamole, ako budu po Zapovjedničtvu ustaške vojnice pronadjeni sposobnim, i ako im to predhodno odobri Ministarstvo hrvatskog domobranstva.

§ 38.

Popuna dočastnicima od zvanja za stajaću djelatnu vojnicu vrši se putem dočastničke škole Ustaške vojnice na način propisan posebnom zakonskom odredbom.

§ 39.

Dočastnik, koji je proizašao iz škole, spomenute u § 38., preuzima prigodom imenovanja obvezu, da će djelatno služiti najmanje 5 godina u Ustaškoj vojnici, a doživotno u pričuvnom razdoblju.

§ 40.

Dočastnici od zvanja mogu biti novačeni izmedju dočastnika na produljenju služenja prema § 44., nakon što su izvršili najmanje dva uzastopna produljenja od po jedne godine, ako budu pronadjeni sposobnima.

§ 41.

Popuna dočastnicima od zvanja, u toku 1942., vrši se dobrovoljcima i to:

dočastnicima Ustaške vojnice, koji su služili najmanje 6 mjeseci u jedinicama Ustaške vojnice i svršili nižu srednju školu;

dočastnicima Hrvatskog domobranstva, koji su udovoljili obvezama službe i svršili nižu srednju školu. Primanje napried navedenih dočastnika u službu izvršit će se na temelju natječaja, koji razpisuje Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 42.

Pitomci dočastničke škole, koji ne polože propisani izpit ili koji su iz škole odpušteni iz razloga, koji ne nose za posljedicu odstranjenje iz Ustaške vojnice, dužni su odslužiti djelatno razdoblje u postrojbama Ustaške vojnice.

§ 43.

Vojničari, koji unutar jedne godine djelatne službe u Ustaškoj vojnici postignu čin dorojnika, i koji se osobito iztaknu, mogu biti uzeti u posebni tečaj za dočastničku izobrazbu, a nakon svršenog takvog tečaja mogu biti dalje promicani.

§ 44.

Pričuvni dočastnik može, prije nego dovrši djelatno razdoblje, zatražiti produljenje služenja na jednu godinu, a zatim produljenje uzastopce od godine do godine.

GLAVA III.

Stališ i promaknuća osoblja

§ 45.

Častnički i dočastnički stališ označen je skupom prava i dužnosti, koje proiztječu iz zakonito stečenog čina.

Svaki častnik i dočastnik vrši službu, koja odgovara njegovu činu i njegovoj sposobnosti.

Podjeljivanje čina

§ 46.

Za vrieme djelatnog razdoblja ne može biti nikome dan veći čin od dorojničkoga, osim u slučaju predvidjenom u § 43.

§ 47.

Rojnički i dovodnički čin podjeljuju zapovjednici postrojbi Ustaške vojnice, dočim čin vodnika i viših dočastnika podjeljuje zapovjednik Ustaške vojnice.

§ 48.

Častnički čin i imenovanja u djelatnoj službi podjeljuje Poglavnik svojom odredbom.

Promaknuća

§ 49.

Promaknuća u raznim dočastničkim činovima izvršuju se:

a) prema činoredu,
b) izvanredno.

§ 50.

Promaknuće prema činoredu izvršuje se kada dočastnik:

a) dobro izvrši zadaće svog čina;

b) ima sve potrebne ćudoredne, duševne i tjelesne stališke sposobnosti, prema kojima će moći izpunjavati zadaće višeg čina;

c) kad ga predpostavljeni povoljno ocjene;

d) kad je u činu proveo najmanje zahtievano vrieme i to:

3 mjeseca u činu rojnika

6 mjeseci u činu dovodnika,

4 godine u činu vodnika,

i 6 godina u činu stožernog vodnika.

§ 51.

Stožerni vodnik može biti izvanredno promaknut u viši čin, ako je proveo najmanje 3 godine u tom činu i ako je pokazao, da napose odgovara uvjetima § 50. toč. a), b) i c).

Priedlog za izvanredno promaknuće podnaša zapovjednik sata odnosno slične jedinice.

Konačna odluka pripada zapovjedniku Ustaške vojnice.

Stožerni vodnici, predvidjeni za izvanredno promaknuće, moraju se podvrći posebnom izpitu.

§ 52.

Dočastnik, koji u činu vodnika provede najmanje 3 godine, ima pravo na polaganje zastavničkog izpita, ako se pokaže osobito sposobnim, i ako odgovara svim uvjetima prema strogom izboru častničkog zbora. Nakon položenog izpita može takav dočastnik biti promaknut u čin zastavnika i dalje napredovati kao i ostali častnici, do uključivo čina nadsatnika.

Zastavnički izpit može se ponoviti samo jedanput i to nakon jedne godine dana. Ovaj se zastavnički izpit polaže prema posebnim propisima.

§ 53.

Promaknuća u činove častnika izvršuju se prema:
a) činoredu,
b) izvanredno.

§ 54.

Častnik, da bi mogao biti promaknut prema činoredu, mora odgovarati sliedećim uvjetima:

a) da je valjano izvršio zadaće svog dotadanjeg čina;

b) da ima ćudoredne, tjelesne i stručne preduvjete i preduvjete značaja, prema kojim će biti u stanju izvršiti zadaće zapoviedanja u ratu i miru u činu, u koji ima biti promaknut;

c) da je dobio povoljnu ocjenu od predpostavljenih u redovitim godišnjim ocjenama ili posebnu povoljnu ocjenu, izdanu za stanovitu priliku;

d) da je proveo najmanje:
jednu godinu u činu zastavnika;
četiri godine u činu poručnika;
četiri godine u činu nadporučnika;
tri godine u činu satnika;
dvie godine u činu nadsatnika;
tri godine u činu bojnika, a
četiri godine u činu dopukovnika;

e) da ga je posebno povjerenstvo pronašlo prikladnim za promaknuće.

Nadsatnik, da bi mogao biti promaknut prema činoredu, osim napried navedenih uvjeta mora svršiti

posebni tečaj za više častnike i s uspjehom položiti izpit nakon svršenog tečaja.

Ne mogu postići promaknuće u čin bojnika prema činoredu oni nadsatnici, koji su taj čin postigli prema § 52.

§ 55.

Izvanredno promaknuće može usliediti samo za osobite zasluge i glede osobito sposobnih nadsatnika.

Nadsatnik, da bi mogao izvanredno postići promaknuće mora na vidan način udovoljavati svim uvjetima, navedenim u § 54. sl. a), b) i c), i mora s uspjehom položiti posebni izpit pred posebnim povjerenstvom, koje imenuje Poglavnik.

Ovo promaknuće može se izvršiti, nakon što nadsatnik provede u tom činu najmanje jednu godinu dana.

§ 56.

Promaknuće za zasluge u ratu ili u inim oružanim podhvatima može se izvršiti na priedlog predpostavljenih, i to samo odredbom Poglavnika, a neovisno od ograničenja najmanje provedenog vremena u dotadanjem činu.

§ 57.

Čin krilnika podjeljuje Poglavnik iz vlastite pobude za osobite zasluge i izvanredne sposobnosti.

§ 58.

Pričuvni častnik može biti promaknut prema činoredu u viši čin, nakon što je na zadovoljavajući način izvršio u svakom činu vježbe, na koje je bio pozvan i ako ima uvjete, predvidjene u § 54.

Pričuvni častnik može postići najviše čin dopukovnika.

Djelatni častnik smatra se višim od pričuvnog častnika istog čina.

§ 59.

Za izvanredne zasluge u ratu i u inim oružanim podhvatima Poglavnik će podjeljivati činove posmrtno prema vlastitoj uvidjavnosti i bez obzira na propise § 54.

§ 60.

Ocjenjivanje častnika vršit će se prema posebnom propisniku.

Zvanje i odnos

§ 61.

Služba, što je obnaša djelatni častnik i dočastnik po zanimanju, zove se »zvanje«. Zvanje mogu imati samo djelatni častnici i dočastnici po zanimanju.

Sa zvanjem u Ustaškoj vojnici nije spojivo nikakovo drugo zvanje.

§ 62.

Djelatni častnik u pogledu svog zvanja može se nalaziti u:

odnosu djelatne službe,
odnosu pričeka,
odnosu lebdivosti (suspenzije).

§ 63.

U djelatnoj službi je onaj častnik, koji je sposoban i koji doista vrši službu.

Priček je odnos onog častnika, koji je privremeno razriešen djelatne službe zbog:

privremene bolesti zadobivene u službi;
privremene bolesti neprouzrokovane službom;
posebničkih razloga.

Stavljanje u odnos lebdivosti usljedjuje iz razloga kaznenopravnih, stegovnih i iz razloga opreznosti.

§ 64.

Djelatni dočastnik može se u pogledu svog zvanja nalaziti u sliedećem odnosu:

u službi pod oružjem;

na odpustu;

na pričeku.

U službi pod oružjem smatraju se oni dočastnici bilo kojeg čina, koji doista vrše službu kod postrojbi ili koji doista vrše dužnosti stručnog značaja.

U odnosu odpusta nalazi se dočastnik s razloga navedenih u § 59.

U pričeku može se nalaziti samo častnički namjestnik zbog bolesti ili zbog opravdanih obiteljskih razloga i to samo nakon navršenih 12 godina službe.

Ženitba

§ 65.

Ženitba je za vrieme djelatne službe načelno zabranjena.

Častnicima i dočastnicima može se ženitba dopustiti posebnom dozvolom na temelju propisa, koje izdaje vrhovni zapovjednik Ustaške vojnice.

Gubitak čina i prestanak službe

§ 66.

Častnik gubi čin:

1. ako je na temelju sudbene osude osudjen na gubitak čina;

2. ako je pravomoćnom sudbenom osudom osudjen na zatvor preko 6 mjeseci;

3. ako samovoljno napusti svoju jedinicu, pa se ne vrati u roku od 7 dana ili se ne javi u tom roku najbližoj ustaškoj ili domobranskoj ustanovi.

§ 67.

Častniku prestaje služba:

1. nakon što navrši vrieme obvezatno u djelatnoj službi, ako izjavi da ne želi dalje služiti;

2. ako je stegovno kažnjen u jednoj godini kaznom većom od 40 dana zatvora;

3. ako bude kroz tri godine uzastopce dva puta slabo ocienjen;

4. ako boluje neprekidno godinu dana, pa ne ozdravi, ili ukupno 15 mjeseci u dvie godine uzastopce, pa ne ozdravi. Bolest se ustanovljuje liečničkim nadpregledom kod zapovjedničtva ustaške vojnice;

5. ako je svojim načinom života ili kojim činom povriedio ustaška načela;

6. ako je lišen čina.

U slučajevima iz točke 2., 3. i 4. častnik se umirovljuje, ako je prema godinama službe stekao pravo na mirovinu, inače se odpušta.

§ 68.

Dočastnik gubi čin:

1. ako je sudbenom osudom osudjen na gubitak čina;

2. ako je pravomoćnom sudbenom osudom osudjen zbog nečastnog čina ili ako je osudjen na zatvor preko 6 mjeseci;

3. ako samovoljno napusti svoju jedinicu, pa se ne vrati u roku od 15 dana ili se ne javi u tom roku najbližoj ustaškoj ili domobranskoj ustanovi.

Dočastniku prestaje služba:

1. nakon što navrši vrieme obvezatno u djelatnom stališu;
2. ako je stegovno kažnjen u jednoj godini kaznom većom od 50 dana zatvora;
3. ako bude kroz dvie godine uzastopce ili u pet godina tri puta slabo ocienjen;
4. ako boluje neprekidno godinu dana, pa ne ozdravi, ili ukpno 15 mjeseci u dvie godine uzastopce, pa ne ozdravi. Bolest se ustanovljuje liečničkim nadpregledom kod Zapovjedničtva ustaške vojnice;
5. ako je svojim načinom života ili kojim činom teže povriedio ustaška načela;
6. ako bude lišen čina.

U slučajevima iz toč. 2., 3. i 4. dočastnik se umirovljuje, ako je prema godinama službe stekao pravo na mirovinu, inače se odpušta.

§ 70.

Dočastnici, koji su navršili pet godina službe u djelatnom stališu, a ne žele dalje služiti i nisu odpušteni zbog kazne, imaju za primiće u državnu službu prednost pred ostalim, koji imaju jednake uvjete.

GLAVA IV.

Beriva

§ 71.

Beriva častnika i dočastnika sastoje se od:

a) temeljne plaće,
b) stanarine,
c) doplatak.

§ 72.

Beriva pripadnika Ustaške vojnice izplaćuju se mjesečno prema sliedećoj ljestvici:

Čin	Temeljna plaća Kuna	Poslije i činu provedenih punih 5 godina	10 godina	15 godina	Stanarina	Doplatak za ženu Kuna
Krilnik	11.000·—	—	—	—	1.500·—	
Pukovnik	7.000·—	8.500 —	9.500·—	10.500·—	1.200 —	
Dopukovnik	6.000·—	—	—	—	1.000·—	400·—
Bojnik	5.500·—	—	—	—	900 —	
Nadsatnik	5.000·—	5.150·—	5 300·—	5.500·—	800·—	
Satnik	4.400·—	4.800·—	5.100·—	5.500·—	700·—	
Nadporučnik	3.500·—	—	—	—	600 —	
Poručnik	2.700 —	—	—	—	500·—	400·—
Zastavnik	2.500·—	—	—	—	stan u vojarni	
Častnički namjestnik	2.500·—	2.700·—	2.900·—	3.200·—	400·—	400·—
Stož. vodnik	2.400·—	—	—	—		
Vodnik	2.300·—	—	—	—	oženjeni 400·—	400·—
Dovodnik	2.000·—	—	—	—		
Rojnik	1.800·—	—	—	—		
Dorojnik dnevno	15·—	—	—	—	—	—
Vojničar dnevno	10·—	—	—	—	—	—

Beriva dorojnika i vojničara nazivaju se mazdom, a izplaćuju se tjedno.

Častnici i dočastnici dobivaju doplatak na djecu:

za jedno diete	Kuna	200.—
za dvoje djece	„	450.—
za troje djece	„	750.—
za četvero djece	„	1.100.—
za petero djece	„	1.500.—
za šestero djece	„	1.950.—

za svako daljnje diete po Kuna 500.—

Ukoliko bi se beriva pripadnika Hrvatskog domobranstva povećala, vriedit će odnosni propisi i za pripadnike odgovarajućeg čina Ustaške vojnice.

§ 73.

U izvanrednim prilikama može Vrhovni zapovjednik Usatške vojnice odobriti izvanredni doplatak, koji se doznačuje svim častnicima u istom iznosu. Oženjenim častnicima može se ovaj doplatak povećati za 50% ako nemaju djece, a za 100% ako imaju djecu. Za svako diete oženjeni častnik u tom slučaju dobiva još i 20% izvanrednog doplatka.

Ovaj izvanredan doplatak može se odobriti i oženjenim dočastnicima pod istim okolnostima.

§ 74.

Pripadnici Ustaške vojnice stječu pravo na beriva od dana nastupa službe. Promjene u berivima, nastale u

toku mjeseca, računaju se od prvog dana sliedećeg mjeseca.

§ 75.

Častnici i dočastnici, koji se nalaze pod redovitom kaznenom iztragom ili u pritvoru zbog kažnjiva čina, koji za sobom povlači naknadu štete državi, primaju plaću u nepodpunom iznosu, i to:
a) neoženjeni 25%,
b) oženjeni 50% od cjelokupnih beriva.

§ 76.

U slučaju, da se šteta nanesena državi ne ustanovi, uztegnuta se beriva vraćaju.
Bolestnim častnicima i dočastnicima, djelatnim pričuvnim i umirovljenim, kojim je bolest posljedica vršenja službe, pripada pomoć u novcu za liečenje u ljetovalištima i kupalištima.
Visina te pomoći ustanovljuje se propisnikom, koji izdaje Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 77.

Častnicima pripada pravo na posebno odielo i posebnu obuću od države. Vrsta i količina ustanovljuje se propisnikom koji izdaje Zapovjedničtvo ustaške vojnice.

§ 78.

Djelatnim i izvršujućim častnicima, dočastnicima i članovima njihovih obitelji pripada pravo na popust

na svim državnim prometnim sredstvima, kao i svima ostalim državnim službenicima.

GLAVA V.

Umirovljenje i mirovina

§ 79.

Častnik može biti umirovljen na vlastitu molbu i ureda radi.

Ako častnik ima 30 godina izvršene djelatne službe ili je navršio 55 godina života, mora biti na molbu umirovljen.

Za vrieme spreme, u izvanrednim prilikama ili u ratnom stanju ne mora se udovoljiti molbi za umirovljenje.

Častnik, koji je stekao pravo na mirovinu (§ 80. st. 1.) umirovljuje se ureda radi u slučajevima, navedenim u § 67.

Častnik, koji nakon bezprekidne bolesti od godinu dana, odnosno nakon bolesti od 15 mjeseci u dvie uzastopne godine ne ozdravi i uslied toga postane za službu nesposoban umirovljuje se ureda radi, ako je stekao pravo na mirovinu. Ukoliko je bolest i nesposobnost za službu posljedica službe, častnik se umirovljuje ureda radi i u takvom slučaju mu se za mirovinu, osim godina djelatne izvršne službe, priznaje još i to:

u slučaju 25% trajne nesposobnosti 10 godina izvršne službe,

u slučaju 50% trajne nesposobnosti 15 godina izvršne službe,

u slučaju 75% trajne nesposobnosti 25 godina izvršne službe,

u slučaju 100% trajne nesposobnosti 30 godina izvršne službe.

Bolest i nesposobnost za službu ustanovljuju se povjerenstvenim liečničkim pregledom kod Zapovjedničtva ustaške vojnice.

Častnici, kojim se mirovina odredjuje prema prednjem nemaju prava na ozljedjeničku podporu.

§ 80.

Častnik stiče pravo na mirovinu nakon 10 godina djelatne izvršne službe.

Visina mirovine odredjuje se prema godinama priznatim za mirovinu.

U vrieme djelatne izvršne službe uračunava se:

1. vrieme, provedeno u djelatnom stališu Ustaške vojnice, s odbitkom djelatnog obvezatnog razdoblja. Vrieme provedeno u častničkim školama prije postanka častnikom računa se u godine službe djelatnog razdoblja.

2. vrieme, provedeno u djelatnoj službi bivših ili stranih vojski, s odbitkom djelatnog obveznog razdoblja,

3. vrieme, provedeno u inoj državnoj službi,

4. vrieme provedeno u političkom djelovanju u inozemstvu ili u političkom zatvoru zbog hrvatskog narodnog rada, što ustanovljuje posebno povjerenstvo.

Vrieme, provedeno u ratu, političkom djelovanju u inozemstvu i u politikom zatvoru zbog hrvatskog narodnog rada, računa se dvostruko i to tako, da se uračunava ciela kalendarska godina, bez obzira na broj dana provedenih u ratu, u inozemstvu ili u zatvoru u toj godini.

§ 81.

U vrieme za mirovinu ne uračunava se:

1. vrieme, provedeno u zatvoru na temelju sudbene osude,

2. vrieme, provedeno u mirovini,

3. vrieme, provedeno u zahvali na službi.

§ 82.

Častnik gubi pravo na mirovinu:

1. lišenjem čina,

2. zahvalom na službi.

§ 83.

Visina mirovine odredjuje se prema sliedećoj stopi: za 10 godina priznate službe 50% od temeljne plaće

i stanarine, a za svako daljnje podpuno polugodište još 1% od temeljne plaće i stanarine.

Častnicima pripadaju uz mirovinu i doplatci, koji su prema § 72. predvidjeni za častnike.

§ 84.

Nakon smrti častnika ima pravo na mirovinu njegova zakonita žena, dok se ne preuda, odnosno njegova neobskrbljena siročad.

Nakon smrti udovice pravo na mirovinu prelazi na neobskrbljenu djecu.

Obiteljske (udovičke, siročadske) mirovine odredjuju se prema propisima, koji vriede za odredjivanje takovih mirovina drž. službenika.

§ 85.

Dočastnik može biti umirovljen na vlastitu molbu i ureda radi prema propisima, koji se odnose na častnike (§ 79.).

§ 86.

Dočastnik stječe pravo na mirovinu nakon deset godina izvršne djelatne službe. Visina mirovine ustanovljuje se prema godinama priznatim za mirovinu.

U vrieme izvršne djelatne službe uračunava se:

1. vrieme, provedeno u djelatnom stališu Ustaške vojnice, s odbitkom djelatnog obvezatnog razdoblja;

2. vrieme, provedeno u djelatnoj službi bivših ili stranih vojski, s odbitkom djelatnog obvezatnog razdoblja;

3. vrieme, provedeno u inoj državnoj službi;

4. vrieme, provedeno u političkom djelovanju u inozemstvu ili u političkom zatvoru zbog hrvatskog narodnoga rada, što ustanovljuje posebno povjerenstvo.

Vrieme, provedeno u ratu, u iztaknutom političkom djelovanju u inozemstvu i u političkom zatvoru zbog hrvatskog narodnog djelovanja, računa se dvostruko i to tako, da se uračunava ciela kalendarska godina, bez obzira na broj dana provedenih u ratu, zatvoru ili narodnom djelovanju u toj godini.

§ 87.

U vrieme za mirovinu ne uračunava se:

1. vrieme, provedeno u mirovini;
2. vrieme, provedeno u zatvoru uslied sudbene osude;
3. vrieme, provedeno u zahvali na službi.

§ 88.

Dočastnik gubi pravo na mirovinu:

1. lišenjem čina;
2. zahvalom na službi.

§ 89.

Visina mirovine odredjuje se prema sliedećoj stopi: za 10 godina priznate službe 50% od temeljne plaće i stanarine, a za svako daljnje podpuno polugodište još 1% od temeljne plaće i stanarine.

Dočastnicima pripadaju uz mirovinu i doplatci, koji su prema § 72. predvidjeni za dočastnike.

§ 90.

Nakon smrti dočastnika ima pravo na mirovinu njegova zakonita žena, dok se ne preuda, odnosno neobskrbljena siročad.

Nakon smrti udovice, pravo na mirovinu prelazi na neobskrbljenu djecu.

Obiteljske (udovičke, siročadske) mirovine odredjuju se prema propisima, koji vriede za odredjivanje takvih mirovina državnih službenika.

GLAVA VI.

Dopusti

§ 91.

Dopust mogu dobiti častnici, dočastnici, vojničari i sve ostale osobe, koje su na službi kod Ustaške vojnice ukoliko nije na štetu službe.

Dopust se može podieliti u mjesta u državi, a u iznimnim slučajevima i u mjesta izvan države.

Dopust u inozemstvo odobrava zapovjednik Ustaške vojnice.

Dopust može biti podieljen kao:

a) redoviti;

b) izvanredni.

§ 92.

Svi pripadnici Ustaške vojnice imaju pravo na redoviti godišnji dopust.

Redovite godišnje dopuste mogu dobiti:

a) častnici:

stožerni častnik	5 tjedana,
satnik i nadsatnik	4 tjedna,
nadporučnik, poručnik i zastavnik	3 tjedna;

b) dočastnici:
viši — 4 tjedna,
niži — 20 dana;

c) vojničari nakon završene novačke obuke — 15 dana;

§ 93.

Redoviti dopust može se izkoristiti najedanput ili u prekidima.

Pravo na dopust, koji iz bilo kojih razloga ne bude izkorišćen u jednoj godini, ne može se prenieti na sliedeće godine.

§ 94.

Izvanredni dopust može se podieliti samo u izvanrednim slučajevima; i to kad je već redoviti dopust izkorišćen.

§ 95.

Pravo podjeljivanja dopusta propisuje službovnik.

§ 96.

Svaki nadredjeni, koji je po službi jednak zapovjedniku sata, može svom podredjenom dopustiti, da tri dana ne dolazi u službu, a da se to ne računa u dopust.

§ 97.

Častnici i oženjeni dočastnici lieče se na državni trošak u slučaju bolesti u bolnici ili u svom stanu, a na temelju mnienja nadležnog liečnika.

Neoženjeni dočastnici i vojničari lieče se na državni trošak u bolnici ili u svojoj jedinici.

§ 98.

Oporavak podjeljuje zapovjednik Ustaške vojnice na temelju mnienja mjerodavnog liečničkog povjerenstva, i to najduže za vrieme od tri mjeseca u jednoj godini.

GLAVA VII.

Stegovna i kaznena nadležnost

§ 99.

Za kažnjive i stegovno kažnjive čine, što ih počine pripadnici Ustaške vojnice, nadležne su ustaške stegovne i kaznene vlasti.

§ 100.

Ako je pripadnik Ustaške vojnice počinio kažnjiv čin u zajednici s gradjanskom ili domobranskom osobom, koja podpada pod nadležnost redovitog gradjanskog ili priekog, domobranskog priekog ili ratnog suda, za postupak proti pripadniku Ustaške vojnice nadležan je Ustaški kazneni sud prema propisima ustaškog kaznenog propisnika.

§ 101.

Za redarstvene prekršaje, koje počine pripadnici Ustaške vojnice, nadležne su stegovne oblasti ustaške vojnice.

§ 102.

Kod provedbe ovrhe proti pripadniku Ustaške vojnice na temelju odluka redovitih sudova ili upravnih oblasti posadno zapovjedničtvo može odrediti jednog izaslanika, koji će prisustvovati provedbi ovrhe.

§ 103.

Pripadnike Ustaške vojnice mogu u slučaju kažnjiva čina pritvoriti:

a) zapovjednici postrojbi Ustaške vojnice,

b) Ustaški stegovni i kazneni sud,

c) posadni zapovjednici.

§ 104.

Upravne i druge gradjanske i domobranske oblasti mogu pritvoriti pripadnika Ustaške vojnice:

a) ako je zatečen kod izvršenja zločinstva;

b) ako postoje osnovani razlozi sumnje, da je izvršio zločinstvo;

c) na zahtjev zapovjednika i ustanova, navedenih u prednjem paragrafu.

Ove olasti dužne su pritvorenika predati u roku od 24 sata nadležnoj oblasti Ustaške vojnice.

Ove oblasti mogu tražiti, da im se pripadnik Ustaške vojnice uputi ili dovede na preslušanje radi provedbe iztrage, koja se vodi proti osobi, koja nije pripadnik Ustaške vojnice. Ovakvu preslušanju mora biti prisutan jedan izaslanik Ustaške vojnice, koji mora po činu biti viši od pritvorenika.

GLAVA VIII.

Obskrba

§ 105.

U pogledu obskrbe i nabave tvarnih potreba Ustaška je vojnica podpuno ravnopravna s Hrvatskim domobranstvom.

§ 106.

Dobave svih tvarnih potreba za cjelokupnu oružanu silu Nezavisne Države Hrvatske dieli se razmjerno na Hrvatsko domobranstvo i na Ustašku vojnicu prema sastavu i brojčanoj jakosti njihovih postrojbi, ukoliko ne bi bilo odredjeno, da se Ustaška vojnica samostalno obskrbljuje.

§ 107.

Razpodjelbu tvarnih dobara prema § 106. vrše sporazumno odgovarajući odjeli Zapovjedničtva ustaške vojnice i Ministarstva hrvatskog domobranstva.

§ 108.

Možebitna prieporna pitanja u pogledu obskrbe, opreme i naoružanja, nastala u primjeni §§ 105. do 107., rješavat će povjerenstvo, koje odredi Poglavnik.

GLAVA IX.

Prelazne ustanove

§ 109.

Dosadašnji proračuni pojedinih dielova Ustaške vojnice, koji su bili naslovljeni na samu Ustašku vojnicu,

imaju se izcrpsti u svom ostatku putem Zapovjedničtva ustaške vojnice, na koju prelazi i sva ostala imovina pojedinih dielova.

§ 110.

Svi častnici, koji sada obnašaju čin bez imenovanja po Poglavniku i svi dočastnici, koji svoj čin obnašaju bez imenovanja po zapovjedniku Ustaške vojnice, a ako taj čin nisu prije obnašali u Hrvatskom domobranstvu ili u bivšim vojskama, imaju proglašenjem ove zakonske odredbe svoj čin izjednačiti s posljednjim činom, koji su obnašali prije osnutka Nezavisne Države Hrvatske.

Provedbu prednjeg propisa izvršit će pod vlastitom odgovornošću zapovjednici pojedinih dielova Ustaške vojnice u roku od dva mjeseca nakon proglašenja ove zakonske odredbe.

§ 111.

Činovi u Ustaškoj vojnici jednaki su odgovarajućim činovima u Hrvatskom domobranstvu prema odnosnom činoredu.

§ 112.

Činovi stečeni u Ustaškoj vojnici, priznaju se u odgovarajućem činu u Hrvatskom domobranstvu, kao i obratno.

§ 113.

Tjelesna sposobnost, ustanovljena od nadležnih djelatnika Ustaške vojnice, vriedi i za zapovjedničtva Hrvatskog domobranstva i obratno.

§ 114.

Dočastnici, koji su stekli pravo na činove viših dočastnika, a sada obnašaju čin vodnika, prenose se u odgovarajuće činove viših dočastnika, a beriva novog čina računaju im se od 1. kolovoza 1942.

§ 115.

Častnici i dočastnici pripadnici Hrvatskog domobranstva, koji su dodieljeni na službu Ustaškoj vojnici, mogu se prenieti u Ustašku vojnicu na vlastitu molbu po odobrenju Ministarstva hrvatskog domobranstva. Ako su privremeno udieljeni više od 6 mjeseci, nose Ustašku odoru.

§ 116.

Položeni vojni izpiti u Hrvatskom domobranstvu priznati su i u Ustaškoj vojnici, a iz drugih vojska mogu biti priznati posebnom odredbom Poglavnika.

§ 117.

Kad ova zakonska odredba zadobije pravnu moć, prestaju vrieditj svi propisi, koji s njom stoje u protuslovlju.

Propisi ove zakonske odredbe vriede za sve dielove Ustaške vojnice, ukoliko za koji njezin dio nije izdana ili ne bude izdana posebna zakonska odredba.

§ 118.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru postrojniku.

§ 119.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. kolovoza 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCXVI-1882-Z-1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:

Slavko Kvaternik, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar postrojnik:

Dr. Ljudevit Šolc, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Hilmije Bešlagić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 11. rujna 1942. broj 204.

ZAKONSKA ODREDBA
o radnoj službi svršenih učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta

§ 1.

Učenice državnih i posebničkih srednjih i s njima izjednačenih škola, koje su u školskoj godini 1941.-42., svršiľe nauke i položile propisani završni izpit, imaju se podvrći jednogodišnjoj radnoj službi u sustavu radne službe Ustaške mladeži.

§ 2.

Učenica, koja ne svrši s uspjehom razdoblje ove službe i ne dobije o tome svjedočbu, ne može biti upisana na sveučilište ili bilo koju visoku školu, niti može biti primljena u bilo koju državnu, samoupravnu ili posebničku službu.

§ 3.

Sredstva, potrebna zapovjedničtvu radne službe Ustaške mladeži za provedbu ove zakonske odredbe, stavljaju se na razpolaganje zapovjedničtvu iz redovitog proračuna i iz posebnih navjera, koje zapovjedničtvu odobrava državni rizničar, te iz pomoći Ministarstva udružbe i Ministarstva nastave.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava Upravnom zapovjedniku Ustaške mladeži.

U Zagrebu, dne 8. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCL-2150-1942.

Ministar postrojnik:

Dr. Ljudevit Šolc, v. r.

Ministar nastave:

Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. rujna 1942. broj 203.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 9. rujna 1942. broj 6353-I-A-1942 o ukidanju izpostave župske redarstvene oblasti u Rumi

Na temelju § 9. zakonske odredbe o župskim redarstvenim oblastima od 20. listopada 1941., broj CCCLV-1817-Z. p.-1941., (Narodne novine od 24. listopada 1941. broj 161) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Danom proglašenja ove naredbe ukida se izpostava župske redarstvene oblasti u Rumi osnovana naredbom Ministarstva unutarnjih poslova od 2. srpnja 1942. broj 4836-I-A-1942.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9 rujna 1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 11. rujna 1942. broj 204.

UPUTE

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 8. rujna 1942. broj 84.734-1942 o načinu dobave sapuna, praška za pranje i svieća trgovcima

Na temelju § 4. naredbe od 22. studenoga 1941., br. 2085-Z-1941., o osnivanju Zajednice za tehničke masti u svezi sa propisima naredbe od 20. ožujka 1942., broj 692-Z-1942., o proizvodnji sapuna i prometu sapuna i ostalim sredstvima za pranje izdajem na priedlog Zajednice za tehničke masti a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova ove upute:

I.

Trgovci na veliko vršit će nabavu sapuna i ostalih sredstava za pranje od proizvoditelja, a trgovci na malo od proizvoditelja i trgovaca na veliko na temelju posebnih izkaznica za nabavu sapuna i ostalih sredstava za pranje.

II.

Nabavne izkaznice moraju sadržavati posebne strane za nabavu sapuna za pranje, za umivanje, za brijanje, za dojenčad, praška za pranje i svieća.

Na pojedinim stranama moraju biti stupci za označivanje možebitnih promjena u broju potrošača i za oznaku zaliha dotičnog predmeta kao i za potvrdu tih podataka po nadležnom obćinskom (gradskom) poglavarstvu. Osim toga svaka strana ima prostor za oznaku nadnevka i količine nabavljenog predmeta kao i za naslov i podpis poduzeća, kod koga je nabava izvršena.

Izkaznice izdaje i oblik im propisuje Zajednica za tehničke masti u Zagrebu.

III.

Trgovci na veliko i trgovci na malo dužni su odmah nakon proglašenja ovih uputa zatražiti nebiljegovanim podneskom od Zajednice za tehničke masti doznaku nabavnih izkaznica.

Trgovci na veliko podnose tom prilikom podatke o prosječnoj prošlogodišnjoj prodaji trgovcima na malo predmeta, kojih se nabava vrši na temelju nabavnih izkaznica, kao i popis trgovaca na malo, kojima prodaju robu.

Trgovci na malo podnose sliedeće podatke: a) broj mužkih i ženskih potrošača iznad dvie godine starosti, b) broj mužkih potrošača iznad 18 godina starosti, c) broj dojenčadi do jedne godine starosti, d) broj dojenčadi od 1—2 godine starosti i e) ime proizvoditelja ili trgovca na veliko, kod kojega žele nabavljati robu.

Trgovcima na malo potvrdit će mjerodavno obćinsko (gradsko) poglavarstvo svojim pečatom i podpisom, na podnesku istinitost navoda ukupnog broja svih potrošača bezplatno i opetovanjem brojaka slovima, i to trgovcima živežarskom robom ravnajući se prema broju njihovih potrošača racionirane živežarske robe (ulja, šećra i sl.), a trgovcima drugih struka, koji se na temelju ovlaštenja odnosno postojećih običaja bave i prodajom sapuna odnosno praška za pranje, na temelju popisa njihovih potrošača sapuna ili na drugi pogodan način. Za područje grada Zagreba ustanovit će način potvrdjivanja istinitosti odnosnih podataka Zajednica za tehničke masti.

IV.

Zajednica za tehničke masti izdaje nakon primljenih podataka izkaznicu, providjenu svojim rednim brojem, pečatom i podpisom uz naplatu stvarnih troškova.

Kod izdavanja izkaznica Zajednica će označiti na izkaznici veletrgovca odnosno proizvoditelja, kod kojega će se dotični trgovac obskrbljivati sa sapunom i praškom za pranje.

V.

Prilikom kupovanja trgovci su dužni u odgovarajuće stupce izkaznice unieti podatke o zalihama predmeta, koje žele nabaviti i o možebitnim promjenama broja potrošača. Istinitost podataka o možebitnim promjenama broja potrošača potvrdit će se u odgovarajućim stupcima nabavne izkaznice na način, propisan u stavci 4. toč. III. ovih uputa.

VI.

Proizvoditelji i trgovci na veliko, kod kojih se vrši odnosna nabava, unose u odgovarajuće stupce nadnevak izvršene nabave i količinu nabavljenih predmeta i to potvrdjuju podpisom svoje tvrdke.

Proizvoditelji i trgovci na veliko prilikom prodaje ovih predmeta dužni su na račune upisati broj nabavne izkaznice i broj prijavljenih potrošača dotičnog trgovca.

VII.

Propisi ovih uputa odnose se samo na nabave sapuna i ostalih sredstava za pranje, koje se vrše u svrhu namirenja redovitih potreba stanovničtva u smislu § 5. naredbe od 20. ožujka 1942., broj 692-Z-1942., o proizvodnji sapuna i prometu sapunom i ostalim sred-

stvima za pranje (Narodne novine od 26. ožujka 1942., broj 69), a ne odnose se na nabave, koje se vrše na temelju posebnih doznaka odnosno dozvola, izdanih u smislu propisa §§ 6. do 9., spomenute naredbe.

VIII.

U smislu propisa ovih uputa a na temelju propisanih izkaznica vršit će se i nabava svieća po trgovcima.

IX

Propisi ovih uputa, koji se odnose na trgovce na veliko, vriede i za nabavljačke i prodajne zadruge trgovaca, a propisi, koji se odnose na trgovce na malo, vriede za nabavljačko-potrošačke zadruge (konzume i sl.).

X.

Ove upute imaju se primjenjivati odmah nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 8. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 11. rujna 1942. broj 204.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 9. rujna 1942. broj 6448-I-A-1942 o ukidanju povjereničtva pograničnog i željezničkog redarstva u Ferdinandovcu i o prienosu njegovih poslova na izpostavu županijske redarstvene oblasti u Koprivnici

Na temelju § 5. zakonske odredbe od 24. lipnja 1941., broj CLXVIII-499-Z. p.-1941., o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Danom 1. listopada 1942., ukida se povjereničtvo pograničnog i željezničkog redarstva u Ferdinandovcu.

§ 2.

Poslove iz djelokruga ukinutog povjereničtva pograničnog željezničkog redarstva u Ferdinandovcu preuzima danom 1. listopada 1942., izpostava županijske redarstvene oblasti u Koprivnici, koja će ih obavljati preko posebnog odsjeka, izpostavljenog u Ferdinandovcu, a pod nazivom »Izpostava županijske redarstvene oblasti u Koprivnici, odsjek pograničnog željezničkog redarstva.«

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. rujna 1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 10. rujna 1942. broj 13788-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941, broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja i nadopunjuje oblastna odluka od 25. kolovoza 1942. broj 10439-1942 o odkupnim cienama lanene stabljike iz priroda godine 1942. i zaliha iz prijašnjih godina te o načinu ustanovljenja odkupnih ciena lanene stabljike iz priroda godine 1943.

I.

U oblastnoj odluci od 25. kolovoza 1942., broj 10439-1942., o odkupnim cienama lanene stabljike iz priroda godine 1942., i zaliha iz prijašnjih godina te o načinu ustanovljenja odkupnih ciena lanene stabljike iz priroda godine 1943., (Narodne novine od 29. kolovoza 1942., broj 194), iza točke II. umeće se točka III., koja glasi:

»Osobe (naravne ili pravne), koje se bave odkupom lanene stabljike, plaćat će proizvoditeljima za konopljinu* stabljiku iz priroda godine 1942., ako im je proizvoditelji predaju najkasnije do zaključno 15. listopada 1942., sliedeće premije:

* lanenu (?)

1. za lanenu stabljiku I. razreda, duljine iznad 75 cm . . . . Kn 150.—
2. za lanenu stabljiku II. razreda, duljine od 60 do 75 cm . . . . . . Kn 105.—
3. za lanenu stabljiku III. razreda, duljine do 60 cm . . . . Kn 55.—

sve za 100 kg lanene stabljike sa sjemenom, bez korova i oštećenja.«

II.

Premija, ustanovljena u točki I., platit će se i onim proizvoditeljima, koji su prije proglašenja ove oblastne odluke predali lanenu stabljiku iz priroda godine 1942., osobama (naravnim ili pravnim), koje se bave odkupom lanene stabljike.

Za lanenu stabljiku zaliha iz prijašnjih godina ne će se plaćati nikakva premija.

III.

Točka III. oblastne odluke od 25. kolovoza 1942., broj 10439-1942., postaje točka IV., točka IV. postaje točka V., a točka V. postaje točka VI.

IV.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 10 rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. ing. Krajčević, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 10. rujna 1942. broj 13.826-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CIDV-2038-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja i nadopunjuje oblastna odluka od 25. kolovoza 1492. broj 13175-1942 o odkupnim cienama konopljine stabljike iz priroda godine 1942. i zaliha iz prijašnjih godina te o načinu ustanovljenja odkupnih ciena konopljine stabljike iz priroda godine 1943.

I.

U oblastnoj odluci od 25. kolovoza 1942., broj 13175-1942., o odkupnim cienama konopljine stabljike iz priroda godine 1942., i zaliha iz prijašnjih godina te o načinu ustanovljenja odkupnih ciena konopljine stabljike iz priroda godine 1943., (Narodne novine od 29. kolovoza 1942., broj 194), iza točke II. umeće se točka III., koja glasi:

»Osobe (naravne ili pravne), koje se bave odkupom konopljine stabljike, plaćat će proizvoditeljima za konopljinu stabljiku iz priroda godine 1942., ako im je proizvoditelji predaju najkasnije do zaključno 15., listopada 1942., sliedeće premije:

1. za konopljinu stabljiku I. razreda, duljine iznad 130 cm, a ne deblju od 1 cm u donjem kraju . . . . . Kn 150.—

2. za konopljinu stabljiku II. razreda, duljine od 100 do 130 cm, a ne deblju od 1 cm u donjem kraju . . Kn 105.—
3. za konopljinu stabljiku III. razreda, duljine do 100 cm . . . . Kn 55.—

sve za 100 kg stabljike bez korova i oštećenja, redovito listnate, posve suhe u stabljici i u lišću.«

II.

Premija, ustanovljena u točki I., platit će se onim proizvoditeljima, koji su prije proglašenja ove oblastne odluke predali konopljinu stabljiku iz priroda godine 1942., osobama (naravnim ili pravnim), koje se bave odkupom konopljine stabljike.

Za konopljinu stabljiku zaliha iz prijašnjih godina ne će se plaćati nikakova premija.

III.

Točka III. oblastne odluke od 25. kolovoza 1942., broj 13175-1942., postaje točka IV., točka IV. postaje točka V., a točka V. postaje točka VI.

IV.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 10. rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. ing. Krajčević, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

Ministarstvo hrvatskog domobranstva
VIII. odjel

Broj: VIII-2-2064.

PROGLAŠENJE PODPUNE ZAŠTITNE PRIPRAVNOSTI ZA PODRUČJE GRADA ZAGREBA I VELIKE ŽUPE PRIGORJE

Temeljem §-a 4. naredbe Ministarstva hrvatskog domobranstva br. VIII.-2-971-42 o stanjima zaštitne pripravnosti pred napadajima iz zraka proglašujem

za područje grada Zagreba i velike župe Prigorje stanje podpune zaštitne pripravnosti

S time u vezi nalažem, da se smjesta i bezodvlačno imadu izvršiti sve zaštitne mjere zamračivanja, uredjenja i čišćenja tavana, uredjenja i osiguranja ustroja kućne i susjedne samozaštite priprema i uredjenje skloništa i zaklona i mjere veleobrtničke samozaštite.

Ujedno pozivam cjelokupno pučanstvo na točno izvršavanje svih mjera i naloga mjerodavnih oblasti i dužnostnika, a sve olakšice i izuzetke od propisanih mjera proglašujem bez vriednosti.

Stanje podpune zaštitne pripravnosti traje do posebnog opoziva.*

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja

Slavko vitez Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

Gradsko poglavarstvo
Broj 10.130-Prs-P-1942.

Gradsko poglavarstvo u Zagrebu proglašuje na temelju § 29. zakona od 22. VII. 1934., o gradskim občinama, da je gradski načelnik propisao dne 22. VII. 1942., pod brojem 29053-V, a državna riznica odpisom od 31. VII. 1942. broj 95.393 odobrila s obveznom snagom za sve osobe i oblasti sliedeće:

»Na temelju §§-a 90.—93. i 116. zakona o gradskim občinama od 22. VII. 1934. te naredbe zamjenika Poglavnika i vrhovnog zapovjednika cjelokupne vojne sile od 11. IV. 1941. broj 8-1941., kojom su ovlasti iz djelokruga gradskog zastupstva prenesene na načelnika slob. i kr. glavnog grada Zagreba, propisujem

NAREDBENIK

o pristojbama za prievoz bolestnika bolestničkim samovozima postaje za spasavanje občine grada Zagreba

§ 1.

Pristojbe za prievoz bolestnika bolestničkim samovozima postaje za spasavanje občine grada Zagreba su sliedeće:

I. Na području grada Zagreba:

a) za prievoz bolestnika, bilo danju, bilo noću, do bilo kojeg mjesta, osim u ili iz kojeg sanatorija . . . . Kn 100.—

b) za prievoz bolestnika, bilo danju, bilo noću, u ili iz kojeg sanatorija . . . Kn 170.—

II. Izvan područja grada Zagreba, do unutar 1 km od gradske mitnice:

a) danju . . . . , Kn 160,—
b) noću . . . . , Kn 170,—

III. Izvan područja grada Zagreba, preko 1 km od gradske mitnice:

povrh pristojba iz t. II. plaća se za svaki prevaljeni kilometar još po . . . . , Kn 22,—

IV. Prievoz u ili iz državne bolnice u Vrabču:
bilo danju, bilo noću . . . . Kn 275.—

§ 2.

U slučaju javne potrebe i probitka obavlja postaja za spasavanje prievoz unesrećenih bezplatno.

§ 3.

Ovlašćuje se gradski načelnik, da može iz družtvovnih obzira, za članove družtvovnih ustanova, smanjiti pristojbu iz §-a 1., t. I.

§ 4.

Ovaj naredbenik dobiva obveznu snagu, kad ga odobri mjerodavna državna oblast, te kad bude propisno proglašen.«*

Ovaj se propis stavlja ovime na javni uvid u službenim prostorijama pravnog odsjeka predsjedničtva gradskog poglavarstva (Matoševa ulica broj 9 priz. lievo) i u prostorijama gradskog financijalno-gospodarskog odjela, Račkoga ulica broj 6, I.kat) pa dobiva obveznu snagu nakon proglašenja s danom 13. IX. 1942.

U Zagrebu, dne 11. rujna 1942.

Za gradskog načelnika
Upravitelj magistrata:

Dr. Jelić, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

Gradsko poglavarstvo

Broj: 10131-Prs-P-1942.

Gradsko poglavarstvo u Zagrebu proglašuje na temelju § 92. zakona od 22. VII. 1934. o gradskim obćinama, da je gradski načelnik propisao dne 25. VI. 1942., pod brojem 25382-V, a državna riznica odpisom od 31. VIII. 1942., broj 95784 odobrila s obveznom snagom za sve osobe i oblasti sliedeće:

»Na temelju § 90.—93. i 116. zakona o gradskim obćinama od 22. VII. 1942. i naredbe zamjenika Poglavnika i vrhovnog zapovjednika cjelokupne vojne sile od 11. IV. 1941., broj 8-1941., kojom su ovlasti iz djelokruga gradskog zastupstva prenesene na načelnika slob. i kr. glavnog grada Zagreba, propisujem sliedeći

NAREDBENIK

o preinaci uredbe obćine grada Zagreba o gradskim upravnim pristojbama broj 32.876-II-B-1937.

§ 1.

§ 4. uredbe obćine grada Zagreba o gradskim upravnim pristojbama preinačuje se i glasi:

»§ 4. Gradske upravne pristojbe, koje se plaćaju u gotovom novcu, jesu ove:

1. a) Na molbe osoba zavičajnih na području Nezavisne Države Hrvatske za prijem u zavičajnost obćine grada Zagreba, plaća se u ime temeljne pristojbe Kn 200.—

b) Osim toga plaća se za upis u očevidnik zavičajnika još i pristojba, koja iznosi polovicu iznosa državnog izravnog poreza, koji je molitelju propisan u Zagrebu za onu godinu, u kojoj moli zavičajnost. Ova pristojba ne može biti manja od Kn 1.000.—.

Od plaćanja pristojba pod 2. a) i b) oslobodjene su osobe, koje stiču zavičajnost po zakonu (§§ 12. i 15. zakona o gradskim obćinama).

2. a) Na molbu za primitak u zavičajnost obćine grada Zagreba nakon sticanja državljanstva putem prirodjenja, kao i na molbu za obećanje zavičajnosti u slučaju sticanja državljanstva, plaća se u ime temeljne pristojbe Kn 2.000.—.

b) Osim toga plaća se za upis u očevidnik zavičajnika još i pristojba, koja iznosi polovicu iznosa državnog izravnog poreza, koji je molitelju propisan u Zagrebu za onu godinu, u kojoj moli zavičajnost. Ova pristojba ne može biti manja od Kn 1.000.—.

Od plaćanja pristojba pod 2. a) i b) oslobodjene su one osobe, koje se po zakonu smatraju državljanima Nezavisne Države Hrvatske i kojima je obćina grada Zagreba odredjena kao zavičajna obćina.

Organ, nadležan za primanje u zavičajnost, može temeljne pristojbe (t. 1. a) i 2. a) smanjiti onim osobama, koje su dokazano slabog materijalnog stanja.

Sve pristojbe, kako temeljne, tako i za upis u očevidnik, plaćaju se prije donošenja odluke o prijemu u zavičajnost. Ako molitelj, s bilo kojeg razloga, ne bude primljen u zavičajnost, vraća mu se samo pristojba za upis u očevidnik zavičajnika.«

§ 2.

Ovaj naredbenik dobiva obveznu snagu, kad ga odobri mjerodavna državna oblast, te kad bude propisno proglašen, a istim danom gubi vriednost dosadašnji propis §-a 4. Uredbe obćine grada Zagreba, broj 32.876-II-B-1937., zatim zaključak gradskog zastupstva od 29. X. 1937., (čl. 50 skupštinskog zapisnika), te svi protivni mu propisi.«

Ovaj se propis stavlja ovime na javni uvid u službenim prostorijama pravnog odsjeka predsjedničtva gradskog poglavarstva (Matoševa ul. br. 9. priz lievo), i u prostorijama grad. financ gospodarskog odjela (Račkoga ul. br. 6. I.), pa zadobiva obveznu snagu nakon proglašenja s danom 13. IX. 1942.

U Zagrebu, dne 11. rujna 1942.

Za gradskog načelnika
Upravitelj magistrata:

Dr. Jelić, v. r.

---

* Narodne novine od 12. rujna 1942. broj 205.

NAREDBA

Državne riznice od 31. kolovoza 1942. broj 14.018-3-1942 o odcjepljenju upravnih obćina Beravci i Velika Kopanica od poreznog ureda Brod na Savi i njihovu pripojenju poreznom uredu Djakovo

Na temelju § 32. zakona o ustrojstvu financijalne uprave od 7. prosinca 1929. izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Upravne obćine Beravci i Velika Kopanica u kotaru Djakovo odcjepljuju se u porezno-upravnom pogledu od poreznog ureda Brod na Savi i pripajaju poreznom uredu Djakovo.

§ 2.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 14. rujna 1942. broj 206.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 5. rujna 1942. broj 91.017-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe (Narodne novine od 6. studenoga 1941. broj 171) a u sporazumu s ministrom vanjskih poslova i državnim rizničarom mienja naredba od 8. siečnja 1942. broj 295-Z-1942 o obskrbi samovoza diplomatskog zbora smjesom benzina s alkoholom.

§ 1.

§ 4. naredbe mienja se i glasi: »Poglavari diplomatskih predstavničtava primat će mjesečno do 450 litara smjese benzina s alkoholom za pogon najviše dvaju samovoza, 300 litara mjesečno, ako imadu u pogonu samo jedan samovoz, a ostali članovi diplomatskog zbora 150 litara mjesečno za pogon samo jednog samovoza.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 5. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 15. rujna 1942. broj 207.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 12. rujna 1942. broj 14282-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja i nadopunjuje oblastna odluka od 28. kolovoza 1942. broj 11538-1942 o najvišim odkupnim cienama svježih šljiva i o najvišim prodajnim cienama svježih šljiva u trgovini na veliko

I.

U oblastnoj odluci od 28. kolovoza 1942. broj 11538-1942 o najvišim odkupnim cienama svježih šljiva i o najvišim prodajnim cienama svježih šljiva u trgovini na veliko (Narodne novine od 31. kolovoza 1942. broj 195) iza točke II. umeće se točka III., koja glasi:

»Najviša prodajna ciena svježih šljiva, probranih, s peteljkom, prvorazredne kakvoće u trgovini na malo ustanovljuje se s Kn 16.—, a najviša prodajna ciena svježih šljiva, neprobranih, za jelo, pekmez ili sušenje u trgovini na malo ustanovljuje se s Kn 15.«

II.

Točka III. oblastne odluke od 28. kolovoza 1942. broj 11538-1942 postaje točka IV., točka IV. postaje točka V., a točka V. postaje točka VI.

III.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 12. rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. ing. Franjo Krajčević, v. r.

* Narodne novine od 15. rujna 1942. broj 207.

Upravno zapovjedničtvo Ustaške Mladeži

Broj: Z-58-1942.

PROVODJENJE ZAKONSKE ODREDBE O RADNOJ SLUŽBI SVRŠENIH UČENICA SREDNJIH I S NJIMA IZJEDNAČENIH UČILIŠTA.

Na temelju § 4. zakonske odredbe o radnoj službi svršenih učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta od 8. rujna 1942. broj CCL-2150-Z-1942 izdajem ovu zapovied:

1. Sve učenice državnih i posebničkih srednjih i s njima izjednačenih učilišta obuhvaćene § 1. zakonske odredbe o radnoj službi svršenih učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta izvršit će svoju radnu obavezu u sustavu radne službe Ustaške Ženske Mladeži tokom godine 1942-43.

2. Obaveza prema radnoj službi Ustaške Mladeži traje od dana nastupa službe odnosno poziva, pa do izteka dana odpuštanja, a najdulje 12 mjeseci.

3. Sve učenice obuhvaćene § 1. zakonske odredbe o radnoj službi svršenih učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta, imaju se u roku od 3 dana od izlaska ove zapoviedi u dnevnim zagrebačkim novinama prijaviti, a najkasnije do 20. o. mj. u stožeru Ženske Ustaške Mladeži župe svoga stalnoga boravišta.

4. Prilikom prijave podniet će:

a) priepis svjedočbe propisanog završnog izpita,
b) priepis krstnog ili rodjenog lista,
c) 3 svjetlopisa,

d) izjavu o rasnoj pripadnosti,

e) uvjerenje tabora, logora U. M. o pripadničtvu Ustaškoj Mladeži.

f) pobližu adresu,

g) potvrdu o može-bitnom namještenju,

h) izjavu o zdravstvenom stanju.

Prijava se može izvršiti i pismeno. Priepise mogu ovjeroviti stožeri, logori,tabori Ženske Ustaške Mladeži.

5. Osim pripadnica radne službe u smislu § 1. zakonske odredbe primat će se i djevojke, koje su završile 8 razreda učilišta ranijih godina i položile propisani završni izpit, a želile bi se 1943.-44. upisati na sveučilište.

6. Dan nastupa obaveze bit će objavljen putem zapoviedi.

7. Od obaveze radne službe oslobodit će se pripadnice:

a) za koje liečnik pregledom ustanovi, da su nesposobne za bilo koju službu. Liečnički pregled će se obaviti prvi dan nastupa radne službe,

b) udate koje se odluče, da se na njih proteže § 2. zakonske odredbe o radnoj službi svršenih učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta.

c) svršene učenice, koje se na dan izlaska ove zapoviedi zateknu u plaćenom namještenju, što moraju dokazati vjerodostojnom potvrdom. Radnu službu moraju nastupiti, a rješenje o možebitnom oslobodjenju primit će u izvršenju svje obaveze. One pripadnice, koje bi drugačije postupile, a nalaze se u namještenju bilo državnom, samoupravnom ili posebničkom bit će temeljem § 2. zakonske odredbe o radnoj službi učenica srednjih i s njima izjednačenih učilišta, iz službe odpuštene.

8. Pripadnice će se koristiti povlasticom na željeznicama u visini 75%. 25% platit će same na polazku. Utrošeni novac za put bit će im povraćen. Objavu za putovanje izdat će stožeri.

9. U odredjeno vrieme ne moraju nastupiti radnu službu pripadnice, koje su toliko bolestne, da ne bi mogle putovati, što moraju dokazati propisanom liečničkom svjedočbom i potvrdom tabora, logora ili stožera Ustaške Mladeži. Izjavu o nemogućnosti dolazka uz priloge dostavit će Zapovjedničtvu Ženske Ustaške Mladeži, Preradovićeva ul. 21.

10. Nemarnost i nepravilnost kod prijavljivanja kao i kod obavljanja radne službe, kaznit će se prema stegovnim propisima za pripadnice Radne službe Ustaške Mladeži.

U Zagrebu, dne 9. rujna 1942.

Poglavni pobočnik
Upravni zapovjednik:

I. Oršanić, v. r.

---

* Narodne novine od 15. rujna 1942. broj 207.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakonske odredbe o proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942.

§ 1.

U prvoj rečenici § 18. zakonske odredbe o proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942. od 30. prosinca 1941. broj CDLXXVII-2378-Z-1941 (Narodne novine od 1. siečnja 1942. broj 1) mjesto rieči: »priradne i one« stavljaju se rieči: »Pravosudnu zakladu, priradne zaklade i one zaklade«.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj CCLVI-2209-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 16. rujna 1942. broj 208.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakona o biljegovinama i pristojbama od 30. ožujka 1911. sa svim njegovim promjenama i nadopunama i o kazališnoj Kuni

§ 1.

Napomena 3a) u Tr. 99a) mienja se i glasi:

»Za slikokazne priredbe u mjestima do 80.000 stanovnika ova se pristojba odmjeruje i ubire u paušalnim iznosima.

U ostalim mjestima, za koje to Državna riznica odredi, može se plaćanje ove pristojbe obavljati na temelju dnevnih obračunskih lista.«

§ 2.

U mjestima preko 15.000 stanovnika, u kojima je za slikokazne priredbe do sada odobreno plaćanje pristojbe u paušalnim iznosima, prestaje ono krajem godine 1942.

§ 3.

U slikokazima unutar mjestnog područja stalnih državnih kazališta plaća se kazališna Kuna u iznosu od 1 Kune od svake ulaznice. U mjestima, gdje je bilo uvedeno paušalno plaćanje kazališne Kune, ne može ona iznositi više od 50% odmjerene državne pristojbe. Odmjera po ovom postotku obavit će se od 1. siečnja 1942.

§ 4.

Danom proglašenja ove zakonske odredbe stavljaju se izvan snage propisi uredbe od 8. veljače 1936., P.

br. 48034-1935., o načinu ubiranja, predaji i upotrebi pristojbe ubrane u korist državnih narodnih i banovinskih kazališta kao i odredjivanju područja tih kazališta, te propisi kasnijih njezinih promjena i nadopuna a napose propisi naredbe od 29. studenoga 1939., (Narodne novine od 12. prosinca 1939., br. 280), ukoliko su ovi protivni propisima ove zakonske odredbe.

§ 5.

Uz Tbr. 204. zakona o biljegovini i pristojbama dodaje se sliedeća napomena:

»Napomena. Pristojbu iz ovog tarifnog broja za tovarne listove ne plaćaju države saveznice Nezavisne Države Hrvatske za pošiljke vojne robe.«

§ 6.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava državnom rizničaru.

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLIV-2159-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 16. rujna 1942. broj 208.

ZAKONSKA ODREDBA

o svršavanju nauka i polaganju izpita slušača Hrvatskog sveučilišta i visokih škola, koji su bili spriečeni u redovitom školovanju

§ 1

Ovlašćuje se ministar nastave, da propiše naredbe, kojima će se mimo postojećih zakonskih i drugih propisa omogućiti svršavanje nauka i polaganje izpita onim slušačima Hrvatskog sveučilišta i visokih škola, koji su vršeći narodnu službu bili spriečeni u redovitom polaženju predavanja i polaganja izpita.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

**Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:**

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLIII-2127-Z-1942.

Ministar nastave:

Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

*** Narodne novine od 16. rujna 1942. broj 208.**

ZAKONSKA ODREDBA
o promjeni i nadopuni zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa od 30. travnja 1942. broj CXXV-992-Z-1942.

§ 1.

§ 7. dodaje se druga i treća stavka, koje glase:

»Državni pouzdanik rada propisat će svojom odlukom radne i plaćevne uvjete u svim onim točkama, u kojima se obje strane nisu u odredjenom roku složile, ili koje točke nisu bile predmetom pregovora, kao i u onom slučaju, ako obje strane ili samo jedna uzkrate podpisivanje konačno utvrdjenog sadržaja ugovora.

Isto tako može državni pouzdanik rada i u onom dielu ugovora, u kome su se obje strane složile, izvršiti potrebne promjene, ako to traže državni probitci ili važni družtvovni razlozi.«

§ 2.

§ 8. dodaje se treća stavka, koja glasi:

»Središnji uskladbeni odbor donosi svoju odluku jednoglasno, a ako se ta jednoglasnost ne može postići, odlučuje o predmetu državni pouzdanik rada, koji može i promieniti odluku središnjeg uskladbenog odbora, ako to traže državni probitci ili važni družtvovni razlozi.«

§ 3.

Propis § 14. stavke 2. mienja se i glasi:

»Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.«

§ 4.

§ 17. mienja se i glasi

»Pritužbe proti odlukama prvomolbenih upravnih oblasti rješavaju velike župe.«

§ 5.

§ 18 mienja se i glasi:

»Za upravni postupak iz ove zakonske odredbe vriede propisi zakona o obćem upravnom postupku, a za kazneni postupak vriede postojeći propisi za kazneno postupanje upravnih oblasti.«

§ 6.

U § 19. briše se stavka druga.

§ 7.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i toga dana prestaju vriediti protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLV-2128-Z-1942.

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 16. rujna 1942. broj 208.

PROPISNIK

Ministarstva hrvatskog domobranstva od 13. lipnja 1942. broj VIII-3-1536-42 za izgradnju skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka

Na temelju st. 1. § 3. i § 12. zakonske odredbe o osnutku Narodne zaštite Nezavisne Države Hrvatske od 15. srpnja 1941., broj CXCII-604-Z. p.-1941., a u savezu s § 2. naredbe o izgradnji skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka od 13. lipnja 1942., broj VIII-3-1535-42 propisujem ovaj propisnik:

PRVI DIO

SKLONIŠTA U ZGRADAMA

§ 1.

Obće odredbe

Skloništa će se izgradjivati u onim zgradama pojedinih gradova i naseljenih mjesta, koja su predvidjena naredbom o izgradnji skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka.

Sklonište treba da štiti za vrieme napadaja iz zraka od djelovanja razornih bomba (zračnog tlaka i tlaka krhotina bombe, potresa i ruševina) kao i od bojnih otrova i požara.

§ 2.

Osnivanje skloništnog uredjaja

(sl. 1., 2., 3a i 3b)

Smještaj i prilaz

Skloništni uredjaj valja izvesti načelno u podrumu. Ako zgrada nema podruma, ili ako bi izgradnja podruma bila nerazmjerno skupa, može se skloništni uredjaj izvesti u prizemlju.

Za skloništni uredjaj ne smiju se upotriebiti prostorije, u kojima se nalaze parni kotlovi i druge posude pod tlakom, niti prostorije, u kojima se drži eksplozivni i lako upaljivi materijal.

Prilaz u sklonište mora biti uz glavno stubište zgrade, da bi se sklonište lako pronašlo i da bi se brzo moglo ući u njega.

§ 3.

Položaj, svrha i veličina prostorija u skloništnom uredjaju

Skloništni uredjaj obuhvaća:

a) ustavu,
b) sklonište,
c) zahodske prostorije, i
d) izlaz za nuždu.

Kod većih skloništnih uredjaja s više skloništa, poželjno je, da se urede prostorije za pranje, za spremanje hrane, odiela i raznog pribora i prostorije za ventilacioni i električni uredjaj (sl. 2a i 3.).

Ustava

Ustava se nalazi izpred samog skloništa, a svrha joj je, da sprieči prodiranje bojnih otrova u sklonište prilikom ulaženja i izlaženja (sl. 4.).

Ulaz u ustavu mora se zaštititi od izravnog udara zračnog tlaka i krhotina bomba (sl. 5.).

Površina poda ustave mora mjeriti najmanje 5 m^2, a širina ustave mora biti barem 1.50 m. Vrata na ustavi treba da su tako namještena, da se mogu unieti nosila u normalnom položaju (sl. 6.). Jedna ustava može služiti i kao ulaz u više skloništa. Kod većih skloništa, koja se sastoje od više prostorija za sklanjanje, može se predvidjeti i više odjelnih ustava. Pristup u sklonište može biti i kroz drugo sklonište.

Sklonište

Sklonište služi za vrieme napadaja iz zraka kao boravište ljudi. Za svaku osobu treba predvidjeti 3 m^3 zračnog prostora. Kod umjetnog obnavljanja zraka može se ta mjera smanjiti do 1 m^3 tako da za svaku osobu ostane najmanje 0,6 m^2 u površini poda. Skloništa moraju biti tako velika, da se za slučaj uzbune mogu u njima skloniti sve osobe, koje u zgradi stanuju ili rade. Za tvorničke ili radioničke zgrade, u kojima se radi u više radnih izmjena, treba skloništa predvidjeti tako, da se u njima mogu skloniti i obje izmjene. U zgradama, u kojima se skuplja i kreće povremeno veći broj ljudi, treba predvidjeti skloništa i za ovakav veći broj. Veličina ovakvih skloništa odredjuje se prema prosječnom, a ne prema najvećem broju posjetnika ili prolaznika.

Zahodske prostorije

Unutar skloništa treba urediti zahodske prostorije i to na svakih 20 do 30 osoba po jedno sjedište. Zahodi moraju biti do samog skloništa, po mogućnosti odvojeni predprostorom. Zidovi izmedju skloništa i zahoda kao i predprostora moraju imati punu visinu kata.

Izlaz za nuždu

Svako sklonište mora imati osim ulaza kroz ustavu još barem jedan izlaz za nuždu. Ovi izlazi — vrata, prozori ili okna — moraju se nalaziti što dalje od ulaza, kako bi se spriečio opasan slučaj, da oba otvora (izlaz i ulaz) budu istodobno zatrpani ruševinama.

Iznimno mogu izlazi iz skloništa voditi kroz susjedno sklonište ili nuzgredne prostorije, ako se time sigurno i brzo može izaći na slobodni prostor.

§ 4.

Konstruktivna izradba

A) Stropovi

Obterećenje

Iznad cielog skloništnog uredjaja mora biti strop tako konstruiran, da može osim vlastite težine i težine koristnog tereta primiti još i udarac propadanja ruševina kao i njihov teret. Protiv izravnih pogodaka treba, uzevši u obzir veličinu bombe, posebno izračunati konstruktivne dielove skloništa (sl. 7.).

Kada se ne mogu točno utvrditi stvarna obterećenja, koja će nastati rušenjem, upotriebit će se za proračunavanje stropa približni teret ruševina.

Za višekatne zgrade s punim zidovima iznose odgovarajuće težine ruševina:
1.000 kg po m² kod zgrada do 2 kata,
1.500 kg po m² kod zgrada do 4 kata,
2.000 kg po m² kod zgrada s više od 4 kata.
Navedene vriednosti računaju se za zgrade, kod kojih je koristni teret do 500 kg po m². Kod većeg koristnog tereta treba težinu ruševina povisiti za vriednost prosječnog obterečenja preko 500 kg po m². Za proračun tog prosječnog obterečenja dieli se iznos koristnog tereta svih stropova s brojem stropova. Kod toga se ne uzima u obzir strop skloništa.
Ako način konstrukcije zgrade (na pr. skeletna gradnja u čeliku ili armiranom betonu) čine nevjerojatnim, da će nastati obterećenje u napried navedenim veličinama, onda se uz odobrenje može umanjiti teret ruševina do 100 kg po m² bez obzira na broj katova.

Veza stropova

Kod novogradnja s 3 i više katova veže se strop skloništa sa zidovima s pomoću raznih spona i kotvi, tako da jedan dužni metar zida može prenieti vodoravnu silu od 1.500 kg. Spone moraju biti izvedene u dužini najmanje 30 puta većoj od najmanje mjere njihova prosjeka; uz to one moraju biti položene u produžnom cementnom ili cementnom mortu.
Napon na klizanje gradjevinskog čelika ovih spojnih sredstava ne smije prieči 500 kg/cm².

Konstrukcija stropa

Strop skloništa mora biti tako masivan, da ni jedan nosivi dio ne bude tanji od 15 cm (sl. 4. i 7.). Ekono-

mična rješenja konstrukcije kod skloništnih stropova dobivaju se umanjenjem skloništnih razpona, t. j. umetanjem stupova podupirača (sl. 8., 9., 9a i 9b).

Nepropustnost za plinove

Ako su masivni stropovi bez sastava i pukotina, onda su nepropustni za plinove. U manjim slučajevima može se postići nepropustnost žbukanjem u običnoj debljini.

B) Zidovi

Obterećenje

Kada su konstruktivni dielovi, koji nose strop skloništa (zidovi, temelji ili stupovi), obterećeni svim katovima zgrade, dovoljan je računski proračun vlastite težine i koristnog tereta stropa. Kod konstruktivnih dielova, koji su obterećeni stropom skloništa (podpore i stupovi), uzima se u obzir i približni teret ruševina.

Gradja za zidove

Za zidove od opeka uzima se samo prvorazredna opeka s najmanjom čvrstoćom na tlak od 150 kg po cm^2. Zida se samo s punim sastavcima. Upotrebljava se samo produžni cementni ili cementni mort.

Dimenzije obodnih zidova

Ako je sklonište iznad zemlje najviše 1 m, mora biti najmanja debljina obodnih zidova:

od opeke u produžnom cementnom ili cementnom mortu 38 cm;

od nabijenog betona s 200 kg cementa na 1 m^3 gotovog betona 40 cm;

od armiranog betona sa statistički proračunanom armaturom, glavnom armaturom od najmanje 0,5% betonskog prosjeka i 300 kg cementa na 1 m³ gotovog betona 30 cm;

od lomljenog kamena uzima se debljina zida od 51 cm.

Pri pregradjivanju i proširivanju mogu se kao obodni zidovi upotriebiti postojeći zidovi od opeke i s običnim mortom u debljini od 51 cm.

Kod zgrada s dva puna kata i kod otvorenog načina izgradnje mogu se kao obodni zidovi upotriebiti postojeći zidovi od 38 cm debljine od opeke s običnim mortom.

Ako je sklonište iznad zemlje više od 1 m, mora biti najmanja debljina zidova:

od opeke u produžnom cementnom ili cementnom mortu 51 cm,

od nabijenog betona (kao gore) 50 cm,

od armiranog betona (kao gore) 40 cm,

od lomljenog kamena uzima se debljina zida, koja odgovara čvrstoći zida od opeke debljine 64 cm.

Za veću sigurnost skloništa potreban je i poseban statički račun s obzirom na veličinu bomba.

Kod pregradjivanja i proširivanja mogu se kao obodni zidovi upotriebiti postojeći zidovi od opeke s običnim mortom u debljini od 64 cm.

Kod zgrada od dva puna kata i kod otvorenog načina izgradnje mogu se kao obodni zidovi upotriebiti postojeći zidovi od opeke u debljini od 51 cm.

Dimenzije razdjelnih i pregradnih zidova (sl. 10.)

Razdjelni zidovi u unutrašnjosti skloništnog uredjaja imaju ovu minimalnu debljinu:
zid od opeke 38 cm,
zid od nabijenog betona (kao gore) 30 cm,
zid od armiranog betona (kao gore) 15 cm.
Pri pregradjivanju i proširivanju mogu se upotrebljavati postojeći zidovi od opeke ili nabijenog betona u debljini od 25 cm.
Pregradni zidovi za zahodski prostor i t. d. mogu se izvesti po volji.

Nepropustnost

Obodni i razdjelni zidovi dovoljno su nepropustni, kada su dobro spojeni s podom i stropom, a zidani punim sastavcima i bez pukotina (sl. 4. i 7.).

§ 5.

Uredjenje skloništa

A) Otvori u zidu

Skloništa ne smiju imati više otvora, nego što je potrebno za ulaz, izlaz u nuždi i provjetravanje. Otvori za vrata moraju biti takvi, da se mogu ugraditi vrata veličine 80/190 cm. Prag vrata mora biti barem 10 cm visok i nepropustno položen. Sva vrata moraju se otvarati prema vani. Vrata i prozori moraju se hermetično zatvarati, a ako su izloženi udaru zraka, onda treba da štite od toga. Ovim učincima izravno izložena vrata moraju se dimenzionirati za pritisak od 1000 kg na m^2, a vrata sa zaštitnom pregradnjom za pritisak od 500 kg na m^2 (sl. 6. i 11.).

Vrata se moraju tako konstruirati, da se uslied deformacije ne zaglave, već se uviek mogu lako dići iz ležaja. Materijal vrata i prozora neka bude po mogućnosti čelični lim, ali se može upotriebiti i drugo.

Zaštitne kapke na prozorima treba tako ugraditi, da naliežu na vanjskoj strani zida, a osim toga ih treba zaštititi pregradnjom od vreća s pieskom i sličnim (sl. 12., 13., 14.). Prozori i izlazi za nuždu osiguravaju se posebnim kapcima za zaštitu od komada razprsnutih bomba i posebnim za plin nepropustnim kapcima, namještenima na unutarnjoj strani zida (sl. 7., 12b i 12c).

Brtvenje vrata i prozora mora biti elastično (najbolje gumena cievčica). Ovo zadnje pruža bolju mogućnost popravka zaštitnih kapaka iz unutrašnjosti skloništa.

Sve ostale otvore, koji nisu neobhodno potrebni, treba izbjegavati, odnosno zazidati i eventualno vidljivo označiti, da se mogu u slučaju potrebe probiti. Ako se otvori za čišćenje dimnjaka ne mogu odstraniti sa skloništa, onda ih treba hermetički zatvoriti (sl. 12a i 13a).

B) Zračenje skloništa

Naravno zračenje

Radi obnavljanja zraka prije i poslije upotrebe, kao i radi boljeg uzdržavanja samog skloništa, mora sklonište imati dobro prirodno zračenje, koje se postiže otvaranjem prozora i vrata.

Umjetno zračenje
(sl. 2a, 3, 3a, 15, 15a, 15b, 15c, 16 i 16a).

Uredjaj za umjetno zračenje treba ugraditi, ako na osobu u skloništu dolazi manje od 3 m³ zračnog pro-

stora. U skloništima za više od 20 osoba i s 3 m^3 zračnog prostora po osobi treba predvidjeti i ugraditi sve potrebne cievi radi eventualnog naknadnog smještanja ventilacionog uredjaja. Uzidane cievi treba da su pažljivo zatvorene na oba kraja, a njihov prolaz kroz vanjski zid mora biti nepropustan. Položaj obih cievi kod skloništa izpod zemlje treba izvana označiti.

Uredjaj za umjetno zračenje mora se uviek izvesti u skloništima s promjenljivim brojem osoblja, nadalje u skloništima, gdje se radi za vrieme napadaja iz zraka.

Umjetnim zračenjem dovodi se za vrieme napadaja iz zraka filtrirani vanjski zrak. Umjetno zračenje povećava tlak zraka u skloništu prema vanjskom zraku. Otvor za usisavanje svježeg zraka može biti na pogodovnom mjestu, iznad skloništa, i to 3—5 metara iznad zemlje. Usisani zrak mora prolaziti kroz filter protiv bojnih otrova.

Zrak se vodi s jednom ili više cievi, koje su iznad površine zemlje od krhkog materiala. Pri namještanju cievi za usisavanje treba paziti, da su kolčaci (mufe) upravljeni prema dolje. Otvor za usisavanje valja okrenuti prema dolje i predvidjeti sitom radi zaštite od grube prljavštine. Radi zaštite filtra od grube prašine može se ugraditi u dovodnoj cievi filter za grubu prašinu. Kraj dovodne cievi, koja vodi u sklonište, mora biti od žilavog materijala (čelična ciev, kotlovska ciev i sl.). Kraj cievi, na koju se montira filter, treba da je providjen pelešom (flanšom), koji odgovara promjeru cievi (norme za kotlove i ogrjevne cievi). Peleš se mora nalaziti u udaljenosti od 10 cm od unutrašnjeg zida, a 25 cm od stropa skloništa.

Unutarnji promjer cievi odredjuje se tako, da brzina strujanja zraka ne bude veća od 5 m u sekundi.

Dimnjaci i ventilacione cievi ne smiju se upotrebljavati kao dovodne cievi.

Prema radu pojedinih osoba u skloništu treba dovoditi za jednu osobu sliedeće količine zraka:

a) u skloništu s osobama, koje miruju, 20—30 litara u minuti,

b) u skloništu, gdje se radi za vrieme napadaja iz zraka, do 100 litara u minuti.

Pri tome treba bar jednom u 1 satu obnoviti zrak radi postizavanja dovoljnog pretlaka (2 do 5 mm vodenog stupa).

Ventilator s električnim pogonom i djelovanjem do 1300 litara u minuti treba providjeti napravom za pokretanje ljudskom snagom (nogom ili rukom), (sl 15., 15a, 15b i 15c). Kod većih agregata s elekričnim pogonom treba instalirati pomoćni uredjaj za električnu struju, koji se nalazi izvan skloništa ili u zasebnom odjelu skloništa. Namještavanjem ventila, koji automatski odpuštaju suvišni zrak kod graničnog pretlaka od 7—10 mm vodenog stupa, osigurava se dovoljno pritjecanje svježeg zraka i izbacivanje upotrebljenog zraka napolje. Takav ventil mora biti istodobno i povratan. Prilikom projektiranja skloništa, kao i prilikom razporeda tih ventila, treba paziti, da upotrebljeni zrak radi zračenja pomoćnih zahoda najviše kroz njih prostruji, pa tek onda izlazi van. Na sličan način može se obnoviti zrak u ustavi.

Ako se veći broj skloništa nalazi neposredno jedno do drugog, mogu se namjestiti središnji uredjaji za provjetravanje s velikim filtrom (sl. 16. i 16a).

Kod središnjeg provjetravanja treba predvidjeti dva dovoda zraka koji su medjusobno udaljeni tako, da nema mogućnosti istodobnog kvara i zatrpavanja dovoda.

C) Cjevovodi

Kroz sklonište ne smiju prolaziti cjevovodi, a osobito ne cievi za plin. Korisno je imati u skloništu pipac za vodu.

Ako je prolaz cjevovoda kroz sklonište ipak neizbježiv, treba cievi izvan skloništa predvidjeti ventilima za zatvaranje i pipcima za pražnjenje. Zatim valja sva dovodna i odvodna mjesta u zidovima i stropovima zatvoriti plastičnim masama, koje su nepropustive za klinove,* a dozvoljavaju dilataciju.

D) Zahodi i kanalizacija

Zahodi se smještaju u posebnim prostorijama. Suhi zahodi automatskim zasipavanjem, na pr. prašinom od treseta najprikladniji su u skloništima.

Odpadnu vodu iz pipaca za vodu zahoda na vodeno izpiranje treba odvoditi posebnom kanalizacijom nezavisnom od kanalizacije zgrade. Na postojeću kanalizaciju smiju se priključiti odvodne cievi iz zahoda samo onda, ako je ugradjen valjan protuventil.

E) Razsvjeta

Ulazne putove u prostorije skloništa treba razsvietliti. Zraka svietla ne smije biti vidljiva iz vana. U skloništima se ne smiju upotrebljavati svjetiljke koje troše kisik (otvorena svjetiljka). U slučaju kvara električnog voda najjednostavnija je razsvjeta skloništa s pomoću električnih svjetiljki s baterijama.

Ako se razsvjeta vrši iz javne mreže, onda će biti potrebno skloništni uredjaj vezati za poseban vod

* plinove (?).

struje, koji će dati struju i onda, kad bi se pogonska i javna struja izključila. Ako je predvidjen uredjaj za razsvjetu, treba ga smjestiti u posebnom prostoru zaštićenom od krhotina i ruševina bombi. Ovaj pomoćni uredjaj treba izvesti po propisima.

F) Pod i premaz

Pod mora biti u skloništima po mogućnosti masivan. Strop i zidovi skloništa premazuju se vapnenim mliekom. Zidovi ustave premazuju se bojom, koja omogućuje pranje i prskanje.

G) Obskrba skloništa (sl. 17.)

U skloništu trebo osigurati vodu, i to barem 10 litara po osobi (od toga jedna litra vode za piće). Ova voda mora biti u zatvorenim posudama. Kod većih skloništa osigurat će se voda posebnim zdencem.

Hrana, koju treba predvidjeti barem za dva dana, mora biti u zatvorenim posudama ili zamotana celofanom ili slično. Kod većih skloništa treba izgraditi posebne prostorije za spremanje hrane.

H) Oprema skloništa (sl. 17.)

a) Pokućtvo:

U skloništu treba da bude dovoljan broj stolica, ležaljki i stolova.

b) orudje:

sjekira, budak, poluga, pila, lopata, čekić i čavli.

c) materijal za brtvenje:

ilovača, mokre krpe, stolarsko hladno ljepilo, gumene trake, leukoplast i sl.

I) Oprema ustave

a) limena posuda s poklopcem, koji se hermetično zatvara, a u koju se odlaže zatrovana odjeća i drvena kliešta za prihvaćanje odjeće,

b) plitka limena posuda napunjena klornim vapnom i pieskom za čišćenje obuće,

c) kućna apoteka po propisu,

d) rezervna odiela i rublje.

Osim toga mora biti u svakoj prostoriji na vidljivom mjestu izvješena uputa za ponašanje u skloništu.

J) Označivanje

Sklonište treba označiti čitljivim i trajnim nadpisom, kojim se označuje dozvoljen broj sklonjenih osoba. Kod većih skloništa (više od 20 osoba) treba označiti i prilazne putove. Nadpisi moraju biti čitljivi i u mraku.

K) upotrebljivost skloništa za druge svrhe

Skloništa se mogu upotriebiti i za druge svrhe, ako postoji jamstvo, da se mogu u najkraćem vremenu kod proglasa zaštitne pripravnosti dovesti u izpravno stanje. Drugom upotrebom u miru ne smije se ugroziti glavni cilj skloništa.

DRUGI DIO

SKLONIŠTA IZVAN ZGRADA

§ 6.

Obće odredbe

Skloništa izvan zgrada, kao zasebne gradjevine valja izvesti za zgrade, gdje nema podruma ili gdje se u prizemlju sklonište adaptacijom i pojačanjem postojećih gradjevina ne bi moglo izvesti. Pa i kod zgrada,

koje bi po svojoj važnosti i veličini mogle biti osobiti cilj napadaja (na pr. vojnički objekti, kolodvori, veleobrtna poduzeća i sl.) valja sklonište izvesti izvan zgrade. U tom slučaju mora se sklonište odmaknuti od zgrade toliko, da ne bude ugroženo od ruševina, ali tako, da može u roku od 3—4 časa biti zaposjednuto. Najbolje je ovakva skloništa spojiti sa zgradom jednim nadkrivenim prolazom.

Udaljenost skloništa od zgrade treba da je bar jednaka visini zgrade.

Skloništa izvan zgrada diele se po izvedbi uglavnom na podzemna i nadzemna, koja se opet mogu izvesti od različitog gradiva i u najraznovrstnijim konstrukcijama.

Po svojoj namjeni skloništa izvan zgrada mogu biti: privatna, javna, zdravstvena (za zdravstvene ustanove), za spremanje hrane, za čuvanje predmeta i stvari od vriednosti i sl.

Gradjevine s normalnom debljinom zidova daju bolju zaštitu, ako su izpod zemlje. Specijalne gradjevine, s velikim debljinama zidova, iznad 80 cm od armiranog betona, mogu se smjestiti izvan zemlje. Ovakve zgrade izvan zemlje bolje će odoljeti blizom pogodku razorne bombe, jer je učinak eksplozije na slobodnom zraku manji nego u tvrdom gradivu (sl. 18.). Za svaki posebni slučaj treba izračunati dimenzije skloništa s obzirom na veličinu bombe.

Nasip zemljom iznad skloništa, koje nije osigurano protiv izravnih pogodaka, ne smije biti veći od 50 do 80 cm, jer bi prigušio detonaciju, a time pojačao

njezino djelovanje prema dolje. Kod skloništa, koja su gradjena protiv izravnih pogodaka lakih i srednje težkih bomba, mora biti nasip zemlje visok najmanje 4 m, ako skloništa nisu izvedena u brdu, jer inače može biti štetan (sl. 18a, 19., 19a, 20 i 20a).

Iznad skloništa može se postaviti sloj od tvrdog materiala, koji ima svrhu, da izazove eksploziju već na površini i da umanji prodornu snagu bombe.

Ovi slojevi ne smiju biti izvedeni od monolitnog ili medjusobno tvrdo povezanog gradiva, već moraju biti sastavljeni od slobodno položenih pojedinačnih komada naravnog ili umjetnog kamena. Ovakav sloj može biti od koristi samo u slučaju, ako se izmedju njega i stropa skloništa nalazi naslaga zemlje od najmanje 3 m debljine. Obično je ekonomičnije, da se pojača sam strop skloništa (sl. 20b).

Za gradnju slobodno stojećih skloništa dolaze u našim prilikama uglavnom u obzir gradjevine od armiranog betona, jer su najekonomičnije (sl. 18., 18b).

§ 7.

Tipovi skloništa izvan zgrada

Za veća skloništa konstruktivno najzgodniji oblik je sklonište u obliku tunela (sl. 21 i 22.). Za ovu svrhu valja izkoristiti već gotove sastavne dielove od betona, čeličnog žmurja, valovitog lima, cievi od rotacionog betona, čelične lamele i sl. (sl. 23., 24. i 24a).

Sklonište od čeličnog žmurja izgradjuje se tako, da se u zemlju postave stiene, izmedju njih izkopa se

zemlja, a prostorija se nadkrije pločama od valovitog lima, iznad njih se izvede sloj armiranog betona.

Schlosbergova skloništa izradjuju se sastavljanjem cievi od valovitog lima promjera 2,30 m. Ove se cievi slažu u jarke oko 3 m duboke, medjusobno se spajaju i zasipavaju zemljom (sl. 35a).

Slična skloništa izvode se slaganjem cievi od armiranog rotacionog betona. Cievi su obično oko 2,5 m duge. Razdielne i čeone stiene izradjene su od čeličnih ili armirano-betonskih ploča. Ovakva skloništa mogu se upotrebljavati kao privatna i kao javna (sl. 25., 26., 27. i 28.).

Dobro se mogu upotriebiti čelične lamele, koje služe za gradnju rudarskih prorova, osobito, ako se sklonište kopa u obronku briega (sl. 23., 20. i 20a).

Preporučuje se izgradnja samostalnih nadzemnih skloništa u dvorištu od armiranog betona, bilo po tipu samostalnog skloništa s kosim stranama (sl. 29.) ili po tipu naslonjenog skloništa (uz zgradu) s kosim zidom (sl. 30., 31., 32. i 33.). Prikladno je po dva ili četiri takva skloništa spajati u grupe. Ova skloništa izvode se najčešće samo kao zaštita od učinaka razornih bomba i požara, ali se mogu izvesti i nepropustna za otrove. U tom slučaju treba ih obskrbiti dobrom ventilacijom, jer su dimenzije takvih skloništa svedene na najnuždnije.

Kao javna skloništa vrlo su prikladni sliedeći tipovi:

a) Schindlerova skloništa izradjena od armiranobetonskih valjaka s više podzemnih katova jedan iz-

pod drugog. Odozgo su zaštićena jakim armirano-betonskim svodom (sl. 18., 18a).

b) Winklerovi tornji (sl. 34 i 34a). koji se izvode od armiranog betona, u obliku visokih čunjeva kao nadzemna skloništa.

Ova su skloništa osobito prikladna kao javna skloništa, jer zauzimaju malo prostora, a u njih se može smjestiti i po više stotina ljudi.

c) Posebna su vrst pojedinačna prenosiva skloništa. Obično su to čunjevi od 20—25 mm debelog čeličnog lima ili od armiranog betona, koji se mogu hermetički zatvoriti. Ova su skloništa pogodna tamo, gdje pojedinci moraju ostati uz svoje radno mjesto, kao na pr. stražari, promatrači, kod veleobrtnog pogona munjara i sl. (sl. 35.).

Skloništa protiv izravnih pogodaka težkih razornih bomba (sl. 36., 36a i 37.) predstavljaju zasebne gradjevine, koje se u postojećim zgradama redovito ne će moći izvesti, niti zbog skupoće izvedbe dolaze u obzir za posebničke (privatne) potrebe. Ovakva skloništa rabe se u glavnom samo u vojničke svrhe.

§ 8.

Uredjaji skloništa izvan zgrada

A) Javna skloništa

Javna skloništa moraju odgovarati istim uvjetima kao obična skloništa, kako je izneseno u prvom dielu ovog propisnika, a po mogućnosti da odolievaju i iz-

ravnim pogodcima bar srednjih bomba. Treba nastojati, da se ovakva skloništa grade što više moguće razasuto, jer su na taj način pristupačnija obćinstvu, a manja je mogućnost panike i gubitci su ograničeni.

Prilaze i ulaze u javna skloništa valja tako udesiti, da ni u slučaju panike ne može doći do zakrčenja prometa, i da se vrata u svakom času mogu zatvoriti odnosno otvoriti.

U takvim skloništima treba osigurati mogućnost za pranje i čišćenje od otrova.

Ustave moraju biti prostrane. Mora biti predvidjeno umjetno zračenje. Dobro je, da se uz javna skloništa predvide i zdravstveni odjeli, a ako toga nema, mora se pripremiti prostorija za bolestničke postelje.

Prilazi u sklonište moraju biti jasno označeni (žuta ploča s crvenom crtom) i noću osvietljeni. Pred ulazom mora biti znak s oznakom broja ljudi, koji može primiti sklonište. U prostorijama skloništa moraju biti izvješene upute za ponašanje i za rukovanje pojedinim napravama.

Oznake skloništa — žuta ploča s crvenom crtom — moraju biti izvješene tako, da se sa svakog mjesta dotičnog rajona može po njima lako naći najbliže sklonište.

B) Skloništa za zdravstvene postaje

Ova skloništa moraju odgovarati svim uvjetima, kao i obična skloništa. Veće zdravstvene postaje moraju

se osigurati i protiv izravnih pogodaka lakih i srednje težkih bomba (sl. 36. i 37.).

Prilazi moraju biti dovoljno široki i ravni, da bi unošenje bolestnika na nosilima bilo lakše, te valja umjesto stupa izvesti blago položene rampe. Ustave i hodnici moraju biti dovoljno prostrani radi prometa s nosilima (sl. 38.)

Svako sklonište za zdravstvene ustanove mora imati dva podpuno odieljena odjela, i to jedan za zatrovane, a drugi za bolestne i ranjene. Kod većih skloništa valja predvidjeti više odsjeka prema vrstama ozljeda. Razpored prostorija valja urediti tako, da zatrovani dolaze izravno iz predprostora u odieljenu ustavu, iz ove u svlačionicu, pa dalje u kupaonicu, oblačionicu i u sklonište. Ove prostorije mogu se podieliti i po spolovima, a služe ujedno kao zaštita protiv prodiranja otrova u samo sklonište. U drugi odjel dolaze ranjenici iz predprostora u čekaonicu pa preko liečničke ordinacije u bolničku sobu.

Skloništa za zdravstvene ustanove moraju se grijati i moraju imati naprave za grijanje vode. Ovo se osobito odnosi na odjele za zatrovane bojnim otrovima. Za ovakva skloništa potrebno je takodjer da budu dobro razsvietljena, a osobito liečničke prostorije. Izvor topline i svjetla ne smije biti otvoreni plamen, pa je zato najbolje, a za veće zdravstvene postaje i bezuvjetno potrebno, da se kraj njih predvidi dovoljno jaka suha akumulatorska postaja ili agregati za obskrbljivanje električnom energijom za slučaj, kad bude nemoguće dobivati struju iz javne mreže. Strojevni uredjaj valja smjestiti u zasebnu zaštićenu prostoriju,

koja je pristupna iz ustave. U ovim skloništima vrlo je važno osigurati tekuću vodu, što se može sprovesti na prije opisani način. Prema tome bit će najbolje i zahode urediti za ispiranje vodom i posebnom jamom s poniranjem.

Ova skloništa moraju biti providjena dobrom i obilnom ventilacijom, pa za ovaj slučaj treba količine zraka, prema onima za obična skloništa, znatno povećati.

Osim ovih potreba, koje mora imati svako sklonište, valja u njima predvidjeti još sve, što je potrebno za pružanje liečničke pomoći. Ustava mora biti dovoljno velika, da u nju mogu stati dva nosila s po dva čovjeka, koji ih nose. U svlačionici mora biti dovoljno mjesta, da se u isti čas može svlačiti po više ljudi i da im kod toga mogu drugi pomagati. Tu valja imati posudje za odbacivanje odiela. U praonici treba biti više tuševa, po mogućnosti s toplom vodom, dovoljna količina sapuna i klornog vapna za čišćenje od otrova. U oblačionici valja predvidjeti veći broj sjedala, škrinje s rubljem, odielima i ručnicima. Liečnička ordinacija mora imati najnuždnije aparate, instrumente i potrebštine za liečenje i previjanje za predvidjene slučajeve oboljenja. Svakako mora biti priredjen operacioni stol i ležaj za bolestnike. Svi instrumenti i potrebštine moraju biti spremljeni u ormarima, koji se mogu hermetički zatvoriti. U odjelima za zatrovane valja imati boce s kisikom. U samoj prostoriji za bolestnike valja smjestiti ležaje, koji moraju biti pristupačni s triju strana. Stiene i podovi moraju se tako izvesti, da se mogu lako prati s vodom i čistiti od otrova.

TREĆI DIO

PRIVREMENA SKLONIŠTA U ZGRADAMA

§ 9.

Obćenito

Privremena skloništa (u daljnjem slogu: »skloništa«) za zaštitu od napadaja iz zraka u postojećim zgradama bilo za ljude, koji u zgradi stanuju, bilo kao javna skloništa, valja urediti po propisima naredbe o izgradnji skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka.

Pomoćne naprave za uredjenje skloništa, morat će se u odredjenom roku zamieniti definitivnim gradjevinskim napravama. Zato valja nastojati, da se odmah izvedu sve naprave tako, da zadovoljavaju propisima za konačno uredjenje skloništa.

§ 10.

Izbor prikladnih prostorija

U suglasnosti, ako uztreba nadležnim oblastima i sa stručnjacima valja u zgradi izabrati prostorije, koje će biti najprikladnije za uredjenje skloništa. Kod izbora prostorije valja u prvom redu uzeti njezin položaj u zgradi, tlocrtnu dispoziciju i gradjevinsku obradbu. Izbor prostorije za privremeno sklonište treba izvršiti po ovim načelima:

Skloništa valja načelno urediti u podrumu zgrade.

Najpovoljnije su uzke prostorije izmedju jakih nosivih zidova s jakim masivnim stropovima, kod kojih ne bi bilo potrebno podupiranje prema § 4. ovog propisnika.

Prostorije, kroz koje prolaze cjevovodi plina, pare ili vruće vode, valja izbjegavati.

Prostorije, u kojima su postavljeni parni kotlovi ili kotlovi za središnje grijanje, kao i prostorije, u kojima se nalazi eksplozivni ili lako upaljivi materijal, ne smiju se upotriebiti za sklonište.

Ako u podrumu nema prikladnih prostorija, mogu se skloništa urediti izvan zgrade. U tom slučaju valja izkoristiti mjestne okolnosti (na pr. prorove, rovove u bregovima i sl.). U koliko nema mogućnosti za ovakva skloništa, valja izvesti potrebno proširenje skloništnog uredjaja starogradnje u slobodan prostor i vezati ga sa susjednom kućom, odnosno sa skloništem u toj kući (l. 39.).

Kadkad će biti moguće skloništni uredjaj izvesti i produbljivanjem podruma (sl. 40.).

Prizemne prostorije mogu se upotriebiti samo u slučaju, kad nema prikladnih podrumskih prostorija, niti mogućnoti za smještaj izvan zgrade. Za sklonište u prizemlju valja birati po mogućnosti srednje hodnike. Prizemne prostorije uz vanjske zidove zgrade i stubišta ne smiju se upotriebiti za sklonište.

§ 11.

Veličina skloništa

Za svaku osobu valja predvidjeti u skloništu 3 m³ zračnog prostora.

Pojedino sklonište ne smije biti predvidjeno za više od 50 ljudi.

§ 12.

Ustava

Prostor pred ulazom u sklonište mora se urediti kao ustava.

Ako nema zgodnog prostora za uredjenje ustave, mora se pred ulazom prigraditi vjetrobrani prostor, koji mora biti dovoljno velik, da primi bar dvie osobe. Ovakva prigradnja može se izvesti od gunjeva, zastora, ploča ili dasaka na skeletu od letava, ili na koji sličan način. Ovakovom prigradnjom mora se polučiti sa svih strana kao i odozgor podpuno zatvoren i za otrove nepropustan prostor (sl. 41. i 42.).

Ako se ne može izvesti ni ovakva prigradnja za ustavu, onda se na ulazna vrata skloništa položi gunj ili zastor, koji će dobro prionuti uz okvir (sl. 43.).

Zastor ili gunj pred ulazom u sklonište može nadomjestiti ustavu samo u sliedećim slučajevima:

a) kod stanbenih zgrada, koje nemaju više od 10 stanova, ili više od tri kata;

b) kod obiteljskih kuća od najviše 800^3 ugradjenog obujma;

c) kod malih stanova u srednjem ili riedkom naselju (u smislu gradjevnog zakona);

d) kod zgrada na ladanju.

§ 13.

Izlaz za nuždu

Sklonište mora osim glavnog ulaza kroz ustavu imati još barem jedan izlaz za nuždu.

Izlazi za nuždu moraju voditi direktno na slobodan prostor, ili — ako to nije moguće — kroz druge prostorije, koje su podupno odieljene od glavnog ulaza. Kao izlaz za nuždu može poslužiti i prozor (sl. 59., 59a, 60. i 61.).

Izlazi za nuždu moraju ležati po mogućnosti na suprotnoj strani što dalje od ulaza.

Ako se za izvedbu izlaza za nuždu mora probiti vatrobrani zid dviju susjednih kuća, mora se zato izhoditi dozvola prvomolbene gradjevinske oblasti. Ovako probijeni otvori moraju se zatvoriti vratima odpornim protiv vatre.

§ 14.

Sigurnost od krhotina

Vrata i prozore skloništa i ustava, koji leže na vanjskim zidovima zgrade iznad površine terena, treba osigurati od krhotina razornih bomba.

Osiguranje se postizava pomoćnim napravama za zaštitu od krhotina, koje se mogu izvesti na različite načine. Ove se naprave moraju postaviti izpred odno-

snih otvora s vanjske strane zidova. Ovakve naprave moraju biti izvedene u sliedećim dimenzijama:

nasip nabijenom zemljom u debljini 1,00 m (sl. 45. i 46.);

nabijena zemlja u škrinjama ili u oplati u debljini od 0,75 m (sl. 47., 48. i 49.);

vreće s pieskom u debljini od 0,50 m (sl. 50. i 50a);
naslaga kamena u debljini od 0,50 m (sl. 51., 52.);
drvene oblice u debljini od 0,40 m (sl. 53., 54.);
drvene grede u debljini od 0,30 m (sl. 55., 56.);
piesak i šljunak u oplati debljine od 0,25 m (sl. 57., 58.).

Treba nastojati, da se zidovi za osiguranje od krhotina izvedu kao definitivne gradjevinske naprave. Ovi zidovi neka budu izvedeni u ovim jakostima:

od opeke u produžnom cementnom mortu 38 cm (sl. 61.);

od nabijenog betona s 200 kg cementa na 1 m^3 betona 20 cm;

od armiranog betona s glavnom armaturom od najmanje 0,5% prosjeka s 300 kg cementa na 1 m^3 betona 15 cm.

Prozore i vrata u skloništu i ustavi, koji se ne će upotriebiti za svrhe skloništa, a koji nisu neobhodno potrebni za normalnu upotrebu prostorija, treba zazidati. Zazidavanje se vrši redovito u debljini postojećeg zida, a kod većih debljina zidova u prije nave-

denim dimenzijama. Treba paziti na dobar spoj prezidanog diela s postojećim dielom zida.

Naprave za zaštitu od krhotina (prema stavci 2.) kao i zidovi (prema stavci 3.) moraju prekrivati otvore sa strane i odozgor, i to:

a) naprave i zidovi za zaštitu od krhotina, koje naliežu izravno na vanjski zid zgrade moraju presezati iznad otvora najmanje za ⅓ svoje debljine (prema stavkama 1., 2. i 3.), a sa strane najmanje ½ za svoje debljine (prema stavci 2. i 3.), (sl. 45., 47., 48., 49., 50., 51., 53., 54., 55. i 56.).

b) zidovi ili naprave za zaštitu od krhotina, koje su odmaknute od zida zgrade (izlaz za nuždu), moraju presezati najmanje ⅓ slobodne udaljenosti, a sa strane najmanje za 1 širinu slobodne udaljenosti (sl. 59., 59a, 60., 61., 62., 63. i 64.).

Kod izlaza za nuždu mora biti udaljenost izmedju zida zgrade i zida ili naprave za zaštitu od krhotina najmanje 55 cm.

§ 15.

Nepropustnost za otrove

Vrata ustave, izlaze za nuždu, kao i ostale otvore u skloništu valja učiniti nepropustnima za otrove. U tu svrhu moraju se sve pukotine, rupe, ključanice i sl. kod prozora i vrata zabrtviti (na pr. kašom od novinskog papira i razmuljenog u toploj vodi) i obliepiti (sl. 65.). Preko stakla prozora i vrata moraju se po-

staviti kapci od drveta i ljepenke. Sudarne plohe vrata, koja služe za ulaz i izlaz, te prozore za zračenje skloništa, treba snabdjeti trakama od sukna, pusta, gume, namotanog novinskog papira i t. d. Ove se trake moraju u sudarima liepiti ili čavlićima pričvrstiti. Kod svih drugih prozora i vrata, koji se ne moraju redovito otvarati, valja sve rešetke sudarnih ploha preliepiti papirom.

Ako se ne može nepropustnost postići na napried spomenute načine, može poslužiti kao sredstvo za osiguranje od prodiranja otrova zračni medjuprostor, koji se najjednostavnije izvodi tako, da se pred čitav otvor stavi zastor (sl. 43.).

Svi ostali otvori i neprustna mjesta (kao na pr. otvori dimnjaka, prolazi cjevovoda i pukotine u zidu i sl.) moraju se pomno zabrtviti i preliepiti papirom ili premazati bojom odnosno hladnim ljepilom. Ako se ovakvi otvori moraju povremeno upotrebljavati,valja ih učiniti nepropustnim na prije opisane načine ili koji drugi prikladan način (sl. 65.).

§ 16.

Pojačanje stropova

Za zaštitu sklonjenih potrebno je pojačati stropove prostorija skloništa i ustave. Pojačanje stropova može se provesti sredstvima, koja u danom slučaju stoje na razpolaganju, na pr. zidanim stupovima (u slučaju potrebe može se i suho zidati), drvenim oblicama ili gredama, željeznim traverzama ili kojim drugim pogodnim

načinom. Kod toga treba najprije poduprieti na jednom ili više mjesta glavne nosive dielove konstrukcije, na pr. željezne traverze, grede podvlake ili rebra u stropovima. Ovaj način ne može se primieniti kod lukova i svodova, gdje se podupiranje mora provesti na čitavoj duljini i površini (sl. 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72. i 73.).

Podpore moraju biti tako izvedene, da one kod rušenja zgrade ne mienjaju svoj položaj. Tako na pr. izpod drvenih stupova treba položiti po dva široka nasuprotna klina, s pomoću kojih se može stup čvrsto oprieti o strop. Ako ima dovoljno drvene gradje, dobro je, da se izmedju stupova i stropova umetnu grede radi bolje razdiobe obterećenja. Ove grede moraju se sa stupovima povezati daskama ili željeznim skobama (sl. 69., 70. i 71.).

U obiteljskim kućama do 800 m³ ugradjenog obujma, u malim stanovima, u srednjem i riedkom naselju, kao i u zgradama na ladanju ne mora se izvesti ovakvo podupiranje, ako je iznad skloništa izveden masivan strop.

§ 17.

Unutrašnje uredjenje

Skloništne prostorije moraju biti u svako doba temeljito očišćene. Preporuča se zidove i stropove pobieliti vapnenim mliekom.

Za razsvjetu u nuždi treba pripremiti električne svjetiljke sa suhim baterijama. Razsvjeta petrolejskim

svjetiljkama, karbidom ili drugim otvorenim plamenom nije dozvoljena. Samo u iznimnim slučajevima nuždne razsvjete dozvoljava se upotreba svieće.

Za svakih 25 do 30 osoba valja predvidjeti po jedan zahod. Za ovu svrhu mogu se za nuždu pripremiti limeni kablići. Da se spriečí širenje smrada, valja pripraviti pieska, zemlje ili dr. za zasipavanje fekalija. Zahod se mora odieliti od ostalih prostorija. Za ovu svrhu mogu se upotriebiti gunjevi, zastori, razdielni zidovi od ploča ili dasaka na kosturu od letava ili koji drugi način.

U skloništu se mora nalaziti:

budak, lopata, sjekira, željezna motka, čekić, kliešta, pila i material za razne popravke i brtvenja (čavli, žice, skobe, daske, letve, papir, ljepenka, sukno, vrpce za izolaciju, ljepilo i sl.) i dovoljne količine hrane.

Za svaku sklonjenu osobu treba osigurati mjesto za sjedenje i po mogućnoti za ležanje.

§ 18.

Uporabivost skloništa za vrieme mira

Skloništne prostorije mogu se za vrieme mira upotrebljavati u druge svrhe samo onda, ako se u roku od 8 sati mogu privesti svojoj svrsi. Upotreba prostorija za druge svrhe u doba mira ne smije biti na štetu primjeni prostorija za sklonište. Prostorije se moraju izprazniti tako, da bude osigurana sadržina zraka od 3 m³ po osobi i da se omogući laki prolaz.

§ 19.

Provedba zaštitnih mjera nakon proglašenja zaštitne pripravnosti

Da bi se prostorije skloništa mogle u vrieme mira upotrebljavati za druge svrhe, dozvoljeno je, da se neke zaštitne mjere izvrše tek u stanju zaštitne pripravnosti. To su na pr. kitanje i brtvenje ključanica, dimnjačkih vratašca, zaštita staklenih okna, liepljenje reški na sudarnim plohama prozora i vrata i sl. Sredstva za ove radnje moraju biti uviek pripremljena u skloništnim prostorijama.

Naprave za zaštitu od krhotina, koje dolaze na javne prometne površine, mogu se takodjer postaviti tek u stanju zaštitne priravnosti. U tom slučaju moraju te priprave tako biti izvedene i pripremljene, da se mogu u najkraće vrieme i sa što manje truda postaviti.

Uredjajni predmeti (prema stav. 2., 3. i 4. § 1.) moraju se donieti u sklonište tek u stanju zaštitne pripravnosti.

§ 20.

Zgrade na osami

Kod osamljenih zgrada, koje su dovoljno udaljne od drugih naselja, može se odustati od zaštitnih mjera, ako je sama vrst zgrade takva, da nema vjerojatnosti, da će biti napadnuta.

§ 21.

Upotrebljivost pomoćnih zaštitnih mjera kao stalnih uredjaja

Ustave (prema stav. 2., 3. i 4. § 12.), naprave za zaštitu od krhotina (prema stavci 2. § 15.) i naprave za

nepropustivost za otrove (prema stav. 1., 2. i 3. § 15.), izvedene kao pomoćni uredjaji, mogu služiti kao definitivne zaštitne mjere.

§ 22.

Uzdržavanje skloništnih uredjaja

Prostorije za privremena skloništa i njihov uredjaj moraju se stalno održavati u upotrebljivom stanju, a sva potrebna sredstva moraju biti spremna za ugradbu.

ČETVRTI DIO

ZAKLONI

§ 23.

Obćenito

Zakloni su pomoćni zaštitni uredjaji izvan zgrada, koji se izvode tamo, gdje nema zgrada, prikladnih za uredjenje skloništa ili privremenih skloništa. Zakloni su nadkriveni jarci, jame, bunari, prorovi, galerije, nasloni, grudobrani i sl.

Propisi ovog propisnika odnose se na izvedbu nadkritih jaraka.

§ 24.

Smještaj zaklona

Zaklon mora biti od najbliže zgrade udaljen bar toliko, koliko je visina zgrade, a od mjesta boravka najviše sto metara.

Zakloni moraju biti što dalje od vodotoka, kanala, zahodnih i gnojnih jama, a najmanje 8 metara.

Dno zaklona mora biti iznad najvišeg vodostaja podzemne vode.
U područjima, gdje to nije moguće, moraju se izvesti nadzemni zaštitni uredjaji (skloništa ili zakloni).

§ 25.

Veličina zaklona

Veličina zaklona odredjena je vrstom zaklona. Kod zaklona mora se na svaku osobu predvidjeti bar 0,8 m dužine zaklona, ukoliko nema umjetnog obnavljanja zraka.
Visina zaklona ne smi'je biti manja od 1,80 m.
Duljina zaklona ne smije biti veća od 30 m.
Zakloni dulji od 5,0 m moraju se izvoditi s lomljenom linijom (cik-cak ili dr.) (sl. 74.).
Medjusobna udaljenost uzporednih zaklona neka ne bude manja od 30 m.

§ 26.

Obradba

Stiene zaklona izvode se ili vertikalno ili do nagiba 1/5. Ukoliko nije tlo pećinasto, moraju se stiene osigurati od rušenja oplatom od pletera, dasaka, zidja i t. d. (sl. 74., 75., 76. i 77.).
Dno zaklona mora se izvesti s padom od bar 2% prema sabirnoj jami odnosno taložnici , koja se ima nadkriti jakim poklopcem osim pećina, dno se ima potaracati krupnim kamenom ili pošljunčiti i pokriti drvenim roštiljem. Kod pošljunčivanja ima se provesti i drenaža (sl. 75.).

Pokrov nadkritih zaklona sastoji se od nosive stropne konstrukcije, izolirajućih slojeva i zaštitne zemlje (sl. 75., 76., 77., 78. i 79.).

Stropna konstrukcija smije se izvesti od svakog prikladnog gradiva (drvo, kamen u pločama, beton, armirani beton, željezo i t. d.) (sl. 75., 76., 77., 78. i 79.).

Izolirajući slojevi moraju se izvesti bar od asfaltne ljepenke. Prva izolacija polaže se izravno na stropnu konstrukciju, a druga na sloj za pad. Oba sloja svode se u ocjedne jarke s obih strana zaklona. Zaštitni sloj zemlje ima se izvesti u ukupnoj debljini od 50 cm, te se ima prilagoditi okolici (sl. 75. i 79.).

Sve upotriebljeno gradivo ima se osigurati od upliva atmosferilija i vlage.

§ 27.

Uredjenje zaklona

Nadkriti zaklon mora se sastojati od ulaza, prostora za sklanjanje i zahodskih prostora, a ako je predvidjena zaštita od otrova, mora se izvesti i ustava. Ukoliko je zaklon duži od 5 metara, mora se izvesti izlaz za nuždu.

Ulaz se može izvesti u obliku stuba ili u obliku blago položene kosine; kod manjih zaklona dovoljne su obične ljestve (sl. 74. i 75.).

Ulaz i izlaz ne smiju biti u produženju zaklona već po mogućnosti okomito na nj i moraju se zatvoriti čvrstim vratimi (ako su od drveta, onda bar 5 cm debljine), odnosno nadkriti jakim poklopcem (sl. 74.).

Ustava kod ulaza mora biti nepropustno zatvorena. Nepropustnost se postizava ili nepropustnim vratima,

kao kod skloništa, ili vlažnim gunjem odnosno zastorom, koji prehvaća dovratnik barem za 10 cm, a prag za 20 cm. Gunj odnosno zastor, valja providjeti prečkama. Ustava mora biti bar 1,00 m duljine. Zahodski prostor mora se izvesti uz glavni ulaz ili izlaz, no nikako u sredini zaklona.

Na svakih 25 osoba mora se predvidjeti po jedan suhi zahod.

§ 28

Oprema zaklona

U nadkritom zaklonu mora biti:

a) dovoljno klupa za sjedenje,

b) orudja za iskapanje u slučaju rušenja i za popravke zaklona,

c) potrebština za brtvenje i obljepljivanje (papir i ljepilo),

d) svietlo, koje ne troši kisik i ne predstavlja opasnost (električna svietla sa suhom baterijom).

§ 29.

Obskrba zaklona

U zaklonu mora biti vode za piće, i to oko dvie litre po osobi, i nešto hrane spremljene u limenim kutijama ili nepropustnim omotima.

§ 30.

Označivanje zaklona

Kod ulaza u zaklon mora biti izvješen nadpis, koji označuje, koliko se osoba može smjestiti u zaklonu.

§ 31.

Uzdržavanje zaklona

Zakloni se moraju stalno nadzirati, redovito uzdržavati i čistiti, tako da u svako doba budu uredjeni, čisti i sposobni za upotrebu.

§ 32.

Zračenje zaklona

U stropu nadkritog zaklona imaju se na udaljenost od najviše 5 m ugraditi odušne cievi promjera 10 cm, providjene nepropusnim zasunom na donjem, a zaštitnom kapom na gornjem kraju.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 13. lipnja 1942.

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja

Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 16. rujna 1942. broj 208, u kojem broju su odtisnute i odnosne slike skloništa i zaklona.

ZAKONSKA ODREDBA*

o upotrebi vlastitih i tudjih sredstava u poslovanju novčanih ustanova (Z. U. SR.).

§ 1.

Sredstva, povjerena novčanim ustanovama, moraju biti upotriebljena (plasirana) po načelima opreznog bankovnog poslovanja.

Od ukupnog iznosa uloženih obveza po vidjenju držat će novčane ustanove najmanje 10% u gotovini (blagajna, Poštanska štedionica, žiro račun kod emisione ustanove, valute), a najmanje 30% u vriednostima, koje se mogu lako i brzo unovčiti.

Od ukupnog iznosa svih ostalih tudjih sredstava, izključivši izdane jamčevine, držat će novčane ustanove najmanje 5% u gotovini (blagajna, Poštanska štedionica, žiro račun kod emisione ustanove, valute), a najmanje 25% u vriednostima, koje se mogu lako i brzo unovčiti.

Uložne obveze po vidjenju obuhvaćaju sve uložke po vidjenju i deseti dio neodkazanih redovitih uložaka.

Kao vriednosti, koje se mogu lako i brzo unovčiti, smatraju se odmah naplative tražbine kod drugih novčanih ustanova, tromjesečne mjenice sposobne za reeskompt, državni ili po državi zajamčeni te ostali vriednostni papiri, sposobni za lombard kod emisione ustanove, skladištne i tovarne izprave.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 24. rujna 1942. broj 215.

Vlastita sredstva novčane ustanove moraju biti posebno pokrivena prema uredbi o obrazovanju poslovnih pričuva i pričuvnih zaklada od 24. lipnja 1938., i prema zak. čl. XXXVI.: 1876. i zak. čl. XXXII.: 1897.

§ 2.

Za poslovanje novčanih ustanova odredjuju se sliedeća ograničenja:

1. Novčane ustanove, koje se bave primanjem uložaka, ne smiju jednoj osobi odnosno tvrdci dati ujedanput ili u više navrata navjeru ili jamstvo, koje ukupno prelazi 20% vlastitih sredstava. U slučaju, kada je navjera ili jamstvo pokriveno robom ili hipotekom na prvom mjestu, može novčana ustanova jednoj osobi odnosno tvrdci dati navjeru ili jamstvo do 25% iznosa vlastitih sredstava, a ako za pokriće služi zlato, unutarnji državni zajmovi ili jamstvo države, može se dati navjera ili jamstvo do iznosa od 50% vlastitih sredstava.

2. Novčane ustanove mogu stjecati nekretnine samo do vriednosti od jedne četvrtine vlastitih sredstava, ne računajući vriednost zgrada, odredjenih za vlastite potrebe.

Novčane ustanove mogu se obrtimice baviti kupnjom i prodajom nekretnina samo uz posebnu dozvolu nadzorne oblasti.

Iznimno može novčana ustanova steći nekretnine i preko napried odredjene vriednosti, ako je to neobhodno potrebno, da se izbjegne gubitke na svojim tražbinama. U ovu svrhu stečene nekretnine mora novčana ustanova u što kraćem roku prodati. Ako ih ne proda u roku od godinu dana dužna je to uz potrebno

obrazloženje prijavljivati u smislu predzadnje stavke ovog paragrafa, dok god ih ne proda.

3. Novčana ustanova ne smije stjecati i primati u zalog vlastite dionice.

Iznimno može novčana ustanova nabaviti vlastite dionice, kada se radi o sniženju dioničke glavnice, o spajanju u bilo kojem obliku s drugom novčanom ustanovom i kad je to neobhodno potrebno, da izbjegne gubitke na svojim tražbinama.

U dionice i u udjele u drugim družtvima može novčana ustanova uložiti najviše do 50% iznosa vlastitih sredstava.

U iznimnim i važnim slučajevima može nadzorna oblast odobriti prekoračenje ovog iznosa. Ovo prekoračenje mora se prijaviti u smislu predzadnje stavke ovog paragrafa.

4. Novčane ustanove ne smiju se bez posebne dozvole nadzorne oblasti baviti proizvodnjom ili trgovinom robe na vlastiti račun, izuzevši prigodne kupnje i prodaje robe, da izbjegnu gubitke na svojim tražbinama.

Dozvoljena je komisiona trgovina robe za račun poduzeća, koje stoji s novčanom ustanovom u poslovnim vezama.

5.Novčane ustanove ne smiju sklapati poslove s članovima nadzornog odbora, njihovim ženitbenim drugovima i njihovom maloljetnom djecom, ako iz ovih poslova nastaju tražbine novčanih ustanova prema tim osobama. S članovima ravnateljstva, njihovim ženitbenim drugovima i njihovom maloljetnom djecom mogu se sklapati takvi poslovi jedino uz pismeno odobrenje nadzornog odbora. Nadalje je zabranjeno novčanim ustanovama sklapati poslove, u kojima učest-

vuju na dobiti namještenici ili članovi ravnateljstva ili nadzornog odbora iste novčane ustanove.

Za štete, koje bi nastale uslied poslova, sklopljenih protivno propisu prednje stavke, jamče članovi ravnateljstva i nadzornog odbora nerazdjelno (solidarno).

Slučajeve, predvidjene u ovom paragrafu u toč. 2. st. 3. i toč. 3. st. 4., mora novčana ustanova prijavljivati nadzornoj oblasti posebno, točno i izcrpno svaki puta, kad podnosi godišnje zaključne račune.

Propisima toč. 2. stavke 2. i točke 4. stavke 2. ovog paragrafa ne dira se u propise obrtnog zakona o dozvoli rada.

§ 3.

Ukoliko uložci premaše šesterostruki iznos vlastitih sredstava novčane ustanove, ima se taj višak uložiti u državne vriednostne papire ili u vriednostne papire, za koje jamči država.

§ 4.

Dioničko družtvo može se baviti uložnim poslom samo onda, kad ima uplaćenu temeljnu glavnicu i to: u Zagrebu najmanje Kn 20,000.000.—, u gradovima s preko 50.000 stanovnika Kn 10,000.000.—, u gradovima s preko 20.000 stanovnika Kn 5,000.000.—, a u ostalim mjestima Kn 2,500.000.—, te ako ima pričuvnu zakladu od najmanje 10% od temeljne glavnice.

Novčane ustanove, koje nisu ni dionička družtva ni zadruge, ne mogu se baviti uložnim poslom.

§ 5.

Novčane ustanove ne smiju ni neizravno ni izravno odobravati nagrade ili providbe za nabavu i stjecanje uložaka,

Za nabavnu providbu obročne vezane štednje doniet će se posebni propisi zakonskom odredbom.

§ 6.

Novčane ustanove ne smiju na računu gubitaka i dobitaka izkazivati odnosno s računa gubitka i dobitka dielit knjižne dobitke, kojih je ostvarenje u času sastavljanja godišnjih zaključnih računa nesigurno, a osobito, ako se ti knjižni dobitci osnivaju na dvojbenim tražbinama ili na kamatama dužnika, koji su više od dvie godine zaostali s plaćanjem ugovornih obveza, a ne postoje kod ustanove dovoljne posebne pričuve za takve tražbine.

Kod dužnika na tekućim računima odnosno na računima, na kojima nije predvidjena obročna odplata duga i kamata, smatrat će se, da su zaostali s plaćanjem ugovornih obveza, ako im dugovanje na tim računima, u času sastavljanja računa gubitka i dobitka, premaši iznos odobrene navjere za preko 20%.

§ 7.

Pod vlastitim sredstvima novčanih ustanova razumieva se uplaćena glavnica zajedno s izkazanim obćim (zakonskim i statutarnim) pričuvama i jamčevnim zakladama, ako nisu sastavni dio glavnice, po pribitku dobitka ili po odbitku gubitka, izkazanog u zadnjem godišnjem računu razmjere.

Ne spadaju ovamo posebne pričuve s odredjenom svrhom, t. j. one pričuve, koje su odredjene za pokriće nastalih ili očekivanih gubitaka.

Vlastita sredstva novčanih ustanova ocjenjuju se prema izkazu u godišnjem računu razmjere.

§ 8.

Godišnji zaključni računi, sastavljeni u smislu st. 2. ovog paragrafa, moraju se objaviti u Narodnim novinama, da budu pristupačni svima onima, koji imadu javno-pravni ili privatno-pravni interes na financijskom stanju novčane ustanove odnosno na načinu upotrebe vlastitih i tudjih sredstava.

Ovlašćuje se državni rizničar, da posebnom naredbom, a u sporazumu s ministrom za obrt, veleobrt i trgovinu izda propise za shematizaciju godišnjih zaključnih računa kao i obrazac za povremene objave i izvještaje o stanju novčane ustanove.

§ 9.

Novčane ustanove dužne su davati svako potrebno obavještenje o svom poslovanje na poziv, na način i u roku, koji im odredi nadzorna oblast.

Do donošenja posebnih propisa o pregledima nad novčanim ustanovama, nadzorna oblast može narediti pregled sa svrhom, da se utvrdi stvarno imovno stanje novčane ustanove, kao i to, da li se novčana ustanova u svom poslovanju drži postojećih propisa.

O pregledu se podnosi pismeni izvještaj nadzornoj oblasti. Nadzorna oblast može na temelju tog izvještaja odrediti mjere, predvidjene u §§ 10. i 11. ove zakonske odredbe, ako predleže u njima propisani uvjeti. Prije nego nadzorna oblast povede postupak na izvještaj o pregledu, zatražit će pismeno očitovanje novčane ustanove na podneseni izvještaj.

Tko će snositi troškove pregleda, kao i da li će ovi troškovi pasti na teret državnog proračuna, odlučuje nadzorna oblast.

§ 10.

Ako se novčana ustanova ne drži propisa ove zakonske odredbe, nadzorna oblast može pozvati novčanu ustanovu, da u danom joj roku izpravi nadjene nepravilnosti.

Ako se novčana ustanova ne drži propisa ove zakonske odredbe, ili ako novčana ustanova ne udovolji pozivu spomenutom u st. 1., kao i u slučaju predvidjenom u st. 1. § 9., može joj nadzorna oblast postaviti povjerenika na njezin trošak. Dužnost je povjerenika da nadzire, da li rad novčane ustanove odgovara postojećim propisima i da o tom izvješćuje nadzornu oblast.

Povjerenik ima pravo obustaviti provedbu odluke ravnateljstva do konačnog rješenja nadzorne oblasti. Ako u roku od 15 dana ne stigne rješenje nadzorne oblasti, smatra se, da je obustava povučena.

Glede kazneno-pravne i gradjansko-pravne odgovornosti povjerenika vriede propisi o kazneno-pravnoj i gradjansko-pravnoj odgovornosti državnih službenika.

§ 11.

Ako novčane ustanove, članovi ravnateljstva ili nadzornog odbora ili činovnici s prokurom budu tri ili više puta pozvani, da izprave nadjene nepravilnosti ili ako budu tri ili više puta kažnjeni zbog čina iz §§ 10., 12., 13. ili 14. ove zakonske odredbe kao i u drugim slučajevima, predvidjenim u IV. dielu obrtnog zakona, može se novčanoj ustanovi oduzeti pravo na vršenje obrta u smislu § 400. obrtnog zakona od 5. studenoga 1931., odnosno osudom nadzorne oblasti izreći razvrgnuće takve novčane ustanove. U ovom potonjem slučaju vriede propisi o razvrgnuću i likvidaciji trgo-

vačkih družtava s tim promjenama, što će likvidatore postavljati i skidati nadležni trgovački sud odnosno trgovačko vieće sudbenog stola, a glavna skupština, ravnateljstvo i nadzorni odbor takve novčane ustanove prestaju djelovati odmah, i konačno, što će zaključak o odobrenju izkaza i zaključnih računa likvidatora donieti nadležni trgovački sud odnosno trgovačko vieće sudbenog stola.

§ 12.

Novčana ustanova, kao i pojedini članovi ravnateljstva i nadzornog odbora, koji se ogrieše o propise ove zakonske odredbe, napose ako ne udvolje pozivu nadzorne oblasti u smislu st. 1. § 10., bit će kažnjeni od nadzorne oblasti novčanom kaznom do Kn 500.000.— u korist postojeće zaklade za nadzor nad novčanim zavodima.

§ 13.

Članovi ravnateljstva i nadzornog odbora i činovnici s prokurom, koji se namjerno ogrieše o propise ove zakonske odredbe, kaznite će se zatvorom do pet godina i novčanom kaznom do Kn 10,000.000.—.

§ 14.

Osoba, koja namjerno izvrši kod novčane ustanove nepravilno knjiženje ili dade kriva obavještenja nadzornoj oblasti, kaznit će se, ukoliko se ne radi o težem kažnjivom činu, kaznom zatvora do jedne godine i novčano do Kn 1,000.000.

Za izrečene novčane kazne u smislu ovog i prednjeg paragrafa odgovaraju solidarno s počiniteljem:

1. novčana ustanova, ako je njezina uprava znala ili morala znati za čin, a nije poduzela mjere, da taj

čin sprieči ili popravi u skladu s propisima ove zakonske odredbe. Smatrat će se da je uprava novčane ustanove za čin morala znati, ako nije u godini dana izvršila izcrpan pregled poslovanja novčane ustanove; i

2. pojedini članovi ravnateljstva ili nadzornog odbora ili činovnici novčane ustanove, ako su znali za čin iz 1. stavke, a nisu poduzeli mjere, da ga spriečе.

§ 15.

Osoba, koja povriedi dužnost čuvanja službene tajne u cilju, da se nanese šteta novčanoj ustanovi ili kome drugome, kaznit će se strogim zatvorom i novčano do Kn 500.000.—.

Ako čin nije počinjen u cilju, da se nanese napried navedena šteta, kaznit će se zatvorom do jedne godine ili novčano do Kn 500.000.—.

Kazne prema § 13., 14. i 15. izriču redovni sudovi.

Prelazne odredbe

§ 16.

Propisi ove zakonske odredbe ne odnose se na emisionu novčanu ustanovu, na državne novčane ustanove, koje su osnovane ili posluju prema posebnim propisima, niti na štedionice samoupravnih tiela.

Posebnom zakonskom odredbom će se odrediti, koji će se propisi ove zakonske odredbe odnositi na zadruge po zakonu o priradnim zadrugama od 11. rujna 1937., i na koje od tih zadruga.

§ 17.

Propisi §§ 1. i 3. ove zakonske odredbe ne odnose se na novčane ustanove, kojima je odobrena odgoda pla-

ćanja u smislu uredbe o zaštiti novčanih zavoda i njihovih vjerovnika od 23. studenoga 1934., dok im traje odobrena odgoda plaćanja.

§ 18.

Novčane ustanove, koje su dionička družtva, ne mogu mienjati svoja družtvena pravila bez odobrenja nadzorne oblasti. Isto tako ne mogu sazvati skupštine dioničara bez odobrenja nadzorne oblasti.

Nadzorna oblast može odrediti svog izaslanika, koji će prisustvovati skupštini i paziti, da rad skupštine bude u skladu s družtvenim pravilima i s obćim propisima te o tome podnieti izvještaj. Ako na skupštini ne prisustvuje ili nije odredjen izaslanik, dužna je novčana ustanova u roku od 15 dana nakon održane skupštine podnieti nadzornoj oblasti sve dokaze o radu skupštine, radi odobravanja zaključaka.

§ 19.

Novčane ustanove dužne su uskladiti i svoje dosadašnje poslovanje s propisima § 1., predzadnje stavke § 2. i s § 6. do kraja god. 1942., s propisima toč. 3. i 5. § 2. do kraja god. 1943., a s propisima točke 1. § 2. i § 3. do kraja godine 1944.

U iznimnim slučajevima može nadzorna oblast dozvoliti novčanoj ustanovi, da uskladi svoje dosadašnje poslovanje s propisima § 1. i toč. 5. § 2. najkasnije do kraja 1944. godine.

Zaključne odredbe

§ 20.

Mjerodavno tumačenje i provedba ove zakonske odredbe povjerava se državnom rizničaru u sporazumu s ministrom za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 21.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezini se propisi primjenjuju 15 dana nakon proglašenja, kada prestaju vriediti svi propisi, koji su joj protivni.

U Zagrebu, dana 14. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLVII-2022-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 17. rujna 1942. broj 209.

NAREDBA

Državne riznice od 8. rujna 1942. broj 17471-42 o provozu robe preko Splita i Rieke

Na temelju § 1. zakonske odredbe o nadopuni (§ 8.) zakonske odredbe od 30. svibnja 1942., broj CLIV-1321-Z-1942., o novcu Nezavisne Države Hrvatske (Narodne novine od 1. lipnja 1942., broj 120) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Počevši od 1. listopada 1942. provoz domaće robe, koji se ima izvršiti iz jednog mjesta u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj preko Splita ili Rieke u drugo mjesto u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj može usliediti samo na temelju popisnih listova, koje izdaju nadležne carinarnice.

§ 2.

Počevši od spomenutog roka provoz robe, koji se vrši na temelju spomenutih popisnih listova, vršit će se bez provozne potvrde o osiguranju valute. Ako roba, koja se provozi u roku od dva mjeseca, ne bude ponovno u neizmienjenom stanju uvezena na područje Nezavisne Države Hrvatske, smatrat će se, da je provoznik izvršio prekršaj u smislu čl. 7. i 19a pravilnika o uredjenju prometa devizama i valutama, te će se osim po carinskim propisima kazniti u smislu zakonske odredbe od 8. kolovoza 1942., broj CCXXVII- 1796-Z-1942., o kažnjavanju devizno-valutnih prekršaja.

§ 3.

U slučaju, da izlazna carinarnica u roku od dva mjeseca ne primi od ulazne carinarnice četvrti primjerak popisnog lista kao dokaz, da je roba ponovno uvezena na područje Nezavisne Države Hrvatske, provest će potrebne izvide i po mogućnosti saslušati provoznika, a nakon toga podnieti prijavu Državnoj riznici, odsjeku za banke i valute.

§ 4.

U iznimnim slučajevima provoznik može zbog opravdanih razloga tražiti produljenje roka od mjesec dana molbom na Državnu riznicu, odsjek za banke i valute, koju mora uputiti preko carinarnice, koja je izdala popisni list.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 8 rujna 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 17. rujna 1942. broj 209.

NAREDBA

Državne riznice od 8. rujna 1942. broj 14.100-1942 o postupku pri provozu domaće ili nacionalizirane robe preko Splita i Rieke

Na temelju čl. 99., 109. i 237. carinskog zakona, a savezno sa sporazumom, sklopljenim izmedju Kraljevine Italije i Nezavisne Države Hrvatske, od 30. siečnja 1942., propisujem sliedeću naredbu:

§ 1

Provoz domaće ili nacionalizirane robe iz jednog u drugo mjesto u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, koji se ima izvršiti preko Splita ili Rieke, može usliediti samo a temelju popisnog lista (elenco), koji će izdavati hrvatske carinarnice na hrvatskom i talijanskom jeziku.

§ 2.

Izlazna hrvatska carinarnica odlučuje, kojoj se ulaznoj carinarnici i u kojem roku ima prikazati roba i predati popisni list. Ovaj rok ne može biti duži od 2 mjeseca.

§ 3.

S vlastnikom (provoznikom) robe dužan je kod prikazivanja robe i podnošenja popisa ujedno pristupiti carinarnici i jamac, koji će na prvom primjerku popisnog lista skupa s vlastnikom (provoznikom) podpisati sliedeću izjavu o jamstvu, odtiskanu na samom popisu:

»Podpisani vlastnik robe i jamac obvezuju se, da će napried navedenu robu u podupno neizmienjenom

stanju provesti u odredjenom roku i uvesti je ponovno na područje Nezavisne Države Hrvatske preko napried označene carinarnice. U slučaju neizpunjenja te obveze podvrgavaju se nerazdjelnoj (solidarnoj) odgovornosti prema odredbama carinskih i devizno-valutnih propisa.«

Carinarnica je vlastna odbiti jamstvo osobe, koja je pristupila kao jamac, ako ima razloga sumnjati u njezinu mogućnost plaćanja kazna, ili ako njezin rad nije u carinskom pogledu bez svake sumnje. Nadstojnik carinarnice može dozvoliti, da se provoz robe izvrši bez jamstva treće osobe, ako je provoznik poznata trgovačka ili veleobrtnička tvrdka, koja se dotada nije ogriešila o odredbe carinskih i devizno-valutnih propisa.

§ 4.

Voziocima brodarima, koji se predhodno kod carinarnice ne izkažu urednim brodskim izpravama, da su vlastnici odnosnog prevoznog sredstva, ne će se dozvoliti provoz u smislu ove naredbe, kao ni u slučaju ako dosadašnje provoze nisu izvršili u skladu s postojećim propisima. Od ovog se izuzimaju provozna sredstva poznatih parobrodarskih družtava, koja voze prema stalnom voznom redu.

§ 5.

Vlastnik robe dužan je točno navesti broj kolija, vrstu robe, težinu, cienu i vriednost pošiljke, i to svojim podpisom potvrditi na popisnom listu. Isto tako dužan je vlastnik na zahtjev carinarnice dokazati vjerodostojnim izpravama, da roba, koju prijavljuje za provoz, potječe iz slobodnog prometa (na pr. kupoprodajnim ugovorom, računima, carinskim izpravama i tako dalje).

§ 6.

Popisni list sastavlja se u četiri jednaka primjerka, od kojih prvi primjerak zadržava izlazna hrvatska carinarnica i unosi ga u zasebni očevidnik odlazećih popisnih listova. Službujući činovnik dužan je predhodno izvršenim pregledom ustanoviti, da se podneseni popisni list u svemu slaže s prikazanom robom, kao i da su svi primjerci popisnog lista suglasni.

Drugi i treći primjerak popisnog lista prati robu u inozemno područje i služi (drugi) za ulaz u strano područje, odnosno (treći) za izlaz iz inozemnog područja. Drugi i treći list ostaju kod inozemnih ulaznih odnosno izlaznih carinarnica.

Četvrti primjerak popisnog lista prati robu do hrvatske ulazne carinarnice ili do carinarnice odredišta robe, koja ga upisuje u očevidnik dolazećih popisnih listova, i nakon pregleda robe i uzporedjenja robe s popisom potvrdjuje na poledjini, da je pregledala robu kod ulaza u Nezavisnu Državu Hrvatsku, odnosno, da je roba prispjela u nepromienjenom stanju, i da je uknjižena u očevidnik dolazećih popisnih listova, naznačujući redni broj i dan, kao da je poslije toga predana vlastniku na slobodno razpolaganje. Ulazna carinarnica vraća poštom preporučeno četvrti primjerak popisnog lista izlaznoj hrvatskoj carinarnici.

Izlazna carinarnica, pošto primi četvrti popisni list s potvrdom o prispjeću robe kod ulazne carinarnice, priključuje ga prvom primjerku istog broja i oba primjerka prilaže očevidniku odlazećih provoznih popisnih listova, razdužujući ujedno stupac o potvrdjenom provozu.

Očevidnici provoznih popisnih listova diele se u odlazeće i dolazeće. Carinarnice upotrebljavaju u tu svrhu

već odtiskane očevidnike dolazećih odnosno odlazećih sprovodnica.

§ 7.

Carinarnica prema ovoj naredbi ne će dozvoljavati:

a) bez predočenja predhodne provozne dozvole mjerodavnih oblasti odpremu robe, za koju je potrebna posebna dozvola mjerodavnih oblasti kao: efektivnih platežnih sredstava u domaćoj i stranoj valuti, deviza, vriednostnih papira i kupona od ovih papira, zlata, platine, srebra; starina, koje imaju umjetničko-poviestnu vriednost ;

b) bez odobrenja Ravnateljstva državnih monopola odpremu monopolskih predmeta;

c) bez propisanih trošarinskih izprava odpremu trošarinskih predmeta.

Za provoz alkoholnih pića za carinarnice obvezni su propisi okružnica od 24. travnja 1923., Cbr. 23700 i od 4. listopada 1929. br. 110740 (Fin. sl. str. 904 1929).

§ 8.

Carinska olova i žigovi, koji se upotriebe u ovom postupku, slobodni su od naplate pristojbe žigovine Obrazac popisnog lista se plaća.

§ 9.

Izlazne carinarnice dužne su slati u dva primjerka odjelu za carine mjesečni popis svih pošiljaka, koje su prema ovom postupku u prošlom mjesecu tranzitno odpremljene, i taj popis mora sadržavati podatke iz odnosnih popisnih listova. Jedan primjerak takvog popisa odjel za carine dostavlja Državnoj riznici, odsjeku za banke i valute.

§ 10.

U slučaju, da u roku od 2 mjeseca izlazna carinarnica ne primi od ulazne carinarnice četvrti primjerak popisnog lista s urednom potvrdom o prispjeću robe, povest će potrebne izvide i saslušati vlastnika (provoznika), a nakon toga podniet će prijavu Državnoj riznici, odsjeku za banke i valute, s potrebnim priepisima odnosnih spisa, radi postupka u smislu naredbe Državne riznice od 8. rujna 1942., br. 17471-1942.

Osim toga povest će izlazna carinarnica zbog neizpunjenja preuzete obveze u smislu ove naredbe postupak protiv vlastnika (provoznika) i jamca radi naplate redovitih izvoznih carinskih daća i postupak za izricanje kazne prema čl. 182. carinskog zakona.

U takvom slučaju izlazna carinarnica doniet će odmah odluku o izključenju vlastnika i jamca od uživanja povlastice prema ovoj naredbi, i ne čekajući na dovršenje povedenog carinsko-kaznenog postupka, a sve njihove buduće provozne odpreme (pošiljke) preko inozemnog područja podvrći će obćim carinskim propisima.

O svakoj pravomoćnoj odluci, kojom se pojedinci izključuju od uživanja povlastice prema ovoj naredbi, carinarnica, koja je takovu odluku izdala, dužna je o tom obaviestiti Državnu riznicu, odjel za carine, koji o tome obavješćuje sve zanimane carinarnice.

§ 11.

U smislu sporazuma, sklopljenog u Rimu dne 30. siečnja 1942., izmedju Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Italije, carinske i ostale talijanske oblasti dopustit će slobodan provoz preko splitskog odnosno riečkog područja svake pošiljke robe hrvatskog podrietla,

koja bude praćena spomenutim listom. Ukoliko se ovakav promet bude vršio preko mješovitih ureda, ti uredi će svoj postupak ograničiti samo na obično viziranje popisnog lista.

§ 21.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se počevši od 1. listopada 1942.

U Zagrebu, dne 8. rujna 1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 17. rujna 1942. broj 209.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 26. kolovoza 1942. broj 84671-42 o odkupnoj i prodajnoj cieni, potrošnji i prometu krumpira iz priroda godine 1942.

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941., broj CCCXCIII-1935-Z-1941., o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe i zakonske odredbe od 1. srpnja 1942., broj CLXXXV-1534-Z-1942., o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942., a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva i državnim rizničarom izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupna ciena krumpira za proizvoditelje i ostale imaoce zaliha ustanovljuje se:

1. ruževac rani, kresnik (šneflok) i Bintje Kn 400.—
2. Ella, ruževac kasni, Wohltmann i dr. Kn 350.— za 100 kg zdravog, neizklijanog, biranog, nenagriženog krumpira, bez zemlje i pieska, za ljudsku hranu i za sjemenske svrhe te
3. krumpir za krmu i veleobrtne svrhe Kn 300.— za 100 kg zdravog krumpira, bez zemlje i pieska, sve postavno skladište Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep).

§ 2.

Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica u Zagrebu odredit će prodajne ciene krumpira na veliko i na malo. Ovako odredjene ciene bit će obvezatne za Državnu poslovnu središnjicu za zemaljske proizvode i za gradske i općinske obskrbne urede (aprovizacije), prodajne ustanove potrošačkih skupina, za naravne ili pravne osobe, ukoliko ih Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode prema § 5. ove naredbe ovlasti na odkup i prodaju.

§ 3.

Proizvoditeljima krumpira ostavit će se iz priroda gospodarske godine 1942., za pokriće njihovih kućnih i gospodarskih potreba one količine, krumpira, koje su odredjene §§ 2. i 3. naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 9. srpnja 1942., broj 62540-42., o odredjivanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja.

Za ostale potrošače u zemlji odredjuje se za odrasle dnevna potrošnja krumpira 300 gr., mjesčna 9 kg, godišnja 108 kg, a za djecu do 2 godine starosti polovica odredjena za odrasle potrošače.

§ 4.

Zabranjuje se upotreba zdravog i jestivog krumpira u druge svrhe osim za svrhe prehrane pučanstva.

Potrebna odobrenja za upotrebu zdravog jestivog krumpira u druge svrhe izdaje na obrazložene molbe Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjel za narodnu obskrbu. Molbe se predaju putem kotarskih oblasti odnosno gradskih poglavarstava, koje će ih

nakon preizpitanja s potrebnim mišljenjem i priedlogom dostaviti Ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 5.

Radi brže i nesmetane obskrbe potrošača jestivim krumpirom može Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode u Zagrebu ovlastiti za odkup i prodaju krumpira u odredjenim proizvodnim područjima na zahtjev i obskrbne urede gradova, obćinske obskrbne odbore za pojedine obćine, prodajne ustanove ovlaštenih potrošačkih skupina i naravne ili pravne osobe, kojima su gradovi ili obćine svojim zaključkom povjerile obskrbu svojih potrošača krumpirom. Isto tako će izdavati Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode odpremna odobrenja i odpremne listove za prievoz krumpira i pojedinim potrošačima (§ 6. ove naredbe) i članovima njihovih obitelji, koji su krumpir za svoju kućnu potrebu sami proizveli ili svoju potrebu pokrivaju iz količina, ostavljenih ostalim proizvadjačima za njihovu kućnu ili gospodarsku potrebu, u onim količinama, koje su u smislu § 3. ove naredbe odredjene za potrošnju ostalih potrošača.

§ 6.

Svaki potrošač, koji nije proizvoditelj u smislu § 1. naredbe Ministarstva obrta, veleobrta i trgovine od 9. srpnja 1942., broj 62540-42 o odredjivanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja, a proizveo je krumpir za svoju kućnu potrebu sam, ili je svoju potrebu pokrio iz količina, ostavljenih proizvoditeljima za njihovu kućnu ili gospodarsku potrebu, dužan je proizvedene odnosno nabavljene količine krumpira pri-

javiti nadležnom obćinskom ili gradskom obskrbnom odboru ili uredu, a ovaj je dužan takvog potrošača izuzeti iz obskrbe krumpirom za tako dugo vrieme, za koje mu proizvedene odnosno nabavljene količine krumpira prema odredjenim kvotama potrošnje dostaju.

§ 7.

Na odpremu željeznicom ili drugim prievoznim sredstvima smiju se primati samo one pošiljke prumpira, koje imaju odpremna odobrenja i odpremne listove Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode u Zagrebu.

Za ručnu prtljagu u unutarnjem prometu do težine od deset kg krumpira nisu potrebna odpremna odobrenja niti odpremni listovi.

§ 8.

Na vagonske odpreme krumpira, koje će vršiti Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode u Zagrebu, ne će se primjenjivati zbirna vozarina. Primatelj pošiljke dužan je plaćati pune prievozne željezničke troškove od mjesta utovara do mjesta preuzimanja.

§ 9.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe ili tko kupuje ili prodaje krumpir uz veće ciene, kaznit će se u smislu § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942., br. CLXXXV-1534-Z-1942., o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942.

Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 10.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. kolovoza 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 18. rujna 1942. broj 210.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 3. rujna 1942. broj 88.000-1942 o odkupnoj i prodajnoj cieni, potrošnji i prometu mahunastih plodova iz priroda godine 1942.

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941., broj CCCXCIII-1935-Z-1941., o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe i zakonske odredbe od 1. srpnja 1942., broj CLXXXV-1534-Z-1942., o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942., a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva i državnim rizničarom izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupna ciena mahunastih plodova za proizvoditelje i ostale imaoce zaliha ustanovljuje se:

1. grah bieli i plosnati	Kn	1.200.—
2. grah trešnjevac svietli i tamni	„	1.200.—
3. grah sitni i miešani	„	1.100.—
4. grah zeleni, žuti, smedji	„	1.100.—
5. grah miešani (šareni i sitni bosanski)	„	1.000.—
6. bob	„	1.000.—
7. grašak	„	1.400.—
8. leća	„	2.000.—

sve za 100 kg zdrave, suhe, rešetane robe, postavno skladište Državne poslovne središnjice za zemaljske

proizvode na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje mahunastih plodova odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep)

§ 2.

Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica u Zagrebu odredit će prodajne ciene mahunastih plodova na veliko i na malo. Ovako odredjene ciene bit će obvezatne za Državnu poslovnu središnjicu za zemaljske proizvode i za gradske i občinske obskrbne urede (aprovizacije), prodajne ustanove potrošačkih skupina, za naravne iil pravne osobe, ukoliko ih Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode prema § 4. ove naredbe ovlasti za odkup i prodaju.

§ 3.

Proizvoditeljima mahunastih plodova ostavit će se iz priroda gospodarske godine 1942., za pokriće njihovih kućnih i gospodarskih potreba one količine mahunastih plodova, koje su odredjene §§ 2. i 3. naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 9. srpnja 1942. br. 62540-42 o odredjivanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja.

§ 4.

Radi brže i nesmetane obskrbe potrošača mahunastim plodovima može Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode u Zagrebu ovlastiti za odkup i prodaju mahunastih plodova u odredjenim proizvodnim područjima i obskrbne urede (aprovizacije) gradova, občinske obskrbne odbore za pojedine občine, prodajne ustanove ovlaštenih potrošačkih skupina, naravne

ili pravne osobe, kojima su gradovi ili općine svojim zaključkom povjerile obskrbu svojih potrošača. Isto tako može Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode izdavati odpremna odobrenja i odpremne listove za prievoz mahunastih plodova i pojedinim potrošačima i članovima njihovih obitelji, koji su mahunaste plodove za svoju kućnu potrebu sami proizveli ili svoju potrebu pokrivaju iz količina, ostavljenih ostalim proizvodjačima za njihovu kućnu ili gospodarsk potrebu u onim količinama, koje su u smislu § 3. ove naredbe odredjene za potrošnju ostalih potrošača.

§ 5.

Svaki potrošač, koji je mahunaste plodove za svoju kućnu potrebu sam proizveo ili je svoje potrebe pokrio iz količina, ostavljenih proizvoditeljima za njihovu kućnu ili gospodarsku potrebu, dužan je proizvedene odnosno nabavljene količine mahunastih plodova prijaviti nadležnom općinskom ili gradskom obskrbnom odboru ili uredu, a ovaj je dužan takvog potrošača izuzeti iz obskrbe mahunastim plodovima za tako dugo vrieme, za koje mu proizvedene odnosno dobavljene količine prema odredjenim kvotama potrošnje dostaju.

§ 6.

Na odpremu željeznicom ili drugim prievoznim sredstvima smiju se primati samo one pošiljke mahunastih plodova, koje imaju odpremna odobrenja i odpremne listove Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode u Zagrebu.

Za ručnu prtljagu u unutarnjem prometu do težine od tri kg mahunastih plodova nisu potrebna odpremna odobrenja ni odpremni listovi.

§ 7.

Na vagonske odpreme mahunastih plodova, koja će vršiti Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode u Zagrebu, ne će se primjenjivati zbirna vozarina. Primatelj pošiljke dužan je plaćati pune prievozne željezničke troškove od mjesta utovara do mjesta preuzimanja.

§ 8.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe ili tko kupuje ili prodaje mahunaste plodove uz više ciene, kaznit će se u smislu § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942., broj CLXXXV-1534-Z-1942 o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942.

Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 9.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 18. rujna 1942. broj 210.

NAREDBA

Državne riznice od 14. rujna 1942. broj 16.799-1942 o ubiranju doprinosa za družtvo »Hrvatski Crveni Križ« od slikokaznih i ostalih priredaba

Na temelju § 7. zakonske odredbe od 4. srpnja 1942., broj CXCV-1627-Z-1942., o družtvu »Hrvatski Crveni Križ« izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Na svim slikokaznim i drugim javnim priredbama ubirat će se svake godine u cielom tjednu (7 dana), računajući od prve nedjelje u mjesecu listopadu pa zaključno do sliedeće subote, doprinos u korist družtva »Hrvatskog Crvenog Križa«.

Doprinos za »Hrvatski Crveni Križ« iznosi 2 Kune od svake ulaznice.

§ 2.

U slikokazima i na drugim javnim priredbama ubirat će se doprinos iz § 1. upotrebom posebnih markica »Hrvatskog Crvenog Križa«, koje će se liepiti na ulaznice. Priredjivači imaju pravo posjetiocima priredbi povrh ciene ulaznica zaračunati i svotu od 2 Kune po ulaznici.

Izuzetno u slikokazima, kojima je odobreno paušalno ili obračunsko plaćanje pristojbe iz Tbr. 99a) biljegovinske i pristojbinske tarife, ubirat će se doprinos u korist »Hrvatskog Crvenog Križa« u gotovu prema dnevnom obračunu o prodanim ulaznicama. Obračun

u takvom lučaju vrši dnevno službenik rizničke straže, a priredjivač polaže obračunani iznos doprinosa u polog kod nadležnog poreznog ureda.

Nakon izminuća tjedna, navedenog u § 1. ove naredbe, odpremat će porezni uredi iznose doprinosa Poštanskoj štedionici za račun »Hrvatskog Crvenog Križa« (čekovni račun broj 36-845).

§ 3.

Riznička straža vršit će za vrieme tjedna »Hrvatskog Crvenog Križa« nadzor nad pravilnom primjenom ove naredbe i o tome, da doprinos bude uredno plaćen odnosno položen kod poreznog ureda.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 19. rujna 1942. broj 211.

NAREDBA

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu od 15. rujna 1942. broj 91.088-1942 o prodaji seljačkih opanaka s gumenim podplatima

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941., broj CCCXCIII-1935-Z-1941., o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe, a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Kod prodaje seljačkih opanaka s gumenim podplatima može trgovac uvjetovati prodaju time, da kupac preda ustanovljenu količinu gumenih odpadaka.

Količinu gumenih odpadaka, koju će potrošači predati trgovcu kod nabave seljačkih opanaka s gumenim podplatima, ustanovljuje privremeno Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 2.

Gumeni odpadci, koje kupac opanaka preda trgovcu, odkupljuju se u ime i za račun proizvoditelja opanaka prema prodajnim cienama odobrenim po Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica tako, da se odkupna ciena za gumene odpadke uračuna u prodajnu cienu za opanke.

§ 3.

Izuzetno od propisa naredbe o prodaji i razpodjelbi učinjene kože i obuće od 29. prosinca 1941., br. 2373-Z- 1941., (Narodne novine od 31. prosinca 1941., broj

214), i propisnika o doznakama za učinjenu kožu i obuću od 2. siečnja 1942., broj 16-Z-1942., (Narodne novine od 8. siečnja 1942., broj 6) mogu se seljački opanci s gumenim podplatima prodavati bez doznaka, propisanih spomenutom naredbom.

Potrošači mogu svakih kalendarskih šest mjeseci nabaviti po jedan par seljačkih gumenih opanaka.

Prodavaoci su dužni svaku izvršenu prodaju seljačkih opanaka s gumenim podplatom unieti u potrošačku izkaznicu kupca. Kupci s područja obćina, u kojima nisu izdane potrošačke izkaznice, nabavljaju seljačke opanke s gumenim podplatima uz predočenje izkaznice za nabavu takvih opanaka, izdane po nadležnom obćinskom poglavarstvu, u koje se ubilježuje izvršena prodaja.

§ 4.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do 50.000 Kn ili zatvorom do tri mjeseca.

U slučaju neutjerivosti pretvara se globa u kaznu zatvora prema ocjeni oblasti, ali tako, da ukupna kazna ne može biti dulja od tri mjeseca.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne.

Kazne izriču upravne oblasti prve molbe.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 15. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

* Narodne novine od 19. rujna 1942. broj 211.

NAREDBA

ministra udružbe od 15. srpnja 1942. broj 3592-II-1942 o stručnim zajednicama posloprimaca i o skupnim ugovorima

Na temelju § 21. zakonske odredbe od 30. travnja 1942., broj CXXV-992-Z-1942., o uredjenju radnih odnosa, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 14. rujna 1942., broj CCLV-2128-Z-1942., izdajem u sporazumu s ministrom unutarnjih poslova i ministrom obrta, veleobrta i trgovine ovu naredbu:

I.

Stručne zajednice posloprimaca

§ 1.

Stručne zajednice posloprimaca jesu pravne osobe javnog prava, kojima je dužnost vršiti sve pripremne poslove prije sklapanja kao i samo sklapanje skupnih ugovora s istovrstnim stručnim zajednicama poslodavaca u cilju uredjenja radnih odnosa u onoj priradnoj struci ili struci slobodnih zvanja, koju te zajednice po svom djelokrugu obuhvaćaju, te vršiti nadzor nad izpunjavanjem sklopljenih ugovora.

Članovi stručnih posloprimačkih zajednica jesu izaslani predstavnici staležkih posloprimačkih saveza.

§ 2.

Stručne zajednice posloprimaca ustanovljuje ministar udružbe naredbom, kojom istodobno utvrdjuje

priradne struke ili struke slobodnih zvanja, koje pojedine stručne zajednice obuhvaćaju, te broj predstavnika pojedinih posloprimačkih saveza u svakoj stručnoj zajednici.

§ 3.

Članove stručnih zajednica posloprimaca imenuje državni pouzdanik rada izmedju osoba, koje mu u dvostrukom broju predloži državni savezničar, a pročelnike stručnih zajednica imenuje ministar udružbe izmedju članova stručnih zajednica na priedlog državnog pouzdanika rada.

§ 4.

Pročelnik stručne zajednice je upravni djelatnik stručne zajednice, i on zastupa zajednicu pred svim oblastima i prema trećim osobama.

Pročelnik stručne zajednice saziva sjednice, na kojima se imaju razpravljati sva pitanja, koja su u savezu s obćim skupnim ugovorom za onu struku, koju obuhvaća ta stručna zajednica.

Pročelnik može pozvati opunomoćenike stručne zajednice (§ 5.), da na sjednici stručne zajednice podnesu izvješća o toku pregovora i o zaključenom ugovoru.

Pročelnik stručne zajednice može pozvati i članove središtnjeg uskladbenog odbora, koji pripadaju toj stručnoj zajednici (§ 24.), da na sjednici stručne zajednice podnesu izvješće o svom radu i o radu središnjeg uskladbenog odbora uobće.

Sjednica stručne zajednice posloprimaca može davati potrebne pobude i upute kako opunomoćenicima tako i članovima središnjeg uskladbenog odbora, te može sastaviti osnovu i priedloge obćeg skupnog ugo-

vora, stavljati primjetbe na rad opunomoćenika i članova središnjeg uskladbenog odbora.

Pročelnik stručne zajednice brine se, da stručna zajednica posloprimaca bude uviek u dodiru s onim posloprimačkim savezima, od predstavnika kojih je sastavljena.

§ 5.

Pročelnik stručne zajednice posloprimaca imenuje izmedju njezinih članova posebne opunomoćenike za pregovore oko sklapanja obćeg skupnog ugovora.

Ovih opunomoćenika može biti najviše 12 i to najviše po 6 osoba za skupinu radnika i isto toliko za skupinu namještenika u dotičnoj struci.

Medju opunomoćenicima radničke skupine mora biti bar jedan predstavnik namješteničke skupine i obratno, ako se pregovori vrše posebno za svaku skupinu (§ 15. st. 3.).

Iste osobe mogu biti članovi i opunomoćenici više stručnih zajednica.

Pročelnik stručne zajednice može kao pregovarače opunomoćiti i osobe, koje nisu članovi zajednice, ako su te osobe poznate i potrebne kao stručnjaci.

§ 6.

Pročelnik stručne zajednice vodi pregovore uz pomoć opunomoćenika.

Njegovi su priedlozi i izjave mjerodavni za pregovore i obvezuju stručnu zajednicu prema istovrstnoj stručnoj zajednici poslodavaca.

Pročelnik stručne zajednice može, ako to potreba zahtieva, imenovati izmedju članova stručne zajednice svoga zamjenika, koji tada imade ista prava i dužnosti kao i sam pročelnik.

U slučaju nesporazumka odlučno je mišljenje pročelnika stručne zajednice .

§ 7.

Ministar udružbe može osnovane stručne zajednice posloprimaca svakodobno naredbama dokidati, mienjati im sastav, spajati ih ili na njihovo mjesto osnivati nove stručne zajednice.

§ 8.

Sve uredske, brojitbene, stručne i izvjestiteljske poslove za sve stručne zajednice posloprimaca vrši Hrvatska radnička komora u Zagrebu.

Iz proračuna Hrvatske radničke komore u Zagrebu izplaćuju se svi izdatci posloprimačkih stručnih zajednica.

Izplatu izdataka posloprimačkih stručnih zajednica odredjuje pročelnik stručne zajednice, a izplata se vrši prema uputama Ministarstva udružbe.

II.

Državni pouzdanik rada

§ 9.

Državni pouzdanik rada saziva pregovore oko sklapanja obćeg skupnog ugovora, ravna njima i predsjeda im. On odredjuje način i predmet razpravljanja i brine se, da se pregovori vrše u odredjeno vrieme.

Državni pouzdanik rada brine se, da se pregovori vode u duhu obćih načela zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa.

§ 10.

Državni pouzdanik rada može iz pojedine sjednice ili iz pregovora uobće odstraniti svakog prisutnoga i na strani poslodavaca i na strani posloprimaca, koji svojim ponašanjem ili izjavama otežčava ili onemogućuje pregovore.

U tom slučaju državni pouzdanik rada tražit će od pročelnika stručne zajednice posloprimaca ili poslodavaca, da mjesto odstranjenog odbornika odnosno opunomoćenika predloži drugu osobu.

Iz istih razloga može državni pouzdanik rada predložiti nadležnim ministrima i izmjenu pročelnika stručnih zajednica.

§ 11.

Ministar udružbe može na priedlog državnog pouzdanika rada imenovati jednog stalnog ili više privremenih zamjenika državnog pouzdanika rada, koji će mjesto njega, kad je zapriečen, ili uz njega, kada se pregovori istodobno vode izmedju više stručnih zajednica, ravnati pregovorima i predsjedati im.

Zamjenici državnog pouzdanika rada podnose i tokom samih pregovora i nakon svršenih pregovora izvještaje državnom pouzdaniku rada i od njega primaju upute, koje su za njih obvezatne.

Ovim zamjenicima pripadaju prava samo iz § 9. do § 12. ove naredbe.

Prema potrebi imenuje ministar udružbe župske pouzdanike rada kao i zamjenike državnog pouzdanika rada. Područje djelovanja župskih pouzdanika rada proteže se na područje jedne ili više župa.

§ 12.

Proti svim odlukama državnog pouzdanika rada i njegovih zamjenika, donesenim u smislu ove glave, ima mjesta pritužbi na ministra udružbe, ali bez odgodne moći.

III.

Sklapanje skupnih ugovora

§ 13.

Za svaku priradnu struku i struku slobodnih zvanja sklapa se jedan obći skupni ugovor, u kome imaju biti odredjeni svi radni i plaćevni uvjeti u toj priradnoj struci ili struci slobodnih zvanja, kako za radnike, tako i za namještenike.

U tako sklopljenom obćem skupnom ugovoru za cielu struku i za cielo područje države može se predvidjeti i mogućnost sklapanja nadopunitbenih zapisnika te njihov obseg u područnom i stvarnom pogledu.

§ 14.

Pregovore za sklapanje obćih skupnih ugovora saziva državni pouzdanik rada pozivajući stručne zajednice posloprimaca i poslodavaca, da odrede svoje opunomoćenike za pregovore. Pri tome državni pouzdanik rada držeći se propisa § 5. ove naredbe označuje najveći dozvoljeni broj punomoćnika na jednoj i drugoj strani.

U odluci o sazivanju pregovora državni pouzdanik rada odredjuje rok, u kome se imaju pregovori dovršiti.

U spomenutoj odluci državni pouzdanik rada može narediti, da obje strane prije prvog sastanka izmiene

izmedju sebe svoje priedloge i osnove ugovora, te da na prvom sastanku podnesu i svoja mišljenja o dostavljenim priedlozima i osnovama.

Državni pouzdanik rada dostavlja priepis odluke o sazivanju pregovora i državnom savezničaru, koji može u svom djelokrugu pozvati prije prvog sastanka jednu i drugu stranu na medjusobne neobvezatne razgovore radi uskladjenja pogleda na predmet pregovora.

§ 15.

Na prvom sastanku izpitat će državni pouzdanik rada, da li su jedna ili druga strana pravilno zastupane, te će odrediti sve potrebno, da se možebitne zapreke i nedostatci uklone.

Na pregovore mora i jedna i druga strana pristupiti s izradjenim i obrazloženim priedlozima te podnieti državnom pouzdaniku rada svoje osnove za skupni ugovor.

Državni pouzdanik rada može odrediti, da se pregovori vode u pojedinoj struci posebno za skupinu radnika, a posebno za skupinu namještenika.

Radni i plaćevni uvjeti, zajednički obim skupinama, kao i konačni oblik ugovora, utvrdjuje se u zajedničkoj sjednici.

§ 16.

Pregovori se imaju dovršiti do odredjenog roka, koji je postavio državni pouzdanik rada, koji može taj rok i produljiti, ali ni u kojem slučaju pregovori ne mogu trajati dulje od 30 dana nakon dana prvog sastanka.

Unutar odredjenog roka obje stranke predlažu državnom pouzdaniku rada sklopljeni ugovor na ovjerovljenje i odobrenje.

§ 17.

Ako se obje stranke nisu u svim točkama predloženih osnova unutar odredjenog roka složile, utvrdit će se zapisnikom sve točke, u kojima su se stranke složile, kao i točke, u kojima se nisu složile.

§ 18.

U svim točkama, u kojima se strane nisu složile, kao i u svim onim točkama, koje bilo iz kojeg razloga nisu bile predmetom razpravljanja ili nisu predvidjene u predloženim osnovama jedne ili druge strane, odlučuje državni pouzdanik rada, i ta je njegova odluka sastavni dio obćeg skupnog ugovora.

Državni pouzdanik rada može u onom dielu ugovora, u kome su se obje strane složile, izvršiti potrebne izmjene, ako to traže državni probitci ili važni družtvovni razlozi.

§ 19.

Državni pouzdanik rada sastavlja na temelju sporazuma stranaka i svoje odluke konačni slog obćeg skupnog ugovora, ovjerovljuje ga i podnosi Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica na predhodno odobrenje u onom dielu, koji se odnosi na nadnice odnosno na plaće.

O svim iznesenim primjetbama i priedlozima Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica državni pouzdanik rada obavješćuje obje pregovarajuće strane i ima učiniti sve potrebno, da se dobije predhodno odobrenje spomenutog ureda.

§ 20.

Nakon dobivenog predhodnog odobrenja Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica državni pouz-

danik rada predlaže obći skupni ugovor opunomoćenicima i pročelnicima stručnih zajednica na podpis. Opunomoćenici i pročelnici posloprimačkih i poslodavačkih stručnih zajednica, koji u njima zastupaju pojedine posloprimačke i poslodavačke saveze, podpisuju ugovor kao opunomoćenici tih stručnih zajednica. Nakon podpisivanja državni pouzdanik rada odobrava sklopljeni ugovor i naredjuje njegovo proglašenje u Narodnim novinama.

Za pravnu valjanost i obvezatnost skupnog ugovora bitne su potrebštine samo: predhodno odobrenje Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica u onom dielu ugovora, koji se odnosi na plaće odnosno nadnice, podpis pročelnika stručnih zajednica, koje su sklapale ugovor, odobrenje državnog pouzdanika rada te proglašenje u Narodnim novinama.

Ako pročelnici stručnih zajednica uzkrate podpisati predloženi im skupni ugovor, državni pouzdanik rada propisat će odlukom radne i plaćevne uvjete onako, kako su utvrdjeni u predloženom skupnom ugovoru. Državni pouzdanik rada proglašuje ovu odluku u Narodnim novinama i ona ima značaj obćeg skupnog ugovora.

§ 21.

Danom proglašenja obćeg skupnog ugovora za pojedinu struku prestaju vriediti svi dotadanji skupni ugovori, sve odluke radnih sudova, kao i sve oblastne odluke Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica u toj struci, osim ako u samom ugovoru nije drugčije odredjeno.

§ 22.

Po jedan izvorni primjerak obćeg skupnog ugovora mora biti dostavljen Ministarstvu udružbe, državnom

savezničaru, nadležnom priradnom ministarstvu, Glavnoj upravi posredovanja rada, Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica i stručnim zajednicama, koje su sudjelovale kod sklapanja ugovora.

Izdatke oko slapanja i proglašenja skupnog ugovora snose obje stručne zajednice po polovici.

Stručne zajednice posloprimaca pohranjuju svoje skupne ugovore u Hrvatskoj radničkoj komori.

IV.

Središnji uskladbeni odbor

§ 23.

U svakom obćem skupnom ugovoru mora biti predvidjen i imenovan središnji uskladbeni odbor, koji je sastavljen od jednakog broja poslodavaca i posloprimaca.

Središnji uskladbeni odbor sastoji se od 7 osoba i to od tri poslodavca, tri posloprimca i predsjednika.

§ 24.

Osobe za središnji uskladbeni odbor predlažu pročelnici stručnih zajednica, a imenuje ih državni pouzdanik rada.

Predsjednik se imenuje u smislu propisa § 8. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa.

§ 25.

Središnji ukladbeni odbor mora se sastati na svoju prvu sjednicu u roku od 5 dana nakon stupanja na snagu obćeg skupnog ugovora. Na toj sjednici odredit će sve potrebne pripreme za rad i poslovanje odbora.

§ 26.

Dužnost središnjeg uskladbenog odbora jest, da rješava sva načelna i obća prieporna pitanja o tumačenju obćeg skupnog ugovora, da uklanja nejasnosti i da ga prema potrebi popunjava držeći se pri tome načela, iztaknutih u ugovoru, te zaknoskih propisa i naredaba. Koja se pitanja imaju smatrati načelnim i obćim odlučuje državni pouzdanik rada, koji takva pitanja iznosi pred uskladbeni odbor.

§ 27.

Središnji uskladbeni odbor rješava o onim pitanjima, koja pred njega iznese državni pouzdanik rada, predsjednik uskladbenog odbora, pročelnici stručnih zajednica i savezničari posloprimačkih i poslodavačkih staležkih saveza.

Pojedini dosavezi, stručne postrojbe ili družtva, pojedina poduzeća ili pojedine osobe ne mogu izravno pred središnji uskladbeni odbor iznositi nikakva prieporna pitanja radi rješavanja.

Sjednice središnjeg uskladbenog odbora saziva predsjednik na temelju priedloga, podnesenih u smislu prednje stavke, te o tome obavješćuje Državnog pouzdanika rada, koji im može prisustvovati.

Državni pouzdanik rada ima prisustvovati sjednici uskladbenog odbora, kada se ima rješavati o tome, da li se izneseno pitanje mora smatrati obćim ili načelnim.

§ 28.

Središnji uskladbeni odbor donosi načelno odluku jednoglasno i tu odluku podpisuju svi članovi središnjeg uskladbenog odbora.

Ovu odluku mora uskladbeni odbor donieti u roku od najduže 14 dana nakon saziva prve sjednice o prieпornim pitanjima.

Ovaj rok može iz važnih razloga državni pouzdanik rada produžiti.

Ako se u uskladbenom odboru ne može postići jednoglasnost, ili ako odluka ne bude donesena u odredjenom roku, predsjednik uskladbenog odbora podniet će o tome izvješće državnom pouzdaniku rada, koji onda o predmetu donosi konačnu odluku.

§ 29.

Ako prieporno pitanje, koje se iznese pred središnji uskladbeni odbor nije načelno ni obće naravi, nego se tiče primjene ugovora u pojedinim poduzećima, predat će državni pouzdanik rada takav priepor na rješavanje nadležnom radnom sudu.

§ 30.

Ako se tokom trajanja obćeg skupnog ugovora prilike tako promiene, da je potrebna njegova nadopuna ili izpravak, odlučuje o toj nadopuni središnji uskladbeni odbor, koji i provodi tu nadopunu ili izpravak.

Ako se u skupnom ugovoru pokažu potrebnima takve promjene, koje iz temelja mienjaju sam ugovor, može središnji uskladbeni odbor predložiti državnom pouzdaniku rada, da pozove stranke na sklapanje novoga ugovora odnosno na sklapanje nadopune ugovoru.

Ovakav priedlog smatrat će se odkazom ugovora u smislu stavke druge § 10. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa, te će državni pouzdanik rada moći odrediti odkazni rok u smislu navedenog zakonskog propisa i pozvati stručne zajednice na sklapanje

novog ugovora. Državni pouzdanik rada može takodjer predložiti ministru udružbe, ako to traži državna ili narodna korist, da postupa prema ovlaštenju iz stavke treće § 10. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa.

§ 31.

Svaka odluka središnjeg uskladbenog odbora, izdana u smislu propisa § 28. stavke prve ove naredbe, dobiva pravnu valjanost tek nakon odobrenja državnog pouzdanika rada, a i nakon predhodnog odobrenja Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica, ako se u odluci radi o plaćevnim uvjetima.

Državni pouzdanik rada može promieniti i odluku središnjeg uskladbenog odbora donesenu u smislu § 28. stavke prve ove naredbe, ako to traže državni probitci ili važni razlozi.

Sve odluke središnjeg uskladbenog odbora i državnog pouzdanika rada, donesene u smislu prednjih propisa, smatraju se sastavnim dielom obćeg skupnog ugovora i moraju biti proglašene u Narodnim novinama.

Proglašenje odredjuje državni pouzdanik rada.

§ 32.

Dužnost sudjelovati u radu uskladbenog odbora je počastna i obvezatna i samo iz važnih razloga mogu pojedine osobe biti te dužnosti oslobodjene. Opravdanost i važnost tih razloga ocjenjuje državni pouzdanik rada.

Državni pouzdanik rada izriče na priedlog predsjednika uskladbenog odbora i stegovne kazne, propisane u § 43. ove naredbe, za stegovne prekršaje članova uskladbenog odbora.

Ako pojedini član uskladbenog odbora bude u smislu prednjih propisa oslobodjen ili odstranjen od dužnosti, državni pouzdanik rada zatražit će od pročelnika nadležne stručne zajednice, da predloži drugu osobu na mjesto oslobodjenog ili odstranjenog člana. Proti odlukama državnog pouzdanika rada o ocjeni opravdanosti razloga za oslobodjenje dužnosti članstva u uskladbenom odboru i proti odlukama o kazni u smislu ovog paragrafa ima mjesta pritužbi na Ministarstvo udružbe, ali bez odgodne moći.

V.

Nadopunitbeni zapisnici

§ 33.

U obćem skupnom ugovoru za cielu struku i cielo područje države predvidjet će se, ako to potreba zahtieva, unutar unapried odredjenih okvira zaključivanje nadopunitbenih zapisnika.

Ovi nadopunitbeni zapisnici sastavni su dio obćeg skupnog ugovora, a ne smiju prelaziti onaj okvir, koji im je postavljen u obćem skupnom ugovoru.

Nadopunitbenim zapisnicima mogu se nadopuniti i pobliže odrediti posebni radni i plaćevni uvjeti za područje pojedinih velikih župa ili za područje više velikih župa, i to kako za cielu struku, tako i za pojedine njezine grane i skupine.

§ 34.

Prilikom sklapanja obćeg skupnog ugovora odredjuje se i župski pouzdanik rada, koji će sudjelovati kod sklapanja nadopunitbenog zapisnika i koji ovjerovljuje nadopunitbeni zapisnik.

§ 35.

Nadopunitbene zapisnike zaključuju osobe, koje na strani poslodavaca i posloprimaca s onog područja, za koje se zaključuje nadopunitbeni zapisnik, odrede pročelnici stručnih zajednica na priedlog odnosnih staležkih saveza, upućen preko državnog savezničara. Ovih osoba ne smije biti više od 10 na svakoj strani. Pročelnici stručnih zajednica odredjuju ujedno na jednoj i na drugoj strani izmedju imenovanih članova onu osobu, koja će predvoditi odnosno predstavljati u pregovorima svoj skup.

§ 36.

Pregovori oko zaključenja nadopunitbenih zapisnika vode se na isti način kao i pregovori oko sklapanja obćeg skupnog ugovora.
Županijski pouzdanik rada te predstavnici poslodavačkog i posloprimačkog skupa u ovim pregovorima imaju jednake ovlasti kao i državni pouzdanik rada i pročelnici stručnih zajednica kod sklapanja obćih skupnih ugovora, ali samo unutar okvira, predvidjenog u obćem skupnom ugovoru.
Daljnji postupak kod zaključivanja nadopunitbenih zapisnika jednak je postupku kod donošenja obćeg skupnog ugovora, samo što je potrebno prije konačnog odobrenja nadopunitbenog zapisnika pribaviti pristanak državnog pouzdanika rada.

§ 37.

Županijski pouzdanik rada, pošto ovjerovi zaključeni nadopunitbeni zapisnik, pribavit će predhodno odobrenje Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica

za onaj dio nadopunitbenog zapisnika, koji govori o plaćevnim uvjetima.

Osim toga županski pouzdanik rada dostavlja ovjerovljeni nadopunitbeni zapisnik sa ovim spisima državnom pouzdaniku rada na pristanak.

§ 38.

Državni pouzdanik rada dužan je svaki nadopunitbeni zapisnik pregledati i utvrditi, da li se taj zapisnik slaže s okvirom, koji je predvidjen u obćem skupnom ugovoru.

U slučaju, da državni pouzdanik rada utvrdi, da se je nadopunitbenim zapisnikom prešlo okvir, postavljen u obćem skupnom ugovoru, vratit će nadopunitbeni zapisnik županskom pouzdaniku rada s primjetbama, koje su za tog pouzdanika obvezatne.

To isto čini državni pouzdanik rada, ako i inače utvrdi, da je u nadopunitbenom zapisniku potrebno izvršiti promjene i nadopune.

§ 39.

Nakon dobivenog pristanka državnog pouzdanika rada i predhodnog odobrenja Drežavnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica predlaže županski pouzdanik rada obim stranama na podpis zaključeni nadopunitbeni zapisnik, odobrava ga i odredjuje njegovo proglašenje u Narodnim novinama.

Za pravnu valjanost i obvezatnost nadopunitbenog zapisnika bitne su potrebštine samo: pristanak državnog pouzdanika rada, predhodno odobrenje Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica u onom dielu, koji se odnosi na plaće odnosno nadnice, podpis predstavnika obaju skupova, koji su zaključivali nadopu-

nitbeni zapisnik, ovjerovljenje i odobrenje župskog pouzdanika rada te proglašenje u Narodnim novinama.

Ako predstavnici skupova, koji su vodili pregovore oko zaključivanja nadopunitbenog zapisnika, uzkrate podpisati ga, župski pouzdanik rada odredit će odlukom radne i plaćevne uvjete onako, kako su oni utvrdjeni u predloženom nadopunitbenom zapisniku. Župski pouzdanik rada proglašuje ovu odluku u Narodnim novinama i ona ima značaj nadopunitbenog zapisnika.

§ 40.

Sva prieporna pitanja o tumačenju nadopunitbenog zapisnika rješava radni sud, nadležan za ono područje, za koje je sklopljen nadopunitbeni zapisnik.

Radni sud nadležan je nadalje za uklanjanje nejasnosti u nadopunitbenom zapisniku kao i za njegovo popunjavanje, ako se zato pokaže potreba, držeći se pri tome okvira, predvidjenog u obćem skupnom ugovoru, te zakonskih i drugih propisa.

§ 41.

Posebni uglavci za pojedina poduzeća ili skupine poduzeća dozvoljeni su samo onda, ako su predvidjeni u obćem skupnom ugovoru ili nadopunitbenom zapisniku, i samo u onom obsegu, u kome su predvidjeni.

Dozvoljeno je poslodavcu u okviru obćeg skupnog ugovora odobriti posloprimcima u svom poduzeću posebne nagrade ili doplatke s obzirom na osobitu vrstu posla, težinu i odgovornost toga posla.

Sve ove uglavke odredjuje poslodavac sam ili u sporazumu s radničkim pouzdanicima, ali se ti uglavci ne mogu kositi s propisima postojećih zakona ili s odredbama obćeg skupnog ugovora ili nadopunitbenih zapisnika.

VI.

Kazneni i stegovni propisi

§ 42.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se po propisima § 14. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa. Postupak mogu povesti ureda radi državni pouzdanik rada, župski pouzdanici rada, pročelnici stručih zajednica i društvovni izvjestitelji u pojedinim velikim županama.

Osim toga prijavu može podnieti svaka osoba, bez obzira da li je oštećena ili ne, a osobito se ima povesti postupak na prijavu zanimanih staležkih saveza ili dosaveza posloprimaca i poslodavaca, upućenu preko državnog savezničara.

To isto vriedi i za povedenje postupka po § 15. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa.

§ 43.

Državni pouzdanik rada i župski pouzdanici rada mogu radi održavanja reda kod pregovora prilikom sklapanja obćih skupnih ugovora ili nadopunitbenih zapisnika, kao i u svim postupcima, predvidjenim ovom naredbom, izricati stegovne kazne.

Stegovne kazne su sliedeće:

1. opomena,
2. novčana kazna od 100 do 5.000 Kuna,
3. odstranjenje s dužnosti, predvidjenih ovom naredbom,
4. odstranjenje, predvidjeno u točki 3., i novčana kazna, predvidjena u točki 2. zajedno.

Ovršenje novčanih stegovnih kazni provode prvomolbene upravne oblasti na zahtjev državnog pouzdanika rada.

Ako državni pouzdanik rada ili župski pouzdanik rada smatra, da učinjeni prekršaj prelazi granice stegovne odgovornosti, učinit će prijavu nadležnoj prvomolbenoj upravnoj oblasti radi postupanja po propisu § 14. zakonske odredbe o uredjenju radnih odnosa.

VII.

Prelazni i zaključni propisi

§ 44.

Za one priradne struke i struke slobodnih zvanja, za koje na strani poslodavaca ne postoje još stručne zajednice, sklapat će obće skupne ugovore njihove nadležne priradne komore i komore slobodnih zvanja.

Državni pouzdanik rada pozvat će takve komore, da sa svoje strane imenuju posebne odbore, koji će biti ovlašteni voditi pregovore sa stručnim zajednicama posloprimaca i sklopiti obći skupni ugovor.

Komore se moraju ovom pozivu odazvati u roku od 8 dana. Ako se u tom roku ne odazovu, može dr-

žavni pouzdanik rada propisati radne i plaćevne uvjete u toj struci na temelju saslušanja stručne zajednice posloprimaca i mišljenja državnog savezničara.

Državni savezničar dat će svoje mišljenje u roku od 8 dana računajući od dana dostave predmeta na mišljenje.

Ova odluka državnog pouzdanika rada ima značaj obćeg skupnog ugovora, te mora proći kroz isti postupak kao i ugovor.

§ 45.

Ako pojedina priradna struka ili struka slobodnih zvanja, za koju je na strani posloprimaca ustanovljena jedna stručna zajednica, zasieca u područje nadležnosti više stručnih zajednica poslodavaca odnosno više komora, može državni pouzdanik rada narediti, da te stručne zajednice poslodavaca odnosno komore sastave zajednički odbor, koji će biti ovlašten voditi pregovore i sklopiti obći skupni ugovor sa stručnom zajednicom posloprimaca, koji će ugovor biti obvezatan za te stručne zajednice odnosno komore.

Ako stručne zajednice poslodavaca odnosno komore ne sastave zajednički odbor u roku, koji odredi državni pouzdanik rada, postupat će ovaj u smislu propisa stavke treće § 44. ove naredbe.

§ 46.

Iz razloga državnih probitaka može ministar udružbe na priedlog zanimanih ministarstava ili državnog savezničara promieniti ili nadopuniti odluke državnog pouzdanika rada, središnjeg uskladbenog odbora i župskog pouzdanika rada, koje su donesene u smislu propisa glave III., IV. i V. ove naredbe.

§ 47.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 15. rujna 1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

* Narodne novine od 18. rujna 1942. broj 210.

Ministarstvo nastave
Odjel za njemačko školstvo

Broj: D. 5395-Sy-1942.

OTVARANJE GRADJANSKIH ŠKOLA U OSIEKU I U NOVOJ PAZOVI.

Na temelju § 10. zakona o njemačkom školstvu u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, a u savezu sa § 3. stav. 2. provedbene naredbe zakonu o njemačkom školstvu u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj od 20. rujna 1941., broj 500-Z. p. 1941., i na priedlog Vodje njemačke narodne skupine

NAREDJUJEM

da se u školskoj godini 1942.-43., otvore njemačke gradjanske škole sa sva četiri razreda u Osieku i u Novoj Pazovi, Kotar Stara Pazova.*

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

---

* Narodne novine od 18. rujna 1942. broj 210.

PROVEDBENA NAREDBA

Ministarstva prometa i javnih radova od 3. rujna 1942. broj 3950-1942 zakonskoj odredbi o kućnim listovnim pretincima

Na temelju § 1. zakonske odredbe o kućnim listovnim pretincima od 22. lipnja 1942., broj CLXXVII-1436-Z-1942., (Narodne novine od 23. lipnja 1942., br. 137) izdajem ovu provedbenu naredbu:

§ 1.

Svi vlastnici, odnosno stvarni uživatelji kuća, viših od jednog kata u Zagrebu, Sarajevu, Banjoj Luci, Dubrovniku, Osieku, Zemunu, Slavonskom Brodu i Karlovcu, dužni su na svoj trošak za svakog najamnika u kući postaviti po jedan listovni pretinac za ulaganje običnih poštanskih pošiljaka.

§ 2.

Kućni listovni pretinci moraju se postaviti na prikladnom mjestu u prizemlju kuće, kraj ulaznih vrata. U kućama, u kojima se kućna ulazna vrata, ili vrata dvorišta, odnosno vrta, i po danu zaključavaju, mora biti uvedeno kućno zvonce do stana one osobe (vlastnika kuće, pazikuće ili pojedinih najamnika), koja je dužna otvarati vrata tako, da mogu listonoše bez zadržavanja uložiti pošiljke u pretince.

Kućni listovni pretinci mogu se postaviti i na samim ulaznim vratima ili na vanjskoj ogradi u zidu do ulice, kraj vrata tako, da listonoša ne mora ulaziti u kuću,

vrt ili dvorište. U tom slučaju kućni listovni pretinci moraju biti tako ugradjeni ili pričvršćeni, da se uložene pošiljke ne mogu izvaditi s vanjske strane.

§ 3.

Kućnih listovnih pretinaca mora biti toliko, koliko ima u kući najamnika (stanova, kućanstva, poduzeća). Ako koji član obitelji, podnajamnik ili osoba zaposlena u kućanstvu, uredu ili poduzeću ne želi, da se njezine obične poštanske pošiljke ulažu u pretinac dotičnog najamnika, ureda ili poduzeća, dužna je na svoj trošak, pokraj ostalih kućnih listovnih pretinaca postaviti posebni listovni pretinac, koji mora odgovarati uvjetima, propisanim u §§ 4. i 5. ove provedbene naredbe.

§ 4.

Kućni listovni pretinci mogu se nalaziti u jednom ormariću, te moraju biti u zid ugradjeni, ili na zid pričvršćeni. Unutrašnja šupljina listovnog pretinca mora imati najmanje protege od 30×25×10 cm.

Na svakom listovnom pretincu mora biti otvor za ubacivanje pošiljaka. Taj otvor mora biti dugačak najmaje 20 cm, a širok najmanje 2 cm, i to tako postavljen, da se pošiljke u pretinac mogu lako ubacivati, i da se kroz taj otvor pošiljke ne mogu rukom izvaditi. Iznad ili izpod tog otvora mora biti jasno i čitljivo označeno ime i prezime najamnika (naslov ureda, tvrdka, poduzeća, odnosno ime člana obitelji ili podnajamnika*), za kojeg je dotični pretinac odredjen. Svaki listovni pretinac mora imati vratašca. Ta vratašca moraju biti providjena patentnom bravom. Brave

---

* Po ispravku u Narodnim novinama od 24. rujna 1942. broj 215.

svih listovnih pretinaca u jednoj kući moraju biti tako izradjene, da se ključem jedne brave ne mogu otvarati vratašca drugih listovnih pretinaca.

§ 5.

Vlastnicima, odnosno stvarnim uživateljima kuća ostavlja se slobodan izbor u pogledu oblika kućnih listovnih pretinaca i tvoriva od kojeg će pretinci biti izradjeni. Tvorivo mora biti čvrsto i odporno.

§ 6.

Kućni listovni pretinci imaju se postaviti najkasnije do 30. travnja 1943. godine. Do tog roka moraju vlastnici, odnosno stvarni uživatelji kuća predati najamnicima ključ onog listovnog pretinca, koji je za pojedinog najamnika odredjen.

§ 7.

Ova provedbena naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 3. rujna 1942.

Ministar prometa i javnih radova:

Bešlagić, v. r.

---

* Narodne novine od 19. rujna 1942. broj 211.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog uredt za oblikovanje ciena i nadnica od 17. rujna 1942. broj 14024-1942 o prodajnim cienama ječmene kaše i ječmenih posija

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Ciene ječmene kaše i ječmenih posija za Državnu poslovnu središnjicu za zemaljske proizvode jesu sliedeće:

Ječmena kaša	Kn 12.12
ječmene posije (mekinje, krmno brašno i pljeva)	Kn 3.—

sve za 1 kg s dopremom u željeznička kola ili teglenicu (šlep) na uputnoj postaji kupca uključivši posudbinu za vreće i skupni porez na poslovni promet.

II.

Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode stavit će ječmenu kašu i posije (mekinje) u račun kupca, kako sliedi:

1. ječmena kaša 6900 kg po Kn 11.03	Kn 76.107.—

2. ječmene posije (mekinje)
2.900 kg po Kn 1.92 — Kn 5.568.—

Kn 81.675.—

Ovoj se svoti dodaje:

3. skupni porez na poslovni promet — Kn 3.255.—
4. posudbina za vreće — Kn 600.—
5. zbirna vozarina — Kn 7.000.—

Kn 10.855.—

Kn 92.530.—

III.

Na nabavnu cienu ječmene kaše i posija (mekinja) prema računu Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode trgovci na veliko mogu dodati:

1. stvarno plaćeni trošak iztovara na uputnoj postaji,
2. stvarno plaćeni trošak prievoza od uputne postaje do svog skladišta,
3. obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako njihovo poduzeće nije u istoj obćini, u kojoj je mlin (ljuštiona),
4. na ime prievoznog manjka 1% od skupne (brutto) težine,
5. na ime ukupne (brutto) zarade:
   a) kod ječmene kaše 12 banica po 1 kg,
   b) kod ječmenih posija 8 banica po 1 kg.

IV.

Na nabavnu cienu ječmene kaše i posija (mekinja) prema računu Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode ili trgovca na veliko, mogu trgovci na malo dodati:

1. stvarno plaćeni trošak prievoza do svoga skladišta i možebitni stvarno plaćeni trošak iztovara na uputnoj postaji,
2. občinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako njihovo poduzeće nije u istoj občini, u kojoj je ljuštiona (mlin) ili veletrgovac,
3. na ime raztepa 2% od skupne (brutto) težine,
4. na ime svoje ukupne (brutto) zarade:
   a) kod ječmene kaše 30 banica po 1 kg,
   b) kod ječmenih posija (mekinja) 25 banica po 1 kg.

V.

Trgovci na veliko i na malo dužni su čuvati sve račune i dokazala o nabavljenoj robi, o prievoznim i inim troškovima.

VI.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11 zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, a istoga dana prestaje vriediti odredba o cienama ječmene kaše od 29. kolovoza 1941. broj 18321-1941 (Narodne novine od 30. kolovoza 1941. broj 115).

Zagreb, dne 17. rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. Ing. F. Krajčević, v. r.

* Narodne novine od 19. rujna 1942. broj 211.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 17. rujna 1942. broj 8802-1942 o cienama čistog benzina, benzinske smjese, plinskog ulja i plinske smjese

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Ciena čistom benzinu ustanovljuje se za potrošače s Kn 24.40 za 1 kg, a kod prodaje u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 23.55 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja.

II.

Ciena benzinskoj smjesi od 80 težinskih dielova čistog benzina, 10 težinskih dielova dehidriranog etilnog alkohola i 1 težinskog diela metilnog alkohola, ustanovljuje se za potrošače s Kn 22.80 za 1 kg odnosno s Kn 17.— za 1 litru, a kod prodaje u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 21.95 za 1 kg postavno svaka željeznička postaja.

III.

Ciena plinskom ulju ustanovljuje se za potrošače:

1. kod prodaje u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 15.25 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja,

2. kod prodaje u bačvama s Kn 16.10 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja odnosno postavno skladište preprodavača.

Kod prodaje postavno skladište preprodavača može se cieni od Kn 16.10 za 1 kg priračunati obćinska uvoznina.

U mjestima bez željezničke postaje može se ciena povisiti za stvarno izdane prievozne troškove do skladišta preprodavača.

IV.

Ciena plinskoj smjesi, koja se sastoji od 70 težinskih dielova plinskog ulja i 30 težinskih dielova petrolejskog destilata, ustanovljuje se za potrošače:

1. kod prodaje u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 16.27 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja,

2. kod prodaje u bačvama s Kn 17.12 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja odnosno postavno skladište preprodavača.

Kod prodaje postavno skladište preprodavača može se cieni od Kn 17.12 priračunati obćinska uvoznina.

U mjestima bez željezničke postaje može se ciena povisiti za stvarno izdane prievozne troškove do skladišta preprodavača.

V.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11 zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama, a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka od 20. travnja 1942. broj 4428-1942 o cienama čistog benzina, benzinske smjese i plinskog ulja (Narodne novine od 23. travnja 1942. broj 90).

Zagreb, dne 17 .rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. Ing. F. Krajčević, v. r.

* Narodne novine od 19. rujna 1942. broj 211.

NAREDBA

ministra hrvatskog domobranstva od 18. rujna 1942. P. broj 21745 o odsječninama (putnim paušalima) putnih troškova službenika pomorsko-ribarskog redarstva kod lučkih oblasti·

Na temelju § 24 zakonske odredbe od 30. prosinca 1941. broj CDLXXVII-2038-Z-1941 o proračunu Nezavisne Države Hrvatske za godinu 1942. (Narodne novine od 1. siečnja 1942. broj 1), a u sporazumu s državnim rizničarom, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Službenicima pomorsko-ribarskog redarstva kod lučkih oblasti na moru, ima se u ime naknade putnih troškova za službena putovanja u njihovu službovnom području izplaćivati putna odsječnina.

§ 2.

Visina putne odsječnine iznosi mjesečno:

a) za dočinovnike Kn 1.000.—

b) za podvornike i radnike Kn 800.—

Ove se putne odsječnine imaju izplaćivati mjesečno unazad na priedlog neposrednog glavara ureda.

§ 3.

Na teret putne odsječnine dužni su službenici, navedeni u § 2, izvršiti najmanje 10 dana putovanja mjesečno. Ako ne izvrše 10 dana putovanja, onda im se visina putne odsječnine smanjuje za deseti dio za svaki dan neizvršenog putovanja.

§ 4.

Radi nadzora putovanja i službe u dotičnom mjesecu, dobivaju službenici od predpostavljenog lučkog poglavarstva »Poslovni dnevnik« prema obrazcu, koji je priložen ovoj naredbi. U »Poslovni dnevnik« upisuje glavar ureda, a u neodgodivim slučajevima i glavari uzputnih lučkih ureda, zadatak službe, a službenik upisuje podatke o obavljenom službenom uredovanju, oznaku vremena i predjela, gdje je službovanje obavljeno, poslove na terenu, svoja opažanja i prijave počinjenih prekršaja. U tom dnevniku potvrdjuju lučki uredi, a gdje ovih nema, riznički razdjeli ili oružničke postaje odnosno obćinska poglavarstva, boravak u dotičnom mjestu.

Na temelju ovog poslovnog dnevnika obračunava se putna odsječnina.

§ 5.

Izplata putne odsječnine službeniku vrši se na temelju »Izplatnog izkaza«, koji predlaže neposredni glavar ureda uz potvrdu o obavljenom uredovanju prema propisima ove naredbe.

§ 6.

Ako je službenik za putovanje prema propisima ove naredbe upotriebio prievozna sredstva i platio vozarinu ili učinio druge izdatke, potrebne za izvršenje službenog naloga, naknadit će mu se ovi troškovi. U tom će slučaju glavar ureda potvrditi potrebu učinjenih troškova.

§ 7.

Propisi ove naredbe ne vriede za putovanja koja se vrše:

1. izvan službovnog područja dotične »ribarske straže«,
2. na teret i u korist privatne stranke ili na teret kojeg drugog ministarstva,
3. prema posebnom nalogu predpostavljene oblasti,
4. plovnim jedinicama mornarice.

U navedenim slučajevima pripadaju službenicima redoviti putni troškovi, odnosno pristojba za ukrcanje.

§ 8.

U slučaju potrebe, da službu pomorsko-ribarskog redara obavlja zamjenik, koji je službenik istog ureda, pripada mu u ime odštete za sve putne troškove dnevna odsječnina u iznosu: ako je dočinovnik Kn 150.—, a ako je podvornik ili radnik Kn 100.—.

Ako je zamjenik službenik iz drugog mjesta, onda mu povrh odsječnine iz prednje stavke pripadaju za putovanje do mjesta zamjene i natrag redoviti putni troškovi.

§ 9.

Putne odsječnine prema ovoj naredbi izplaćivat će se od 1. siečnja 1942.

Putne odsječnine, koji su već izplaćeni prema dosadašnjim propisima, obračunat će se prema propisima ove naredbe.

§ 10.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. rujna 1942.

Ministar hrvatskog domobranstva
Vojskovodja-Doglavnik:
Slavko vitez Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 21. rujna 1942. broj 212.

Strana 1. Obrazac

LUČKO POGLAVARSTVO U...

Uručb. zap. broj......................................./.........

POSLOVNI DNEVNIK

ribarskog stražara...

za mjesec....................................... 19.........

Postupci:

1. pod uručb. zap. broj................/......od................ 19....
poslat izplatni izkaz putne odsječnine (paušala) za
...................dana — Kuna.............................

2. i t. d.

Stoga neka ide

u spise

Dne 19

Glavar:

Strana 2. i 3.

Zadatak službe		Obavljeno putovanje		Potvrde mjestnih ureda o boravcima u dotičnim mjestima
Nalog predpostavljenog luč. poglavarstva	Nalog uzputnog luč. poglavarstva ili postaje	Nadnevak	Opis putovanja	
		1/31		

Strana 4.

USPJEH SLUŽBE

(Dogodjaji, opažanja, radovi na terenu, prijave prekršaja.)

ZAKONSKA ODREDBA

o zagraničnom doplatku, prvim troškovima nastanjenja i jednokratnoj odjevnoj pripomoći službenicima ministarstava Nezavisne Države Hrvatske, koji su na službi kao stalni izaslanici u inozemstvu

§ 1.

Ovlašćuju se Ministri, da u suglasju s državnim rizničarom i ministrom vanjskih poslova naredbenim putem ustanove i propišu: zagranični doplatak, prve troškove nastanjenja i jednokratnu odjevnu pripomoć stalnim izaslanicima ministarstva Nezavisne Države Hrvatske u inozemstvu.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLXII-2058-Z-1942.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. Mladen Lorković, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA

o pravnom položaju »Ustaše« hrvatskog oslobodilačkog pokreta i Glavnog ustaškog stana

§ 1.

»Ustaša« hrvatski oslobodilački pokret pravna je osoba javnog i posebničkog prava, te je kao takav sposoban stjecati i otudjivati imovinska prava. U svim posebničko pravnim poslovima zastupa ga Postrojnik.

§ 2.

Glavni ustaški stan je vrhovna ustanova »Ustaše« hrvatskog oslobodilačkog pokreta.

Djelokrug Glavnog ustaškog stana ustanovljuje se odredbom Poglavnika.

Rješenja i razpoložbe Glavnog ustaškog stana, izdane u poslovima njegova djelokruga, obvezatne su za sve državne upravne i za samoupravne oblasti i ustanove.

Glavni ustaški stan, sve državne upravne i sve samoupravne oblasti i utanove dužni su, svaki u svom djelokrugu, pružati jedno drugom pravnu pomoć, koja se može tražiti posebnom zamolnicom. Glavni ustaški stan, državne i samoupravne oblasti i utanove mogu jedna drugom upućivati takve zamolnice samo u okviru postojećih propisa.

U pogledu pravne pomoći s inozemnim oblastima i ustanovama vriede za Glavni ustaški stan odredbe državnih ugovora i nagodbi, odnosno načelo uzajamnosti.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLXI-2284-Z-1942.

Postrojnik-ministar:

Dr. Ljudevit Šolc, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA
o zagraničnom doplatku službenika Ministarstva unutarnjih poslova

§ 1.

Službenicima Ministarstva unutarnjih poslova, koji se nalaze u službi kod oblasti i ustanova izvan granica Nezavine Države Hrvatske, izplaćuje se počevši od 1. siečnja 1942. umjesto dnevnica prema zakonskoj odredbi od 12. kolovoza 1941. broj CCXLI-1034-Z. p.-1941. o putnim i selitbenim troškovima posebni zagranični doplatak.

Visinu i način izplate ovog doplatka propisuje ministar unutarnjih poslova u sporazumu s državnim rizničarom.

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLX-2133-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA

o ukidanju zakonske odredbe od 29. rujna 1941. broj CCCXXVII-1520-Z. p.-1941 o plaćanju skupnog poreza na poslovni promet na promet žitaricama, kukuruzom, mahunastim plodovima i mlinskim proizvodima, koji se obavlja na temelju zakonske odredbe o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom i o promjenama zakona o skupnom porezu na poslovni promet

§ 1.

Ukida se zakonska odredba od 29. rujna 1941. broj CCCXXVII-1520-Z. p.-1941. o plaćanju skupnog poreza na poslovni promet, na promet žitaricama, kukuruzom, mahunastim plodovima i mlinskim proizvodima, koji se obavlja na temelju zakonske odredbe o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom od 21. lipnja 1941. broj CLXIII-432-Z. p.-1941.

§ 2.

U § 1. zakona o skupnom porezu na poslovni promet umjesto rieči »Uredbama« dolaze rieči »naredbama«.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, a primjenjivat će se od 15. srpnja 1942. Provedba ove zakonske odredbe povjerava se državnom rizničaru.

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLVIII-2158-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA

o imenovanju dočinovnika iz redova monopolskih radnika

§ 1.

Stalni monopolski radnik može biti imenovan dočinovnikom iznimno od propisa § 19. zakonske odredbe od 27. studenoga 1941. broj CDXXXVII-2115-Z-1941 o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika, ako ima najmanje 10 godina službe, provedene na obrtničkim poslovima u ustanovama državnog monopola i položeni majstorski izpit prema propisima, koji vriede za obrtnike. U ovu službu računa se i služba provedena na obrtničkim poslovima u drugim državnim poduzećima, ako je prielaz iz ove službe u službu državnog monopola izvršen u najduljem roku od 6 mjeseci.

Isto tako može biti imenovan dočinovnikom stalni monopolski radnik, ako ima najmanje 10 godina službe provedene na stručnim poslovima, i položeni stručni izpit prema propisima naredbe, koju će izdati državni rizničar.

§ 2.

Sadašnji stalni nadglednici i stalni umni radnici u monopolskim ustanovama mogu biti imenovani dočinovnicima bez položenog izpita, propisanog u § 1., i bez obzira na vrieme provedene službe.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, a provedba se povjerava državnom rizničaru.

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLXIV-2131-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA
o promaknuću učitelja pučkih škola

§ 1.

Učitelji pučkih škola, koji navrše 25 godina službe, priznate za promaknuće i mirovinu, mogu se promaknuti u VII. činovni razred, ako izpunjavaju uvjete iz § 17. zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika od 27. studenoga 1941. broj CDXXXVII-2115-Z-1941.

Promaknuća na temelju prednje stavke mogu se obavljati samo ako u tu svrhu postoje slobodna proračunska mjesta i dovoljno razpoloživih navjera.

§ 2.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru nastave.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, i toga dana prestaju vriediti protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLXIII-2200-Z-1942.

Ministar nastave:
Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

NAREDBA

Ministarstva hrvatskog domobranstva od 14. rujna 1942. broj III.-3135-1942, o promjeni provedbene naredbe Ministarstva hrvatskog domobranstva od 23. srpnja 1942. broj III-2231-1942 o ženitbi dočastnika hrvatskog domobranstva (Narodne novine od 3. kolovoza 1942. broj 172)

Na temelju § 3. zakonske odredbe od 6. veljače 1942. broj XLV-247-1942 (Narodne novine od 7. veljače 1942. broj 31), kojom se zakonska odredba o ženitbi častnika, državnih i samoupravnih činovnika od 6. studenoga 1941. broj CCCXCV-1973-Z-1941 proteže i na dočastnike hrvatskog domobranstva, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

U § 2. provedbene naredbe Ministarstva hrvatskog domobranstva od 23. srpnja 1942. broj III-2231-1942 o ženitbi dočastnika hrvatskog domobranstva mienja se stavka treća i glasi:

»Za zrakoplovstvo vriede takodjer prednji propisi s napomenom, da dočastnici zrakoplovstva ne smiju sklopiti ženitbu, dok ne navrše 30 godina starosti«.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 14. rujna 1942.

Doglavnik-Vojskovodja
ministar hrvatskog domobranstva:
Slavko Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

NAREDBA

ministra pravosudja i bogoštovlja od 22. rujna 1942. broj 2267-Z-1942 o privremenom premještenju sjedišta Kotarskog suda u Kozarcu u Priedor

Na temelju § 4. stavke 5. zakona o uredjenju redovnih sudova od 18. siečnja 1929., nadopunjenog zakonskom odredbom od 20. srpnja 1942. broj CCIII-1763-Z-1942, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Sjedište Kotarskog suda u Kozarcu premješta se privremeno u Priedor.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 18. rujna 1942. broj 94.624-1942 o nadopuni propisnika od 2. siečnja 1942. broj 10-Z-1942 o preradbi uljanog sjemena na ujam i obskrbi proizvođača uljarica uljem za jelo za potrebe vlastitog kućanstva (Narodne novine od 8. siečnja 1942. br. 6)

Na temelju §§ 4. i 16. zakonske odredbe od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z.p.-1941 o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju, a u sporazumu s Ministarstvom seljačkog gospodarstva, izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

U § 4. propisnika od 2. siečnja 1942. broj 10-Z-1942. o preradbi uljenog sjemenja na ujam i o obskrbi proizvođača uljarica uljem za jelo za potrebe vlastitog kućanstva (Narodne novine od 8. siečnja 1942, broj 6) iza stavke 2. dodaju se nove stavke 3., 4., 5. i 6., koje glase:

»Prerađivač uljarica smije u omjeru, propisanom u stavci 2. § 5. ovog propisnika, zamieniti samo polovicu uljarica, koje mu donese proizvoditelj, ali tako, da količina ulja, koja se predaje proizvoditelju, ne prieđe količinu, ustanovljenu u stavci 1. § 2. ovog propisnika. Drugu polovicu uljarica, odnosno sve količine uljarica, koje prelaze količinu, dozvoljenu za potrebe vlastitog kućanstva, mora proizvoditelj predati prerađivaču uz ciene, ustanovljene za odkup uljarica od proizvoditelja.

O količinama uljarica, koje odkupi na temelju propisa prednje stavke, dužan je prerađivač voditi očevidnik, koji mora sadržavati sliedeće podatke: a) nadnevak odkupa, b) prezime i ime proizvoditelja i njegov nastan i c) količinu i vrst odkupljenih uljarica. Podatke o okličinama na ovaj način odkupljenih uljarica dužan je prerađivač mjesečno podnositi Zajednici prerađivača uljarica u Zagrebu.

Odkupljenim uljaricama razpolaže Zajednica prerađivača na način propisan u § 7. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju.

Propisi stavke 3., 4. i 5. ovog paragrafa ne odnose se na slučajeve ujamske preradbe uljarica, koja se vrši u prisutnosti proizvoditelja«.

§ 2.

Ova nareba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

UPUTE

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 19. rujna 1942. broj 94.576-1942 o nabavi kože za tehničke svrhe

Na temelju §§ 6. i 9. naredbe od 29. prosinca 1941. broj 2373-Z-1941 o prodaji i razpodjelbi učinjene kože i obuće (Narodne novine od 31. prosinca 1941. broj 214), a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova, izdajem na priedlog Zajednice za kožu ove upute:

I.

Posebnička poduzeća podnose molbe za izdavanje odobrenja za nabavu kože za tehničke svrhe (pogonsko remenje i slično) preko kotarskih oblasti odnosno preko gradskih poglavarstava, nadležnih prema sjedištu strojnog uređaja poduzeća, a državna poduzeća i ustanove preko svojih nadzornih ministarstava Zajednici za kožu u Zagrebu.

Posebnička poduzeća sa strojnim uređajima na području grada Zagreba upućuju svoje molbe izravno Zajednici za kožu u Zagrebu.

II.

Kotarske oblasti i gradska pogavarstva dužna su podnesene molbe zajedno sa svojim mišljenjem o neobhodnosti izvršenja nabave u neprekoračivom roku od 24 sata proslieditи Zajednici za kožu u Zagrebu.

III.

Molitelj je dužan u svojoj molbi za nabavu kože za tehničke svrhe navesti sve podatke, koji su od va-

žnosti, a napose: naslov poduzeća; čime se poduzeće bavi, i od kada se poduzeće nalazi u pogonu; kakvu kožu i u koju tehničku ili sličnu svrhu želi nabaviti; označiti dužinu, širinu i debljinu, kada je stari remen nabavljen, što se ima tjerati, maksimalan broj K. S., obterećenje na mahove ili jednolično, promjer, širinu i broj okretaja tjerane remenice; tupu duljinu remena bez dodatka za spoj, ima li remen biti bezkrajan ili otvoren; razmak osovine; teče li remen otvoreno, križano ili polukrižano; da li je prostorija vlažna, odnosno kolika joj je prosječna toplina.

Molitelj je dužan u svojoj molbi dati izjavu sliedećeg sadržaja:

»Ovim izjavljujem(o), da mi (nam) je napried navedena koža (remenje) u zamoljenu svrhu neobhodno potrebna(no) i o istinitosti ove moje (naše) izjave mogu se organi mjestnih oblasti u svako doba uvjeriti pregledom pogona mojeg (našeg) poduzeća. Poznate su mi (nam) posljedice propisa toč. 3. § 7. naredbe o prodaji i razpodjelbi učinjene kože i obuće, kojom je za davanje lažnih podataka za nabavu tehničke kože predviđena kazna zatvora do tri mjeseca i novčana kazna do 100.000.— Kn ili obje kazne

U . . . . . . dne . . . . . .

Podpis

IV

Nabava novog pogonskog remenja uvjetuje se predajom starog remenja.

Predaju starog remenja ne će Zajednica za kožu zatražiti samo u onim slučajevima, kada se pogonsko

remenje nabavlja za nove strojne uređaje ili kada poduzeće dokaže, da uslied neskrivljenih razloga ne razpolaže više starim remenjem.

Zajednica za kožu je dužna, da u svakom odobrenju za nabavu novog pogonskog remenja označi, da li i koje remenje mora dotično poduzeće predati njezinoj Središnjici za promet kožom.

V.

Poduzeće, koje kod određene tvrdke na temelju odobrenja Zajednice za kožu nabavlja novo pogonsko remenje, mora, ukoliko već nije predalo staro remenje, prije preuzimanja novog remenja položiti kod Zajednice za kožu jamčevinu u visini jednostruke računske vriednosti nabavljenog novog remenja.

Položena jamčevina vraća se poduzeću onog dana, kada predloži potvrdu Središnjice za promet kožom o izvršenoj predaji starog remenja, označenog u odobrenju za nabavu novog remenja.

Predaja starog remenja mora se izvršiti unutar roka od 30 dana, računajući od dana primitka novog remenja. Ukoliko odnosno poduzeće ne preda staro remenje u tom roku, položena jamčevina propada u korist Zajednice za kožu.

Od polaganja jamčevine oslobođena su državna i samoupravna poduzeća i ustanove.

VI.

Predano staro remenje odkupljuje se po cieni, koju ustanovljuje Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica na priedlog Zajednice za kožu.

VII.

Odkup predanog starog remenja vrši Središnjica za promet kožom u ime i za račun Zajednice za kožu.

VIII.

Zajednica za kožu može trgovce u većim potrošačkim središtima kože za tehničke svrhe obskrbljivati manjom zalihom te kože, i to: pogonskim remenjem za popravke, kožom za ventile, gotovim manšetama i slično. Ovi trgovci mogu ove vrste tehničke kože prodavati zanimanim poduzećima i ustanovama uz predaju izjave iz toč. III. ovih uputa i bez predhodnog odobrenja Zajednice za kožu. Svaku prodaju moraju trgovci opravdati Zajednici za kožu izjavom, predanom od strane poduzeća, kao i računom. Rok, u kome se mora ovo opravdanje izvršiti, ustanovljuje Zajednica za kožu.

IX.

Zajednica za kožu, a u slučajevima iz toč. VIII ovih uputa dotični trgovac, mora radi provjeravanja upotrebe nabavljene kože o svakom izdanom odobrenju za nabavu kože za tehničke svrhe odnosno o svakoj prodaji ove kože u težini, većoj od 1 kg, ili duljini, većoj od 1 m, obaviestiti onu kotarsku oblast ili gradsko poglavarstvo, na području kojih se nalazi odnosni strojni uređaj.

X.

Zajednica za kožu dužna je najkasnije do 10. dana svakog mjeseca dostaviti Ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu po jedan priepis svakog odobrenja za nabavu kože za tehničke svrhe izdanog tokom proteklog mjeseca.

XI.

Upute o nabavi kože za tehničke svrhe od 20. ožujka 1942. broj 694-Z-1942 (Narodne novine od 24. ožujka 1942. broj 68) stavljaju sa izvan kriepostí.*

U Zagrebu, dne 19. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. D. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 17. rujna 1942. broj 8987-1942 o cienama petroleja za razsvjetu, denaturiranog petroleja (crvenog) za poljodjelstvo, denaturiranog petroleja (zelenog) za ribarstvo te white-spirita

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Ciena petroleja za razsvjetu ustanovljuje se:

1. za potrošače s Kn 17.60 za 1 litru,
2. za prodavače na malo s Kn 19.95 za 1 kg,
3. za prodavače na veliko:

a) kad petrolej kupuju u vagonima cisternama u punom tovaru, s Kn 19.10 za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja,

b) kad petrolej kupuju u bačvama u najmanjoj količini od 1.500 kg, s Kn 19.50 za 1 kg, postavno skladište kupca u kotarskom mjestu.

U kotarskim mjestima bez željezničke postaje može se ciena povisiti za stvarno izdane prievozne troškove do skladišta kupca. U tom se slučaju razmjerno povisuje ciena petroleja za prodavače na malo i za potrošače.

II.

Ciena denaturiranog petroleja (crvenog) za poljodjelstvo ustanovljujr se:

a) za količine izpod 1.500 kg s Kn 15.95 za 1 kg,

b) za količine iznad 1.500 kg s Kn 15.50 za 1 kg,

c) za pošiljke u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 15.50 za 1 kg.

Ciene se razumievaju postavno svaka željeznička postaja, u posudbenim bačvama ili vagonima cisternama proizvoditelja ili uvoznika, bez monopolske pristojbe i bez biljegovine, dok je skupni porez na poslovni promet u prednjim cienama već uključen.

III.

Ciena denaturiranog petroleja (zelenog) za ribarstvo ustanovljuje se:

a) za poluvagonske pošiljke s Kn 15.17 za 1 kg,

b) za pošiljku u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 14.77 za 1 kg.

Ciene se razumievaju postavno željezničke postaje u Dubrovniku, Metkoviću i Plase-Crikvenica, u posudbenim bačvama ili vagonima cisternama proizvođača ili uvoznika, bez monopolske pristojbe i bez biljegovine, dok je skupni porez na poslovni promet u prednjim cienama već uključen.

IV.

Ciena white-spirita ustanovljuje se:

a) za količine izpod 5.000 kg brutto s Kn 22.18 za 1 kg,

b) za vagonske pošiljke s Kn 21.78 za 1 kg,

c) za poluvagonske pošiljke s Kn 21.98 za 1 kg,

d) za pošiljke u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 21.58 za 1 kg.

Ciene se razumievaju postavno svaka željeznička postaja, u posudbenim bačvama ili vagonima cisternama proizvoditelja ili uvoznika, bez biljegovine, dok su monopolska pristojba i skupni porez na poslovni promet u prednjim cienama već uključeni.

V.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*), a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka od 30. travnja 1942. broj 4771-1942 o cienama petroleja za razsvjetu, denaturiranog petroleja (crvenog) za poljodjelstvo, denaturiranog petroleja (zelenog) za ribarstvo, te whitespirita (Narodne novine od 4. svibnja 1942., broj 98).

Zagreb, dne 17. rujna 1942.

Upravitelj
državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. Ing. F. Krajčević, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 16. rujna 1942. broj 14409-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja i nadopunjuje oblastna odluka od 10. kolovoza 1942. broj 11110-1942 o najvišim prodajnim cienama mliečnih proizvoda iz kravljeg mlieka za proizvoditelje te o oblikovanju najviših prodajnih ciena mliečnih proizvoda iz kravljeg mlieka kod trgovaca na veliko i na malo

I.

Točka I. broj 1. i 2. oblastne odluke od 10. kolovoza 1942. broj 11110-1942 o najvišim prodajnim cienama mliečnih proizvoda iz kravljeg mlieka za proizvoditelje te o oblikovanju najviših prodajnih ciena mliečnih proizvoda iz kravljeg mlieka kod trgovaca na veliko i na malo (Narodne novine od 14. kolovoza 1942. broj 182) mienjaju se i glase:

»maslac iz pasteriziranog ili nepasteriziranog mlieka s najviše 16% vode, Kn 138.25«

II.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 16. rujna 1942.

Upravitelj
državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. Ing. F. Krajčević, v. r.

---

* Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214.

ZAKONSKA ODREDBA
o školskim nadzorničtvima

§ 1.

Kod velikih župa osnivaju se župska školska nadzorničtva, koja stoje pod nadzorom velikih župana. Djelokrug njihova rada kao i broj potrebnog im stručnog osoblja propisat će ministar nastave naredbom.

Za područje slobodnog i kraljevskog glavnog grada Zagreba osniva se kod gradske obćine Zagreb gradsko školsko nadzorničtvo, s istim djelokrugom, koji će ministar nastave propisati naredbom za župska školska nadzorničtva.

Gradsko školsko nadzorničtvo za grad Zagreb podpada izravno pod nadzor Ministarstva nastave.

§ 2.

Dosadanja ustanova kotarskih i gradskih školskih nadzornika po §§ 115. do 118. zakona o narodnim školama od 5. prosinca 1929. prestaje, a djelokrug njihova rada preniet će se na župska školska nadzorničtva u roku, koji odredi ministar nastave posebnom naredbom.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe i njezino mjerodavno tumačenje povjerava se ministru nastave.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, i istim danom prestaju vriediti svi protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 22. rujna 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCLIX-2212-Z-1942

Ministar nastave:

Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

ODREDBA

o pretvaranju podpune državne realne gimnazije u Sinju u nepodpunu

Na temelju stavke 3. § 8. zakona o srednjim školama od 31. kolovoza 1929.

ODREDJUJEM

da se početkom školske godine 1942.-43. državna podpuna realna gimnazija u Sinju pretvori u državnu nepodpunu realnu gimnaziju.

Provedba ove naredbe povjerava se Ministarstvu nastave.*

U Zagrebu, dne 30. kolovoza 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: 28.893-1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 18. rujna 1942. broj 15637-II-B-1942 o promjeni imena mjesta u kotarima Donji Miholjac, Podravska Slatina i Virovitica

Na temelju čl. 1. zakona o imenima mjesta i ulica i obilježavanju kuća brojevima od 18. veljače 1930., propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Ime sela Suhomlački Milanovac u upravnoj občini Crnac, kotar Donji Miholjac, mienja se u Suhomlački Antunovac.

§ 2.

Ime sela Mikleuški Aleksandrovac u upravnoj obćini Nova Bukovica, kotar Podravska Slatina, mienja se u Orebovac.

§ 3.

Ime sela Mikleuški Petrovac u upravnoj obćini Nova Bukovica, kotar Podravska Slatina, mienja se u Florianovac.

§ 4.

Ime sela Žiroslavje u upravnoj obćini Cabuna, kotar Virovitica, mienja se u Kvaternikovo.

§ 5.

Ime sela Gradinska Mitrovica u upravnoj obćini Gradina, kotar Virovitica, mienja se u Gradinski Sveti Ilija.

§ 6.

Ime sela Hadžićevo u upravnoj obćini Gradina, kotar Virovitica, mienja se u Pavelić-selo.

§ 7.

Ime sela Podravski Majkovac u upravnoj obćini Gradina, kotar Virovitica, mienja se u Podravski Javorovac.

§ 8.

Ime sela Podravski Sokolac u upravnoj obćini Gradina, kotar Virovitica, mienja se u Velimir.

§ 9.

Ime sela Dijelka u upravnoj obćini Lukač, kotar Virovitica, mienja se u Tavelić-selo.

§ 10.

Ime sela Rit u upravnoj obćini Lukač, kotar Virovitica, mienja se u Virovitički Sveti Ivan.

§ 11.

Ime sela Novi Bogdanovac u upravnoj obćini Špišić-Bukovica, kotar Virovitica, mienja se u Antunovo.

§ 12.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 18. rujna 1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva seljačkog gospodarstva od 27. kolovoza 1942. broj 35.866-42 o razmjernom zasijavanju krušarica i ostalog kulturnog bilja

Na temelju § 6. zakonske odredbe od 24. kolovoza 1942. broj CCXLI-2011-Z-1942 o razmjernom zasijavanju krušarica i ostalog kulturnog bilja, a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova, propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Vlastnici odnosno posjednici i zakupnici imaju se držati određenog razmjera u sjetvi krušarica i veleobrtnog bilja, a ostalo bilje, kao zob, krmno bilje, krumpir, soju, grah, druge sočivice i povrće, mogu sijati po svojoj slobodnoj volji.

Među krušarice spada: pšenica, raž, napolica, pir, ječam, kukuruz, heljda i proso.

Među veleobrtno bilje spada: lan, konoplja, šećerna repa, cikorija i sve uljarice.

§ 2.

Svi vlastnici odnosno posjednici i zakupnici, koji su dužni obaviti poslove, navedene u § 1. spomenute zakonske odredbe, moraju obaviti te poslove pravodobno i uobičajenim načinom s obzirom na valjanu obradbu zemlje, te dostatnu količinu sjemena i gnoja.

Obćinska i gradska poglavarstva dužna su nadzirati valjano izvršenje tih poslova i u tu svrhu izdati potrebne upute obćinskim poljarima.

§ 3.

Kotarske oblasti dužne su putem kotarskih gospodarskih izvjestitelja uvjeriti se na licu mjesta o izvršenju propisanog zasijavanja oranica, a velike župe preko svoga gospodarskog izvjestitelja imaju nadzirati rad kotarskih izvjestitelja.

§ 4.

Ako vlastnici odnosno posjednici i zakupnici zemljišta ne izvršuju propise spomenute zakonske odredbe, dužna su obćinska (gradska) poglavarstva podnieti prijavu nadležnoj redarstvenoj oblasti.
Na te prijave, a isto tako, ako na bilo koji drugi način dozna za prekršaj zakonske odredbe, dužna je nadležna oblast žurno provesti kazneni postupak.

§ 5.

Troškovi uredovanja u provedbi spomenute zakonske odredbe i ove naredbe, padaju na teret Ministarstva seljačkog gospodarstva.

§ 6.

Velike župe imaju vratiti predložene plodorede do 15. rujna svake godine, a za godinu 1942., do konca mjeseca rujna, i to putem kotarskih oblasti i obćinskih (gradskih) poglavarstava, koja imaju voditi očevidnost odobrenih plodoreda radi nadzora nad provedbom.

§ 7.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 27. kolovoza 1942.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 17. rujna 1942. broj 47431-1942 o klanju stoke za vlastite kućne potrebe

Na temelju zakonske odredbe o uređenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 u sporazumu s Ministarsvtom seljačkog gospodarstva i Ministarstvom unutarnjih poslova, izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Propisi ove naredbe obuhvaćaju:

1. odgajivače i odhranjivače stoke, t. j. one, koji tu stoku na svom vlastitom, uzakupljenom ili napoličarskom posjedu sami uzgajaju, odhranjuju ili tove za vlastite kućne potrebe,

2. za samoobskrbljivače, koji su nabavili stoku te je sami odhranjuju ili tove na vlastitom, uzakupljenom ili napoličarskom posjedu u svrhu pokrića potreba na mesu i masti u vlastitom kućanstvu.

§ 2.

Svi vlastnici stoke, određene za klanje u svrhu pokrića vlastitih kućnih potreba, dužni su svaku prinovu, nastalu priplodom ili nabavom, a isto tako i svaki odpad stoke u roku od 8 dana prijaviti kod nadležnog občinskog odnosno gradskog poglavarstva uz predočenje propisanih izprava.

§ 3.

Obćinsko (gradsko) poglavarstvo izdat će o svakom izvršenju prijave potvrdu i u njoj navesti:

a) dan, kada je stoka nabavljena i stavljena na hranu ili tov,

b) broj, pod kojim je stoka unesena u očevidnik,

c) težinu, koju imade pojedini komad stoke, stavljen na hranu odnosno u tov.

Samoobskrbljivači dužni su kod podnošenja prijave dokazati, da je nabava stoke izvršena uz obdržavanje propisa §§ 6., 8. i 9. naredbe o prometu stokom od 3. travnja 1942. broj 28601-1942 (Narodne novine od 23. travnja 1942. broj 90).

Za vlastite kućne potrebe smije se klati samo ona stoka, za koju je učinjena prijava i izhođena potvrda, propisana ovim paragrafom.

§ 4.

Rok odjave stoke teče od dana klanja.

Potvrda o odjavi stoke unosi se izpod potvrde prijave, a mora sadržavati:

a) nadnevak klanja stoke i nadnevak učinjene odjave,

b) težinu žive vage pojedinog komada zaklane stoke neposredno prije klanja, i

c) ukupnu težinu čiste vage mesa, masti i mesnih prerađevina, dobivenih klanjem.

U slučaju, da se stoka prije klanja još u živom stanju odprema, moraju se u svemu pridržavati propisi naredbe o prometu stokom od 3. travnja 1942. broj 28601-1942, a izvršenje odjave potvrdit će obćinsko (gradsko) poglavarstvo običnom zaporkom na obrazcu potvrde.

§ 5.

Potvrde o izvršenju prijave i odjave stoke izdaju se prema obrazcima, odtisnutim uz ovu naredbu.

§ 6.

Osobe iz § 1. ove naredbe smiju u jednoj kalendarskoj godini za potrebe vlastitog kućanstva zaklati na svaka započeta tri ukućanina po jedno utovljeno svinjče ili 12 komada druge sitne stoke.

Samoobskrbljivači dužni su prije klanja svinja dokazati, da su svinjče nabavili najmanje dva mjeseca prije namjeravanog klanja uz obdržavanje propisa ove naredbe i da su ga kroz to vrieme na vlastitom, uzakupljenom ili napoličarskom posjedu hranili.

§ 7.

Stoku, koju odgajivači i odhranjivači nisu ovlašteni klati za pokriće vlastitih kućnih potreba, dužni su staviti na razpolaganje Poslovnoj središnjici Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima odnosno njezinim ovlaštenim nakupcima radi odkupa uz najviše određene ciene. Prodaja takve stoke u živom, zaklanom ili prerađenom stanju mimo Središnjice zabranjena je.

§ 8.

Odgajivači i samoobskrbljivači dužni su sve zalihe masti, mesa i mesnih prerađevina, dobivenih dozvoljenim klanjem, prijaviti nadležnoj gradskoj aprovizaciji odnosno kotarskom prehranbenom odboru. Nadležno aprovizaciono tielo izključit će takve osobe od obskrbljivanja određenim obrocima mastnoća i isto-

vrstnog mesa i mesnih prerađevina za vrieme, dok prijavljene zalihe prema mjestnim određenim obrocima traju.

§ 9.

Svaki odgajivač odnosno samobskrbljivač, koji zakolje svinjče za vlastitu kućnu potrebu, dužan je prodati Poslovnoj središnjici Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima za prehranu vojske i pučanstva, koje se ne može samo obskrbljivati, jedan dio klanjem dobivene masti uz propisanu cienu, i to:

a) od zaklanog svinjčeta do 90 kg žive vage, 2 kg masti,

b) od zaklanog svinjčeta do 150 kg žive vage, 5 kg masti,

c) od zaklanog svinjčeta preko 150 kg žive vage, 10 kg masti.

Sve količine masti, mesa i mesnih prerađevina, dobivenih klanjem, koje preteču iznad vlastitih kućnih potreba, moraju vlastnici, ukoliko ih prodaju, predati kotarskim prehranbenim odborima odnosno gradskim aprovizacijama ili predstavnicima i ovlaštenicima Poslovne središnjice Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima, koji će ih odkupiti po najvišim određenim cienama.

Prodaja višaka masti, mesa i mesnih prerađevina, koji prekoračuju potrebe vlastitog kućanstva, protivno propisima prednje stavke, zabranjena je.

Kotarski prehranbeni odbori i gradske aprovizacije imadu o svakom preuzimanju masti, mesa i mesnih prerađevina u smislu propisa ovog paragrafa u roku od 48 sati obaviestiti Poslovnu središnjicu Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima.

§ 10.

Svako klanje sitne stoke, sposobne za razplod, zatim junica do dvie godine starosti, kao i svinja izpod 70 kg težine žive vage, osim u slučajevima klanja iz nužde, zabranjeno je.

Od ove zabrane izuzimaju se svinje, potrebne za proizvodnju virusa svinjske kuge.

Nadalje je zabranjeno klanje goveda, ženske i mužke teladi te kopitara odgajivačima i samoobskrbljivačima, osim u slučajevima klanja iz nužde.

Pod klanjem iz nužde razumievaju se slučajevi klanja bolestne ili ozlieđene stoke, za koju postoji bojazan, da će uginuti, a predpostavlja se, da će meso zaklanog živinčeta biti propisanim načinom pronađeno prikladnim za ljudsku hranu.

Kod klanja iz nužde imadu se obdržavati postojeći propisi pravilnika o pregledu stoke za klanje i mesa i o veterinarskom pregledu životnih namirnica životinjskog podrietla od 15. srpnja 1938. broj 56845/IV.

§ 11.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do 50.000 Kn ili zatvorom do tri mjeseca i zapljenom stoke, a mesarski obrtnici, proizvoditelji suhomesnate robe na obrtni način i veleobrtnička poduzeća mesnih proizvoda u težim slučajevima i oduzimanjem prava na rad.

U slučaju neutjerivosti pretvara se novčana kazna u kaznu zatvora prema ocjeni oblasti, a najviše do tri mjeseca.

Kazne izriču upravne oblasti prve molbe.

Novčane kazne idu u korist Državne blagajne, a utržak od zaplienjene robe, nakon odbitka nastalih troškova, u korist računa za promicanje stočarstva kod Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima.

§ 12.

Danom proglašenja ove naredbe prestaje vriediti naredba Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 11. prosinca 1941. broj 2207-Z-1941 o klanju svinja za vlastite kućne potrebe, proglašena u Narodnim novinama od 12. prosinca 1941. broj 201 i naredba od 24. studenoga 1941. broj 2128-Z-1941 o zabrani klanja nedoraslih svinja i ženske teladi, proglašene u Narodnim novinama od 2. prosinca 1941. broj 193.

§ 13.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 12. rujna 1942. broj 92200-1942 o odkupnoj i prodajnoj cieni, potrošnji i prometu kukuruza iz priroda godine 1942.

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe o uređenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941 i zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942 o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942., a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva i državnim rizničarom, izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Odkupna ciena kukuruza za proizvoditelja i ostale imaoce zaliha ustanovljuje se, i to:

1. za povremeno suh, zdrav, rešetan kukuruz u zrnu Kn 350.— za 100 kg dodavši k tome premiju za pravodobnu predaju u iznosu od Kn 250.— za 100 kg. Ovu odkupnu cienu i premiju plaćat će u gotovu Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode proizvoditeljima i ostalim imaocima zaliha kukuruza kod predaje,

2. za podpuno suh, zdrav, rešetan kukuruz u zrnu s najviše 14% vlage Kn 600.— za 100 kg.

Gornje ciene razumievaju se postavno skladište Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep) utovarne postaje.

§ 2.

Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica u Zagrebu odredit će prodajne ciene kukuruza na veliko i na malo. Ovako određene ciene bit će obvezatne za Državnu poslovnu središnjicu za zemaljske proizvode kao i za gradske i općinske obskrbne urede (aprovizacije), prodajne ustanove potrošačkih skupina, za naravne ili pravne osobe, ukoliko ih Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode ovlasti za odkup i prodaju.

§ 3.

Proizvoditeljima kukuruza ostavit će se iz priroda gospodarske godine 1942. za pokriće njihovih kućnih i gospodarskih potreba one količine kukuruza, koje su određene §§ 2., 3. i 4. naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 9. srpnja 1942. broj 62540-1942 o određivanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja.

§ 4.

Zabranjuje se upotreba zdravog, jestivog kukuruza u druge svrhe osim za prahranu pučanstva i za pokriće kućnih i gospodarskih potreba proizvoditelja.

Potrebna odobrenja za uporabu zdravog i jestivog kukuruza u druge, posebno u veleobrtne svrhe, izdaje na obrazložene molbe Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjel za narodnu obskrbu.

Molbe se predaju nadležnoj kotarskoj oblasti odnosno gradskom poglavarstvu, koje će ih preizpitati i s potrebnim mišljenjem i priedlogom dostaviti Ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjelu za narodnu obskrbu.

§ 5.

Na odpremu željeznicom ili drugim prievoznim sredstvima smiju se primati samo one pošiljke kukuruza ili njegovih prerađevina, koje imaju odpremna odobrenja Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, Odjela za narodnu obskrbu, i odpremne listove Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode u Zagrebu.

Za ručnu prtljagu u unutarnjem prometu do težine od pet kilograma kukuruza ili kukuruznih prerađevina nisu potrebna odpremna odobrenja niti odpremni listovi.

Na vagonske odpreme kukuruza i njegovih prerađevina, koje će vršiti Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode u Zagrebu, primjenjivat će se zbirna vozarina.

§ 6.

Izuzetno od propisa § 5. naredbe od 9. travnja 1942. br. 62.540-42 može Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu odrediti, da proizvoditelji i ostali imaoci kukuruza moraju predavati zaokruženu količinu (globalni kontingent) kukuruza. U takvom će slučaju proizvoditelji i ostali imaoci kukuruza predavati putem nadležne obćine Državnoj poslovnoj središnjici za zemaljske proizvode određenu im zaokruženu količinu (globalni kontingent) kukuruza.

Zaokružene količine (globalne kontingente) ustanovljuje za pojedinu občinu župsko povjerenstvo za predaju kukuruza, i to na temelju smjernica, koje će izdati Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu svojim uputama o predaji kukuruza u zaokruženim količinama (globalnim kontingentima) iz priroda gospodarske godine 1942.
Stručnu procjenu s gospodarskog gledišta poprečnog priroda kukuruza u pojedinoj občini ustanovljuju gospodarski stručnjaci, koje će odrediti Ministarstvo seljačkog gospodarstva.

§ 7.

Župsko povjerenstvo za predaju kukuruza, spomenuto u § 6. ove naredbe, sačinjava veliki župan, podžupan, gospodarski stručnjak, kojega odredi ministar seljačkog gospodarstva, priradni nadzornik, kojeg odredi ministar za obrt, veleobrt i trgovinu, zastupnik Državne poslovne središnjice za zemaljske proizvode i najviše po jedan proizvoditelj kukuruza s područja svake kotarske oblasti odnosno velike župe, a imenuje ga veliki župan.

§ 8.

Kotarska oblast odnosno prema njezinoj odluci občinska poglavarstva odredit će u svom djelokrugu rada u određenim rokovima one proizvoditelje, koji će biti dužni doprinosima svoga viška popuniti određene občinske globalne kontingente kukuruza za predaju Državnoj poslovnoj središnjici za zemaljske proizvode. Nakon izvršene predaje občinskih zaokruženih količina (globalnih kontingenata), što će se zapisnički utvrditi, ostaje proizvoditeljima sav preostali prirod kukuruza na slobodno razpolaganje.

§ 9.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe ili tko kupuje ili prodaje kukuruz uz veće ciene, kaznit će se u smislu § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942 o odkupu žitarica, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942. Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

§ 10.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 12. rujna 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAPUTAK

Ministarstva udružbe od 1. kolovoza 1942. broj 58211-I-3-1942, kojim se propisuje postupak o vršenju nadzora nad radom oko dodjeljivanja podpora obiteljima osoba, kojih se hranitelji nalaze na oružnoj vježbi, ili su u ratu pali odnosno nestali, kao i nad radom oko dodjeljivanja podpora ostalim osobama, ovlaštenim na podpore, koje podjeljuju odbori za podpore pri kotarskim sudovima

Na temelju ovlaštenja iz § 6. zakonske odredbe o povišenju podpora obiteljima osoba, pozvanih na vojnu dužnost, i obiteljima osoba, palih i nestalih u ratu, kao i o proširenju kruga osoba, ovlaštenih na te podpore od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942 i na temelju ovlaštenja iz čl. 10 »Uredbe o izmjenama i dopunama Uredbe o podpori porodicama lica, pozvanih na vojnu dužnost« od 7. kolovoza 1940. M. s. broj 1009 propisujem u suglasju s Ministarstvom hrvatskog domobranstva i Državnom riznicom sliedeći naputak:

§ 1.

Ministarstvo udružbe vršit će redovito u suradnji s Državnom riznicom povremene preglede cjelokupnog poslovanja odbora za podpore pri kotarskim sudovima u pogledu žurnog rješavanja molbi za podpore, točnosti primjene zakonskih propisa, valjanosti i urednosti likvidiranja, doznaka i čitavog računsko-blagajničkog poslovanja. Na isti način vršit će se i pregledi poslovanja obćinskih odnosno gradskih poglavarstava iz nadležnosti, određene propisom čl. 8 »Uredbe o podpori porodicama lica, pozvanih na vojnu dužnost«

M. s. broj 1237 od 3. listopada 1939., u pogledu točnog i savjestnog izvršenja dužnosti, nametnutih poglavarstvima tim propisom.

Ove preglede vršit će spomenute državne oblasti bilo izravnim izaslanjem svojih službenika, bilo putem naloga, izdanih područnim organima odnosno oblastima, da izvrše potrebni pregled poslovanja u određenom mjestu ili u više mjesta na svom području.

U slučaju žurne potrebe organi Državne riznice odnosno Ministarstva udružbe mogu ove preglede vršiti i bez predhodnog međusobnog sporazuma, ali uviek uz predhodnu međusobnu obaviest s potrebnim podatcima o naumljenom pregledu. Ministarstvo udružbe predhodno će u svakom slučaju provjeriti prema vlastitim očevidnostima, da li je uobće i kada je, te s kakvim je posljedkom izvršen pregled rada odbora za podpore ili občinskog odnosno gradskog poglavarstva u dotičnom mjestu, te će o ustanovljenom obaviestiti Državnu riznicu savezno s naumljenim žurnim pregledom poslovanja.

U tim žurnim slučajevima mogu ove međusobne obaviesti biti učinjene i kratkim putem (brzoglasno).

§ 2.

Ministarstvo hrvatskog domobranstva vršit će redovito iz vlastite pobude i samostalno nadzor nad radom odbora za podpore i nad odnosnim radom občinskih i gradskih poglavarstava, bilo izaslanjem službenika samog ministarstva, bilo izaslanjem službenika područnih organa, i to poglavito u pogledu žurnog rješavanja molbi i doznačivanja odobrenih podpora.

Prije svakog samostalno poduzetog ovakvog pregleda poslovanja kotarskog odbora, občinskog ili grad-

skog poglavarstva, Ministarstvo hrvatskog domobrantva obratit će se pismeno, a u žurnim slučajevima brzoglasno uz naknadnu pismenu obaviest Ministarstvu udružbe, priobćivši mjesto i vrieme naumljenog pregleda. Ministarstvo udružbe priobćit će odmah Ministarstvu hrvatskog domobranstva prema vlastitoj očevidnosti, da li je uobće i kad je, te s kakvim posljedkom izvršen pregled rada odbora za podpore ili obćinkog odnosno gradskog poglavarstva u dotičnom mjestu.

§ 3.

Prilikom izvršenja pregleda cjelokupnog poslovanja odbora za podpore pri kotarskim sudovima kao i poslovanja gradskih i obćinskih poglavarstava prema propisima ovog naputka sastavit će se zapisnik o čitavom toku i posljedku izvršenog pregleda poslovanja. U zapisnik će se povrh ostaloga unieti poglavito: razdoblje, za koje se vrši pregled poslovanja, broj primljenih, riešenih i neriešenih molbi za podpore u tom razdoblju, primjetbe izaslanika o izpravnosti primjene zakonsih propisa i žurnom rješavanju molbi, primjetbe o urednosti poslovanja, o broju održanih sjednica odbora u razdoblju, za koje se vrši pregled, kao i nadnevci održanih sjednica. Zapisnik podpisuje izaslani službenik i predsjednik kotarskog odbora ili njegov zamjenik, a kod gradskih odnosno obćinskih poglavarstava podpisuje zapisnik uz izaslanog službenika onaj obćinski činovnik, kojemu je dodieljen posao oko molbi za podpore.

O svakom slučaju izvršenog pregleda dužni su izaslani službenici podnieti pismeni izvještaj, priloživši zapisnik o izvršenju pregleda nadležnim putem svome nadležnom ministarstvu, a priepise izvještaja i zapisnika dostavit će to Ministarstvo i ostalim dvama mini-

starstvima, koja prema § 6. zakonske odredbe od 24. siečnja 1942. broj XXVII-120-Z-1942 imaju zajednički nadzor nad izvršenjem zakonske odredbe.

§ 4.

Ako se na temelju podnesenog izvještaja i zapisnika može zaključiti, da postoje teže manjkavosti ili neizpravnosti u poslovanju odbora za podpore ili gradskog odnosno občinskog poglavarstva, prosliedit će nadzorna oblast, koja je izvršila ili naredila pregled poslovanja, čitav predmetni spis s izcrpnim izvještajem onoj oblasti, koja je nadležna za redoviti stegovni postupak protiv odgovornog službenika. Nadležna će oblast odlučiti o stegovnom postupku, uzimajući u obzir štetne posljedice, koje su utvrđene djelanjem ili propustom odgovornog službenika nastupile ili su mogle nastupiti bilo za državu i ugled državne vlasti, bilo za zanimane osobe, kojima po zakonu pripada državna podpora.

Na isti način podniet će se nadležnoj oblasti izvještaj s obrazloženim priedlogom i u slučajevima, gdje se na temelju posljedaka izvršenog pregleda poslovanja i možebitnog predhodnog postupka utvrdi, da predleži djelo, kažnjivo po kaznenom zakonu.

§ 5.

Ministarstvo udružbe vodit će središnju očevidnost izvršenih pregleda poslovanja odbora za podpore i gradskih odnosno občinskih poglavarstava. U tu očevidnost unosit će se podatci na temelju izvještaja o pregledima, izvršenim po nalogu Državne riznice i po nalogu Ministarstva hrvatskog domobranstva, kao i podatci o pregledima poslovanja, izvršenim na temelju vlastitih naloga Ministarstva udružbe.

U tu očevidonst unosit će se podatci: o mjestu, vremenu i trajanju izvršenog pregleda, zatim po čijem nalogu i po kojem organu je pregled izvršen, te da li je bio zametnut kakav postupak na temelju izvještaja i s kakvim je posljedkom završen možebitni stegovni ili kazneni postupak protiv odgovornog službenika.

U tu će svrhu Državna riznica i Ministarstvo hrvatskog domobranstva u svim onim slučajevima, gdje prema § 4. ovog naputka prosliede predmet oblasti, nadležnoj za stegovno postupanje protiv odgovornog službenika, obaviesti o tom i Ministarstvo udružbe na priepisu odnosnog rješenja radi znanja i očevidnosti.

§ 6.

Troškovi izaslanja u svrhu pregleda poslovanja odbora za podpore i gradskih odnosno obćinskih poglavarstava padaju na teret proračunskih navjera onih oblasti, koje su izaslanje odredile. Ako su bili izaslani službenici područnih oblasti ili ustanova, padaju ti troškovi na teret odnosnih područnih oblasti i ustanova, što će u nalogu za izvršenje pregleda biti napose iztaknuto. Pri tom će nadzorne oblasti nastojati, da se ovi pregledi poslovanja po organima područnih oblasti vrše po mogućnosti istodobno s izaslanjima i uredovanjima po drugim službovnim potrebama i poslovima.

§ 7.

Ovaj naputak zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 1. kolovoza 1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

Glavni savez staliških
i drugih postrojbi

Broj: 2339-1942

PRAVILNIK
HRVATSKOG NOVINARSKOG DRUŽTVA
Dosaveza Hrvatskog saveza slobodnih zvanja

OBĆI PROPISI

Članak 1.

Hrvatsko novinarsko družtvo je stališka postrojba svih novinara u smislu odredbe Poglavnika od 25. studenoga 1941., te je temeljem propisnika Hrvatskog saveza slobodnih zvanja od 6. svibnja 1942. dosavez Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

Članak 2.

Hrvatsko novinarsko družtvo pravna je osoba privatnog i javnog prava.

Članak 3.

Pečat družtva ima vodoravno u prvom svom redu nadpis: »Ustaša« hrvatski oslobodilački pokret; u drugom redu vodoravno: Hrvatsko novinarsko družtvo, a u trećem redu vodoravno: Dosavez Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

Članak 4.

Odpravke družtva podpisuje dosavezni povjerenik s pročelnikom družtvenog ureda a u slučaju njihove zapriečenosti ovlašteni zamjenici.

Članak 5.

Družtvo zastupa prema vani kao ovlašteni predstavnik, a posebno pred državnim vlastima dosavezni povjerenik ili po njemu ovlašteni zamjenik.

Članak 6.

Obaviesti družtva objelodanjuju se u družtvenim prostorijama i družtvenom listu ili u novinama, koje odredi savezničar.

SVRHA

Članak 7.

Svrha je družtva provoditi medju novinarima ciljeve, označene u propisniku Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

ČLANSTVO

Članak 8.

Redovitim i pripravnim članom družtva može biti samo novinar. Družtvo uz redovite i pripravne članove može imati izvanredne, dobrotvorne, podporne i počastne članove, ali oni, ako nisu novinari, ne uživaju prava iz čl. 26. i 27. niti mogu sudjelovat u vodstvu družtva.

Ne može bez posebne odluke državnog savezničara biti redovitim ili pripravnim članom družtva pripadnik koje druge votališke postrojbe. Članom družtva može biti vlastnik, suvlastnik ili predstavnik vlastnika lista ako vrši novinarski posao u skladu s čl. 9. te udovoljava svim ostalim uvjetima.

Članak 9.

Redovitim članom može biti samo novinar, t. j. osoba, koja stvara sadržaj listova pisanjem, izvješta-

vanjem, slikama kao i ostalim duševnim radom a novinarstvo mu je stalno zanimanje i glavni izvor zarade, u koliko odgovara ovim uvjetima:

a) da je radio kao novinar najmanje dvie godine;

b) da je punoljetan;

c') da je državljanin Nezavisne Države Hrvatske i arijevac u smislu zakonske odredbe o zaštiti krvi i časti hrvatskog naroda i da nije u braku s nearijskom osobom;

d) da je položio izpit zrelosti na nekoj priznatoj srednjoj školi te propisani novinarski izpit;

e) da je uveden u popis novinara, o kojem vriede odredbe čl. 14. dok ne budu doneseni posebni propisi.

Osobe, koje su s uspjehom pohadjale barem godinu dana koju visoku novinarsku školu, mogu biti oproštene od polaganja izpita.

Ukoliko pojedinac nije položio izpit zrelosti, može mu Hrvatsko novinarsko družtvo priznati svojstvo novinara nakon što je bio zaposlen kao novinar deset godina i položio novinarski izpit. Ako se takav pojedinac iztaknuo književnim ili novinarskim radom, može na temelju posebne dozvole Hrvatskog novinarskog družtva biti primljen u pripravno članstvo, a nakon položenog novinarskog izpita, može biti primljen u redovno članstvo;

f) da uživa sva gradjanska i častna prava;

g) da mu pravo novinara nije oduzeto presudom stegovnog suda zbog povrede stališkog morala.

Članak 10.

Hrvatsko novinarsko družtvo može izuzetno od propisa, navedenih u članku 9. pod a) i d) primiti u svoje redovito članstvo one osobe, koje su se bavile

novinarstvom kao glavnim zanimanjem prije 31. prosinca 1941., priznavši im po molbi svojstvo novinara s time, da ne trebaju polagati novinarski izpit. Odbijeni ima pravo priziva na sevezničara Hrvatskog saveza slobodnih zvanja odnosno na državnog savezničara.

Dopuštenjem savezničara može iznimno biti primljena u pripravno ili redovito članstvo osoba stranog državljanstva, ali hrvatskoga podrietla i osjećaja.

Članak 11.

Pripravnim članom može biti ona osoba, koja vrši novinarski posao, a još nema potrebitih uvjeta za primitak u redovito članstvo, ali mora imati barem 18 godina života i udovoljavati uvjetima pod c), e), f) članka 9. te položeni izpit zrelosti na nekoj priznatoj srednjoj školi.

Izvanrednim članom može postati redovan član, koji je promienio zvanje pa se nakon tri godine nije vratio novinarskom poslu ili osoba, koja udovoljava ovim uvjetima:

a) da vrši novinarski posao prigodice suradjujući u novinama ili uredjuje koji časopis, a novinarstvo joj nije glavno zanimanje;

b) da ima uvjete iz čl. 9. pod b), c), e), f);

d)* da je dotični položio izpit zrelosti na nekoj priznatoj srednjoj školi i da mu Hrvatsko novinarsko družtvo prizna dovoljnu spremu za novinarski posao, koji vrši.

Dobrotvorni, podporni i počastni članovi mogu postati osobe, koje takvima proglasi Hrvatsko novinarsko družtvo radi njihovih zasluga za novinarsko družtvo ili za novinarstvo uobće.

---

* (?)

Članak 12.

Novinar, koji je nakon navršenih 5 godina novinarske službe tu službu napustio te se vratio u roku od tri godine u novinarsko zvanje, ne gubi svojstvo novinara kroz to razdoblje, te mu se te godine uračunavaju u novinarski rad i članstvo u družtvu.

Ne gube svojstvo novinara ni članstvo u družtvu suradnici HDU »Croatia« i drugih novinskih dojavnih ureda, urednici govornih izdanja krugovala, ako su već prije bili novinari i članovi družtva, kao i oni članovi, kojima je naredbom družtva ili državnih vlasti povjereno vršenje drugih dužnosti, povezanih s novinarskim zvanjem, a nisu članovi neke druge stališke postrojbe.

U prieporním slučajevima odluku donosi državni savezničar.

Članak 13.

Redovno i pripravno članstvo u družtvu prestaje smrću i brisanjem iz članstva, kad prestanu postojati potrebni uvjeti iz članka 9. ili 11. Umirovljeni novinari smatraju se redovnim članovima družtva.

Prestankom članstva gube se sva prava osim stečenih materialnih prava, ako su ona zajamčena posebnim propisima poslovnika.

Ne može se ponovno primiti u članstvo osoba, kojoj je oduzeto novinarsko pravo zbog povrede stališkog morala.

Članak 14.

Družtvo će voditi posebne imenike redovnih i pripravnih članova, u koji će se unositi upisi i promjene. Izvadak iz imenika službeno je dokazalo, da je netko novinar.

Uz to će se voditi imenici izvanrednih, podpornih i počastnih članova.

Upisi i brisanja u imenike unose se na temelju odluka dosaveznog povjerenika. Priziv protiv njegove odluke podnosi se savezničaru, a protiv njegove odluke državnom saveznićaru, čija je odluka konačna.

SREDSTVA

Članak 15.

Sredstva družtva sastoje se od pokretne i nepokretne imovine.

Upravljanje imovinom i sredstvima vrši se u skladu s propisnikom Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

Družtvo može uvesti uz redoviti i nadopunidbeni prinos.

Upravljanje sredstvima, odredjenim za posebne svrhe, vrši se prema poslovnicima, koje donosi dosavezni povjerenik uz odobrenje saveznićara, a koji su u tu svrhu propisani.

VODSTVO I ORGANI

Članak 16.

Vodstvo i organi družtva jesu: dosavezni povjerenik, dosavezno vieće, stručna vieća, vieće redovnih članova i novinarski staležki sud.

Članak 17.

Dosaveznog povjerenika, koji nosi naslov predsjednika, imenuje državni saveznićar na priedlog saveznićara Hrvatskog saveza slobodnih zvanja izmedju redovitih članova družtva.

Dosavezoi povjerenik, odnosno od njega ovlašteni zamjenik, zastupa družtvo u svim odnosima s novinarskim družtvima i ustanovama u inozemstvu. Dosavezni povjerenik upravlja sveukupnim radom družtva te vodi sve poslove, propisane ovim pravilnikom kao i drugim propisima, zakonskim odredbama i poslovnicima. On donosi odluke o svim pitanjima unutrašnje družtvene uprave i imovine ukoliko nije što drugo odredjeno ovim pravilnikom ili posebnim poslovnicima.

Članak 18.

Dosavezno vieće se sastoji od 4 do 10 članova, koje imenuje savezničar Hrvatskog saveza slobodnih zvanja na priedlog dosaveznog povjerenika.

Izmedju članova dosaveznog vieća odredjuje dosavezni povjerenik svog stalnog zamjenika, pročelnika odjela za družtveno gospodarstvo i pročelnika družtvenog ureda (tajnika).

Dosavezno vieće održaje na poziv i pod vodstvom dosaveznog povjerenika ili, kad je ovaj spriečen, pod vodstvom njegova zamjenika viećanja, koja se imaju držati najmanje jedanput mjesečno.

Dosavezno vieće donosi savjetne priedloge u ovim poslovima: 1. o primanju redovitih i pripravnih članova, 2. o brisanju članova, 3. o upravi imovinom družtva i o razpolaganju tom imovinom, 4. o upravi i radu pojedinih ustanova dosaveza (naklada, pričuva doma i sl.).

Članak 19.

Stručna vieća obavljaju posebne poslove, koji su im odredjeni odlukom dosaveznog povjerenika.

Članove stručnih vieća imenuje dosavezni povjerenik saslušavši želje dosaveznog vieća ili redovitih članova.

Članak 20.

Služba povjerenika i članova svih vieća je obvezatna.

Članak 21.

Dosavezni povjerenih saziva svake godine jedanput redovite članove na viećanje, na kojem daje izcrpan izvještaj o sveukupnom radu družtva, a napose o gospodarskom i novčanom poslovanju, kao i o poslovanju družtvenih ustanova te o pokretnoj i nepokretnoj imovini družtva.

Članak 22.

Redoviti članovi mogu se pozvati na viećanje i onda će se, kad to odredi dosavezni povjerenik ili savezničar, sazvati, da se sasluša njihovo mišljenje ako se radi o otudjenju nepokretne imovine družtva ili o bitnoj promjeni u pokretnoj imovini družtva. Poziv na viećanje objavljuje se najmanje 8 dana prije održanja u družtvenim prostorijama i družtvenom glasilu ili u dnevnim novinama.

Članak 23.

O novinarskom stališkom sudu bit će doneseni posebni propisi u skladu s čl. 32. propisnika Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

Članak 24.

Promjenom dosaveznog povjerenika predat će dosavezni povjerenik novom povjereniku sve poslove. O predaji se ima sastaviti zapisnik s točnom naznakom imovinskog stanja. Taj će se zapisnik pročitati na prvom viećanju redovitih članova.

Članak 25.

Za odpravljanje poslova družtva i ustanova može dosavezni povjerenik, saslušavši dosavezno vieće, imenovati stalne ili privremene namještenike te plaćene suradnike.

Članak 26.

Dosavezni povjerenik imenovat će prema prilikama i potrebama, obaviestivši o tom prije savezničara, župske povjerenike odnosno povjerenike za pojedine gradove, u kojima ima više redovitih članova ili gdje se nalazi družtvena imovina.

PRAVA I DUŽNOSTI ČLANOVA

Članak 27.

Redoviti i pripravni članovi imaju pravo na pomoć i zaštitu osobito kod vršenja svoga zvanja te pravo služiti se svim ustanovama družtva i koristiti se svim pogodnostima, koje pruža družtvo. Članovi imaju pravo na družtvenu izkaznicu.

Članak 28.

Dužnost je svih redovitih i pripravnih članova sudjelovati u radu družtva te izvršavati redovito i točno sve svoje obveze prema družtvu, a napose plaćati družtvu sve redovite i nadopunidbene prinose. Članovi su dužni odmah, a najkasnije u roku od 8 dana redovito izvještavati družtvo o svim promjenama, koje su nastale savezno s njihovim odnosima prema družtvu, napose: nastup, promjenu, prestanak službovnih odnosa, radne i plaćevne uvjete, kao i druge okolnosti te na poziv družtva pružiti sve takve obaviesti.

Članak 29.

Radi nepravilnog izvršavanja dužnosti može dosavezni povjerenik kazniti člana lišenjem pogodnosti, koje pruža družtvo, i to na odredjeno vrieme, koje ne može biti veće od godine dana. U koliko je radi takvog nemara došlo do štete ili zastoja u poslu i novčanom kaznom do 500.— Kuna. Propusti i dužnosti članova i dužnostnika družtva, rad protiv družtva ili saveza, kao i prekršaji pravilnika kažnjavat će se primjenom propisa § 32. propisnika Hrvatskog saveza slobodnih zvanja.

ZAVRŠNI PROPISI

Članak 30.

Savezničar Hrvatskog saveza slobodnih zvanja ovlašten je mjerodavno tumačiti propise ovog pravilnika i izdavati rješenja u svim slučajevima, koji u ovom pravilniku nisu predvidjeni.

Promjene ovog pravilnika predlaže dosavezni povjerenik savezničaru, koji ih dostavlja državnom savezničaru na odobrenje.

Članak 31.

Redoviti i pripravni članovi dosadašnjih novinarskih družtava na području Nezavisne Države Hrvatske, koji bi prema propisima ovog pravilnika mogli i nadalje biti novinari, imaju pravo zatražiti u roku od 30 dana po stupanju na snagu ovog pravilnika primitak u članstvo molbom, upravljenom Hrvatskom novinarskom družtvu.

U svakom slučaju bit će sačuvana njihova stečena materialna prava ukoliko su do sada stečena po pra-

vilnicima bivših novinarskih družtava i ukoliko su ostvariva.

Odluku donosi Hrvatsko novinarsko družtvo. Odbijeni može u roku od osam dana po primitku odluke uložiti priziv na savezničara, a zatim u roku od osam dana nakon primitka odluke na državnog savezničara, čija je odluka konačna.

Članak 32.

Ovaj pravilnik stupa na snagu i zadobiva pravnu moć danom podpisa po državnom savezničaru*.

U Zagrebu, dne 23. rujna 1942.

Državni savezničar:

Aleksander Seitz, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

Ministarstvo nastave
Odsjek za gradjanske škole

Broj: 87587-1942

VJEROIZPOVIEST UČENIKA

Svim državnim i posebničkim gradjanskim
školama

Na pitanje jedne gradjanske škole u pogledu upisa redovnih i posebničkih učenika, koji nisu pripadnici ni jedne vjere, obratilo se je Ministarstvo nastave za razjašnjenje Ministarstvu pravosudja i bogoštovlja, koje je pod brojem 9288 od 31. kolovoza 1942. saobćilo ovo:

»Po zakonu o vjeroizpoviednim odnosima od 17. siečnja 1906., § 20. zakonita ili zakonito izjednačena djeca sliede vjeru roditelja svojih, ako oba roditelja pripadaju istoj vjeroizpoviesti.

Nezakonita djeca sliede vjeru materinu.

Po zakonu o osobnim imenima, svaki slučaj porodjaja dužni su roditelji najkasnije za 30 dana po rodjenju s potrebnim podatcima prijaviti nadležnom matičaru i diete mu prikazati.

Sve ovo znači, da kod nas ne može biti djece bez vjere.

Kod svakog pojedinog slučaja, ako bi se koje diete izjavilo, da je bez vjere,, dostavit će se o tom izvješće

ovom ministarstvu, koje će provesti potrebni postupak i odrediti potrebno.

Prednje se javlja zbog znanja i pridržavanja.*

U Zagrebu, dne 11. rujna 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Državne riznice od 31. kolovoza 1942. broj 15.298-3-1942 o ukidanju poreznog ureda u Vrgorcu

Na temelju § 32. zakona o ustrojstvu financijalne uprave od 7. prosinca 1929., propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Ukida se porezni ured u Vrgorcu, a poslove ukinutog ureda preuzima porezni ured u Makarskoj.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva prometa i javnih radova, Odjela za poštu, brzojav i brzoglas od 7. srpnja 1942. br. 17793-1942, kojom se na temelju § 2. i 3. zakona o pošti, brzojavu i brzoglasu od 16. srpnja 1931. P. T. broj 68.485-1931, a u suglasnosti s Državnom riznicom mienja propisnik o razrednim državnim poštama od 26. studenoga 1940. broj 44695-1940.

§ 1.

Stavka druga čl. 74. propisnika o razrednim državnim poštama od 26. studenoga 1940. mienja se i glasi: »Vježbanje je bezplatno i traje jednu godinu«.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, a primjenjivat će se od 1. srpnja 1942.

U Zagrebu, dne 7. srpnja 1942.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Hilmije Bešlagić, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva nastave od 11. rujna 1942. broj 83706-1942, kojom se na temelju § 65. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941. nadopunjuje propisnik o asistentskom izpitu od 18. ožujka 1942. broj 11.516-1942 (Narodne novine od 17. travnja 1942. broj 85)

§ 1.

Paragrafu 1. propisnika o asistentskom izpitu od 18. ožujka 1942. broj 11516-1942 dodaje se nova stavka koja glasi: »Propis prednje stavke vriedi i za asistente vježbenike, pomoćne asistente i asistente volontere kod visokih škola, koje imaju stupanj sveučilištnog fakulteta«.

§ 2.

U § 26., u drugom redku, iza rieči: »rektor Hrvatkog sveučilišta«, dodaju se rieči: »odnosno rektor visoke škole«.

§ 3.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 11. rujna 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Ministarstva zdravstva od 22. kolovoza 1942. broj 50438-Z-1942 o osnivanju uzadružene zdravstvene obćine Karlobag

Na temelju §§ 1., 2. i 3. zakona o zdravstvenim obćinama od 27. veljače 1930., propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Upravna obćina Karlobag, kotar Karlobag, izdvaja se iz uzadružene zdravstvene obćine Jablanac, u kotaru Senj i proglašuje se uzadruženom zdravstvenom obćinom Karlobag sa sjedištem liečnika u Karlobagu.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 22. kolovoza 1942.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

---

* Narodne novine od 24. rujna 1942. broj 215.

NAREDBA

Državne riznice o zaključivanju i odobravanju poreznih godišnjih računa broj 8.069 od 31. kolovoza 1942.

Na temelju § 6. zakonske odredbe o zaključivanju i odobravanju poreznih godišnjih računa od 3. kolovoza 1942. broj CCXXII-1807-Z-1942 (Narodne novine od 5. kolovoza 1942. broj 174) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Porezni godišnji računi za sve godine do konca 1940., koji su sastavljeni, a nisu izpitani ni odobreni od strane Računarskog dvora (Glavne kontrole), smatraju se odobrenima, ako ih je izpitalo i odobrilo rizničko upraviteljstvo.

§ 2.

Dugovanja i preplate iz poreznih godišnjih računa, spomenutih u § 1. ove naredbe, koji su sastavljeni prema postojećim propisima u tu svrhu, te izpitani i odobreni bilo od strane Računarskog dvora (Glavne kontrole) bilo od rizničkog upraviteljstva, prenosit će se u sliedeću godinu na temelju rješenja o odobrenju odnosnih poreznih godišnjih računa.

§ 3.

Porezni godišnji računi za 1940. ili za koju prijašnju godinu, koji nisu odobreni u smislu propisa § 2. ove naredbe, ne će se sastavljati, ali se mora svaki

pojedini račun i za svaku godinu zaključiti u glavnoj poreznoj knjizi.

Ostatci, koji budu proiztjecali iz pojedinih zaključenih računa, upisivat će se za svaku pojedinu godinu do uključivo 1940. u posebne izkaze dugovanja i preplata. Izkazi moraju biti sastavljeni na temelju pravog stanja pojedinih poreznih računa odnosne godine, i to posebni za dugovanja i posebni za preplate.

Obrazac izkaza je sliedeći:

1	2	3						4	5
		Od ostatka iz stupca 2 pripada:							
Broj por. računa 1940.	Zaostatak ovog por. računa	Državi	Banovini	Komori	Občini			Preneseno na račun br. .... 1941.	Opazka

§ 4.

Posebni izkazi iz § 3. ove naredbe smatraju se javnim izpravama i kao takvi služit će za opravdanje i prienos ostatka (salda) u sliedeću godinu.

Porezni uredi, koji su već sastavili slične izkaze, za opravdanje godišnjih poreznih računa, upotriebit će ih za prienos ostatka.

Ovi izkazi moraju se pisati tintom ili tintanom olovkom, i to u dva primjerka za svaku obćinu i glavnu poreznu knjigu te svotno za čitavo područje jednog poreznog ureda.

§ 5.

Pojedini računi u glavnim poreznim knjigama moraju se zaključivati po vrstama poreza i prireza, kao što se je za odnosnu godinu vršio i propis, te se na jednaki način imaju prenositi u sliedeću godinu ostatci i preplate.

Prienos ostataka i preplata iz godine 1940. u 1941. na bivšim banovinskim prirezima, koji se u godini 1941. ne knjiže odvojeno, izvršit će se tako, da se ti ostatci ili preplate pripišu ostatcima i preplatama na državnim porezima.

§ 6.

U slučajevima, kada knjiženje i naplatu poreza vrše obćine, dužne su one zaključiti i glavne porezne knjige, te sastaviti izkaze uz te knjige. Ako se glavne porezne knjige nalaze kod poreznih ureda, obavit će taj posao porezni uredi.

§ 7.

Čim dovrše posao oko sastava izkaza, porezni uredi odnosno obćine izviestit će odmah mjerodavno rizničko upraviteljstvo, koje će najžurnije odrediti jednog činovnika u svrhu pregleda izkaza. Ovaj se pregled obavalja na licu mjesta u poreznim uredima ili obćinama, kada su glavne porezne knjige kod obćina.

Izaslanici rizničkih upraviteljstava, prije nego što počnu izpitivati izkaze, uvjerit će se i zapisnički utvrditi, da li su ostatci (salda) iz prijašnjih godina, počevši od godine posljednjeg odobrenog godišnjeg poreznog računa, preneseni u glavne porezne knjige sliedeće godine, odnosno u glavne porezne knjige za godinu 1942.

Nakon što ustanove, da su ostatci iz glavnih poreznih knjiga predhodne godine točno preneseni u glavne

porezne knjige za sliedeću odnosno za godinu 1942., počet će izaslanici s izpitivanjem izkaza i utvrditi:

1. točnost izračunatog ostatka pojedinog poreznog računa;

2. istovjetnost broja pojedinog poreznog računa i iznosa prenesenog ostatka pojedinog poreznog računa s onim u glavnoj poreznoj knjizi;

3. izpravnost prenesenog ostatka (salda) u glavne porezne knjige za godinu 1942.

Pregled godišnjih poreznih računa obavlja se redom počevši od posljednjeg odobrenog godišnjeg poreznog računa. Prema tome izaslanici rizničkog upraviteljstva ne smiju se upuštati u izpitivanje godišnjih poreznih računa sliedeće godine, ako su u poreznim računima i izkazima predhodne godine utvrdili netočnost.

Nakon izvršenog pregleda pojedinog godišnjeg poreznog računa, izaslanik će zapisnički ustanoviti tok pregleda i unieti svoje opazke o svakoj nepravilnosti, koje bude tom prilikom našao, odnosno o točnosti zaključenih poreznih računa i sastavljenih izkaza, te izvršenog prienosa ostataka.

Ovaj zapisnik zajedno s izkazima i svojim izvješćem dostavit će izaslanik rizničkom upraviteljstvu, koje će prema nalazu izvršiti možebitne izpravke u kotarskoj poreznoj knjizi odnosno u izkazima, pa će zatim u kotarskoj poreznoj knjizi porezni ured teretiti odnosno priznati za ostatak te jedan primjerak izkaza vratiti sa zaporkom:

Izpitano i ustanovljeno:

Ukupni zaostatak . . . . Kuna . . . .
Ukupna preplata . . . . Kuna . . . .

Od ukupnog zaostatka odpada:

na državne poreze . . . . Kuna . . . .

na prireze, i to:
banovinski . . . . Kuna . . . .
komorski i t d. . . . . Kuna . . . .
Od ukupne preplate odpada:
na državne poreze . . . . Kuna . . . .
na prireze, i to:
banovinski . . . . Kuna . . . .
komorski i t. d. . . . . Kuna . . . .
Na temelju izvještaja o prienosu zaostataka i preplata P. u broj . . . . od . . . . , ,
194 . . teretilo je rizničko upraviteljstvo porezni ured sa . . . . , Kuna , , , ,
(slovima: . . . . , , , ,)
poreznog zaostatka, a priznalo sa . . . .
Kuna . . . . (slovima: . . . . , , ,
. . . . .) porezne preplate.

Prema tome ima se pojedinačnim poreznim računima pripisati , ... Kuna . . . .
a odpisati . . . . Kuna . . . ,

(Sliede podpisi):

Pregledao i sravnio:	Nadstojnik odsjeka računovodstva:	Riznički upravitelj:

§ 8.

Pogrješke, koje nastanu u glavnim poreznim knjigama kod pojedinih poreznih računa bilo netočnim preknjiživanjem odmjerenih poreza ili uplata ili prienosima ostataka, mogu porezni uredi izpravljati u vlastitom djelokrugu samo putem pojedinačnih rješenja za svaki pojedini pogrješni porezni račun. Svako takvo rješenje mora imati broj uručbenog zapisnika, te podpis izvjestitelja i nadstojnika poreznog ureda. Na te-

melju takvog rješenja vrši se izpravak u poreznom računu glavne porezne knjige tako, da se pogrješno proknjiženi iznos jedanput tintom vidljivo precrta i u opazci zabilježi broj rješenja.

Porezni uredi ne smiju na prednji način vršiti izpravke, za koje je prema propisniku o knjiženju izravnih poreza, poreza na poslovni promet i vojnooprostnog prireza, potrebno odobrenje rizničkog upraviteljstva.

§ 9.

Godišnji porezni računi za godinu 1941. imaju se sastaviti do konca 1942., a za 1942. do konca mjeseca veljače 1943. Nadstojnici poreznih ureda, koji u tim rokovima ne sastave godišnje porezne račune, kaznit će se kaznom propisanom u § 4. spomenute zakonske odredbe. U slučaju iznimnih prilika Državna riznica, Odjel za državne prihode, može rok za godinu 1941. produžiti do konca mjeseca siečnja 1943. godine, a za svaku daljnju godinu do konca mjeseca ožujka one godine, u kojoj se moraju godišnji porezni računi zaključiti za proteklu godinu.

§ 10.

Nadstojnici poreznih ureda koji u rokovima, označenim u prednjem paragrafu, ne sastave godišnje porezne račune, kaznit će se kaznom, predvidjenom u § 4. zakonske odredbe o zaključivanju i odobravanju godišnjih računa.

Novčana kazna, koja se odnosi na temeljnu plaću i stanarinu, može se izreći najduže do 6 mjeseci i ne

može biti veća od 20%. Kazne teku u korist državne blagajne, a knjižit će se pod stupcem »Razni sitni i nepredvidivi primitci«.

Novčane kazne izriče Državna riznica.

§ 11.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 25. rujna 1942. broj 216.

UTANAČENJE
između poštanskih uprava Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke o poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke.

Član 1.

U poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke vriede propisi Svjetske poštanske konvencije, njezinih ugodaba i propisnika za izvršenje, ukoliko sliedeća utanačenja ili kasnije preinake drugačije ne određuju.

Član 2.

Vriede sliedeće pristojbe:

PREDMET	TEŽINA	Pristojbe	
		iz Hrvatske	iz Slovačke
List	do 20 grama	400 banica	200 halierov
	od 20 „ 250 „	1200 „	300 „
	„ 250 „ 500 „	2000 „	450 „
	„ 500 „ 1000 „	3500 „	700 „
Dopisnica obična		200 „	120 „
Dopisnica s plaćenim odgovorom		400 „	240 „
Tiskanice	do 20 grama	75 „	50 „
	do 20 „ 50 „	100 „	50 „
	„ 50 „ 100 „	150 „	100 „
	„ 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Poslovni papiri	do 100 grama	200 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Uzorci bez vriednosti . . .	do 100 grama	150 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Mješovite pošiljke	do 100 grama	200 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Mali zamotci	do 1 kg.	2000 „	500 „
Izpupčeni odtisci za sliepce .	do 7 kg.	50 „	25 „

Listovne pošiljke dozvoljene su do težine, koja je utvrđena konvencijom. Ukoliko se prekorače u stupcu 2 navedene težine, podleže punoj pristojbi po konvenciji. Za novine i časopise, koji se izdavaju u zemljama ugovornicama, kao i za knjige, svezke, glasbene note i zemljopisne karte, koje ne sadrže druge obaviesti osim napisa na zavoju i koricama, primjenjivat će se snižene pristojbe po konvenciji, ako su one niže od napried navedenih.

Član 3.

Dopisivanje između obih uprava i njihovih ureda u uzajamnoj brzojavno-brzoglasnoj službi bezplatno je.

Član 4.

Za odpremu listovnih pošiljaka i listovnih zaključaka iz Hrvatske preko Slovačke i iz Slovačke preko Hrvatske u treće zemlje (uključivo i izvaneuropske zemlje), odriču se obje uprave provoznih pristojbi, utvrđenih u Svjetskoj poštanskoj konvenciji.

Član 5.

Zatvorene i otvorene listovne pošiljke mogu sadržavati predmete, koji podleže carini, ako na naslovnoj strani nose prema konvenciji propisanu zelenu naljepnicu.

Član 6.

Danom proglašenja ovog utanačenja prestaju vriediti svi propisi prijašnjih posebnih sporazuma, koji su protivni ovim odredbama.

Član 7.

Ovo utanačenje zadobiva pravnu moć 1. listopada 1942. i vriedi na neodređeno vrieme s odkaznim rokom od tri mjeseca.
Uprave ugovornice mogu pojedine odredbe mienjati sporazumno u svako vrieme, a da u tu svrhu nije potreban odkaz utanačenja.

Član 8.

Ovo je utanačenje izrađeno u hrvatskom i slovačkom jeziku. Oba su sadržaja podjednako punovažna.*

Zagreb, dne 2. rujna 1942.

Za hrvatsku poštansku upravu:
Ministar za promet i javne radove:

Ing. H. Bešlagić, v. r.

Bratislava, dne 29. kolovoza 1942.

Za Slovačku poštansku upravu:
ministar prometa i javnih radova:

Stano, v. r.

---

* Narodne novine od 25. rujna 1942. broj 216.

ZABRANA PRISTAJANJA PLOVILIMA NA BRODOVE U VOŽNJI

Na temelju § 6. zakona o kapetanijama pristaništa (lučkim poglavarstvima), a u svrhu sigurnosti plovitbe na našim unutarnjim i pribriežnim vodama i u svrhu zaštite brodova odnosno tegljačkih povorki od napada, zabranjuje se svako pristajanje i približavanje posebničkih čamaca i ostalih plovila na brodove dok su u vožnji.

Svaki prekršaj ove zabrane kaznit će se zatvorom od 2 mjeseca do 1 godine.

Od ove zabrane izuzimaju se plovila djelatnika Ministarstva hrvatskog domobranstva.*

Iz pomorsko-redarstvenog odjela
Zapovjedničtva mornarice
R. Broj 26525

---

* Narodne novine od 25. rujna 1942. broj 216.

NAREDBA

Ministarstva zdravstva od 16. rujna 1942. broj 45813-1942 o promjeni nagrada za sudbeno-liečničke poslove, propisane članom 2. zakona o nagradama za liečničke poslove od 25. studenoga 1921.

Na temelju člana 3. zakona o nagradama za liečničke poslove od 25. studenoga 1921. (Službene novine od 27. prosinca 1921. broj 290), a u sporazumu s državnim rizničarom, izdajem sliedeću naredbu:

§ 1.

Nagrade za sudbeno-liečničke poslove, propisane članom 2. zakona o nagradama za liečničke poslove od 25. studenoga 1921., mienjaju se kako sliedi:

a) za razudbu svježeg trupla s nalazom i mnienjem . . . . 150 Kuna;

b) za razudbu ekshumiranog ili utopljeničkog trupla s nalazom i mnienjem 250 Kuna;

c) za sudbeno-liečnički pregled s nalazom i mnienjem . . . . 50 Kuna;

d) za liečničku svjedočbu u stanu liečnika 50 Kuna;

e) za liečničku svjedočbu u stanu ozlieđenog ili oboljelog . . . . 100 Kuna;

f) za liečnički pregled prema obavljenom poslu (bez zavojnog pribora) 40 do 100 Kuna.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 16. rujna 1942.

Ministar zdravstva:

Dr. Petrić, v. r.

* Narodne novine od 26. rujna 1942. broj 217.

PROPISNIK

Ministarstva prometa i javnih radova od 31. kolovoza 1942. broj 0-11.965/42 o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova

Na temelju § 1. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDXIII-1831-Z-1941 o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova a u sporazumu s državnim rizničarom izdajem ovaj propisnik.

I. NAKNADE ZA SLUŽBENA PUTOVANJA

§ 1.

Kao službeno putovanje prema ovom propisniku razumieva se ono putovanje izvan mjesta stalnog službovanja, koje službenik državnih prometnih ustanova obavi radi službene potrebe po nalogu nadležnog glavara.

Ovaj se propisnik ne odnosi na službena putovanja do 2 km od mjesta stalnog službovanja.

Pod mjestom službovanja razumieva se građevinsko područje onog mjesta, u kojem je službenik imenovan ili stalno određen na rad.

U mjestima s užim i širim građevinskim područjem razumieva se pod mjestom službovanja samo uže građevinsko područje. Odluku o granicama užega i šírega građevinskog područja izdaje prema potrebi nadležna prvomolbena građevinska oblast.

§ 2.

Službeno putovanje naređuje glavar nadležne službene jedinice pismenim nalogom, u kojem mora biti označena svrha i trajanje putovanja. Bez naloga smije se obaviti službeno putovanje samo u slučaju, ako za to postoji posebna ovlast ili obveza prema posebnim propisima.

Za službeno putovanje duže od jednog mjeseca, potreban je poseban nalog Ministarstva prometa i javnih radova.

§ 3.

Svaka službena jedinica ima voditi dnevnik službenih putovanja službenika. Taj se dnevnik vodi vremenskim redom, posebno za svaku proračunsku godinu, a sadrži sliedeće podatke:

1. redni broj;
2. ime, prezime i činovni razred službenika, koji putuje;
3. broj naloga, kojim je putovanje naređeno;
4. potvrdu o zauzimanju navjere;
5. nadnevak polazka na put;
6. nadnevak povratka s puta;
7. svrhu putovanja;
8. nadnevak podnošenja putnog računa;
9. izplatni iznos putnog računa;
10. opazke.

§ 4.

Za službena putovanja na državnim prometnim sredstvima pripada službeniku pravo na bezplatnu vožnju i bezplatan prievoz prtljage. Ako u nedostatku bezplatnih voznih karata službenik plati prievoz za sebe i prtljagu, naknađuje mu se ciena vozne karte onog razreda, u kojem je putovao, ali mu se ne pri-

znaje upotreba višeg razreda od onoga, koji mu pripada prema propisima o pogodovnoj vožnji. Za prievoz prtljage priznaje mu se naknada prema potvrdi prtljažnice. Isto tako naknađuju mu se svi izdatci učinjeni po službenoj potrebi.

PUTNE DNEVNICE, PAUŠALI I SELITBENI TROŠKOVI

Putne dnevnice

§ 5.

Ukoliko ovim propisnikom nije drugačije ustanovljeno, pripada službenicima za službeno putovanje u tuzemstvu putna dnevnica prema sliedećoj skrižaljci:

1.	činovnicima IV. činovnog razreda	Kuna 400
2.	činovnicima V. činovnog razreda	„ 320
3.	činovnicima VI. činovnog razreda	„ 280
4.	činovnicima VII. i VIII. čin. razreda	„ 220
5.	činovnicima IX. i X. čin. razreda	„ 180
6.	činovnicima XI. čin. razreda i činovn. vježbenicima s visokom školom	„ 160
7.	činovnicima XII. čin. razreda i činov. vježbenicima s podpunom srednjom školom	„ 140
8.	činovničkim vježbenicima s nepodpunom srednjom školom i dočinovnicima	„ 120
9.	podvornicima	„ 100

Ciela dnevnica pripada za svaka podpuna 24 sata, za svaki ostatak vremena preko 24 sata, kao i za putovanje preko 12 sati. Za putovanje izpod 12 sati pripada pola dnevnice.

Za obračun dnevnice računa se vrieme od časa polazka na put do časa povratka s puta. Kod putovanja na prievoznim sredstvima s određenim postajama priračunava se još pol sata prije polazka i pol sata nakon dolazka tog prievoznog sredstva.

§ 6.

Kada boravak na službenom putovanju u jednom mjestu traje preko 15 dana, dnevnica se smanjuje, i to:

a) za 25% za vrieme od 16 do 30 dana;
b) za 50% za vrieme od 31 do 60 dana;
c) za 60% za vrieme nakon 60 dana.

Za radove na trasiranju, građenju i rekonstrukciji pruga, kao i na snimanju, mjerenju, izvlastbi i sl., koji se obavljaju na terenu, udaljenom više od 2 km od granice građevinskog područja mjesta stalnog službovanja, a koji radovi traju više od 10 dana, smanjuje se dnevnica inženjerima, arhitektima i tehničkim činovnicima nakon 10 dana za ⅓ bez obzira na duljinu boravka u istom mjestu. Ovo ne vriedi za takve službenike sekcija za održavanje pruga, kada obavljaju spomenute radove u djelokrugu svojih jedinica.

U slučaju izvanrednih životnih i službenih prilika može ministar prometa i javnih radova uz suglasnost državnog rizničara odobriti dnevnicu iz § 5. u punom iznosu bez obzira na duljinu boravka u jednom mjestu.

§ 7.

Za službeno putovanje na javnim redovitim prievoznim sredstvima pripada službeniku za prievoz

prtljage od stana do postaje i obratno, te u svim priključnim postajama, bez obzira na udaljenost, Kuna 20.— danju, a Kuna 30.— noću.

Za prienos prtljage u vlak ili na brod, kao i iz vlaka ili iz broda pripada službeniku na svim polaznim, dolaznim i prielaznim postajama po Kuna 10.—.

§ 8.

Kad službenik na putovanju ne može upotriebiti prievozno sredstvo državnih prometnih ustanova, pripada mu:

a) za putovanje na udaljenosti manjoj od 2 km naknada prievoznog troška prema oblastno ustanovljenom cjeniku, a gdje ovoga nema, po 30 Kuna danju i 40 Kuna noću;

b) za putovanje na udaljenosti većoj od 2 km naknada od 6 Kuna po kilometru. Započeti kilometar računa se kao cieli. Ova naknada pripada službeniku samo onda, ako nije mogao upotriebiti jeftinije prievozno sredstvo.

Za obavljanje službe duž pruge u prometu ne pripada službeniku naknada iz ovog paragrafa.

§ 9.

Službeniku, koji za vrieme službenog putovanja tako oboli, da ne može obavljati službu niti se vratiti kući, pripada odgovarajuća dnevnica za sve vrieme bolesti, dok god ne bude mogao biti odpremljen kući ili u bolnicu.

§ 10.

Službeno putovanje u inozemstvo naređuje ministar prometa i javnih radova.

Za putovanje u inozemstvo iznosi dnevnica:

1.	za činovnike IV. činovnog razreda	Kuna 600
2.	za činovnike V. činovnog razreda	„ 500
3.	za činovnike VI. činovnog razreda	„ 450
4.	za činovnike VII. i VIII. činov. razreda	„ 400
5.	za činovnike IX. i X. činov. razreda	„ 350
6.	za činovnike XI. čin. razreda i činov. vježb. s visokom školom	„ 300
7.	za činovnike XII. čin. razreda i činov. vježb. s podpunom srednjom školom	„ 250
8.	za činov. vježbenike s nepodpunom srednjom školom i dočinovnike	„ 225
9.	za podvornike	„ 200

Uz dnevnicu može ministar prometa i javnih radova odobriti i troškovni paušal do visine iznosa dnevnice, uzimajući kod toga u obzir značaj putovanja kao i skupoću života u zemlji, u koju se putuje.

Dnevnica i troškovni paušal pripadaju od časa polazka na put do časa povratka s puta.

Za svaka podpuna 24 sata putovanja pripada službeniku ciela dnevnica i troškovni paušal. Za putovanje do 24 sata, kao i za ostatak vremena preko 24 sata, dnevnica i troškovni paušal pripadaju razmjerno prema broju sati provedenih na putu.

Službenicima, koji stalno obavljaju službu u inozemstvu, pripada za vrieme zadržavanja u tuzemstvu dnevnica iz § 5.

Za selitbeno putovanje u inozemstvo ili iz inozemstva po službenoj potrebi pripada službeniku naknada predviđena za selitbu u tuzemstvu, povećana za 100%.

U pogledu naknade svih ostalih troškova vriedi sve ono, što je u ovom propisniku ustanovljeno za službena putovanja po tuzemstvu.

§ 11.

Kada su troškove za službena putovanja dužne snositi druge državne ili samoupravne oblasti i ustanove, kao i posebničke osobe, zaračunavaju im se dnevnice i ostali troškovi prema ovom propisniku za svaki izlazak iz ureda, bez obzira, da li se posao obavlja u mjestu službovanja ili izvan njega.

Naknada putnih i ostalih troškova u tom slučaju pripada službeniku prema ovom propisniku.

Za putovanje na prievoznim sredstvima državnih prometnih ustanova zaračunava se u cielom tarifskom iznosu onaj razred, koji pripada službeniku po propisima o pogodovnoj vožnji.

Oblasti, ustanove i osobe iz stavke prve, za račun kojih treba obaviti putovanje, dužne su u ovu svrhu unapried položiti približno odgovarajući iznos, a glavar jedinice ima u roku od 14 dana odrediti službeno putovanje.

Kada službenik na jednom službenom putovanju obavi više poslova za račun više stranaka, smatra se to jednim službenim putovanjem i stranke snose troškove ovog putovanja razmjerno.

Putni se troškovi obračunavaju nakon obavljenog putovanja na teret pologa tako, da se iznos dnevnica i ostalih naknada zaračuna u korist navjere za putovanja, a iznos vozne ciene u korist državnih prihoda.

§ 12.

Ovaj propisnik o naknadi putnih troškova vriedi i za ostale državne službenike, kada putuju na zahtjev i na račun državnih prometnih ustanova.

§ 13.

Za osobe, koje nisu djelatni državni službenici, a koje na zahtjev Ministarsvta prometa i javnih radova putuju po službenoj potrebi državnih prometnih ustanova, određuje dnevnicu i ostale naknade ministar prometa i javnih radova uz suglasnost državnog rizničara.

Putni paušali

§ 14.

Službenicima, za koje se predviđa, da će u svom službenom području putovati mjesečno najmanje 10 dana, ustanovljuje se mjesto svih naknada propisanih za putna putovanja, putni paušal.

§ 15.

Najveći iznos mjesečnog putnog paušala ustanovljuje se prema ovoj skrižaljci:

1.	za činovnike VI. činovnog razreda	do Kuna 2.800
2.	za činovnike VII. i VIII. činovnog razreda	„ „ 2.200
3.	za činovnike IX. i X. činovnog razreda	„ „ 1.800
4.	za činovnike XI. čin,. razreda i činov. vježb. s visokom školom	„ „ 1.600
5.	za činovnike XII. čin. razreda i činov. vježb. s podpunom srednjom školom	„ „ 1.400
6.	za činov. vježbenike s nepodpunom srednjom školom i dočinovnike	„ „ 1.200
7.	za podvornike	„ „ 1.000

Službenicima, za koje se predviđa, da moraja prosječno mjesečno putovati više od 15 dana, može se odobriti povišenje do 50% u skrižaljci ustanovljenog paušala.

§ 16.

Za svaki dan službenog putovanja, za koji službeniku pripada putna dnevnica, odbija se 1/30 paušala. Službeniku ne pripada putni paušal za onaj mjesec, u kojem nije bio u službi.

§ 17.

Kada službenik bez putnog paušala iz istoga mjesta zamjenjuje službenika s putnim paušalom, onda takvom zamjeniku pripada za svaki dan 1/30 paušala koji je odobren za njegov činovni razred i vrstu službe.

§ 18.

Kada službenika s putnim paušalom zamjenjuje službenik iz susjednog paušaliranog područja, tada zamjeniku za svaki dan zamjene pripada 1/30 paušala, koji je odobren za njegov činovni razred i vrstu službe, povećanog s 25%.

§ 19.

Kada službenik iz drugog mjesta, koje ne spada u susjedno paušalirano područje, zamjenjuje odsutnog službenika s putnim paušalom, pripada mu putna dnevnica.

§ 20.

Kada službenik putuje službeno izvan područja za koje prima paušal, pripada mu putna dnevnica, osim za službena putovanja predviđena u § 18.

§ 21.

Službenici s paušalom sastavljaju na koncu mjeseca izvještaj o obavljenim putovanjima. Ovaj izvještaj potvrđuje glavar službene jedinice.

Putni se paušal obračunava mjesečno u posebnom izplatnom izkazu, koji jedinice dostavljaju zajedno s izvještajima stručnom odsjeku najkasnije do 5. dana sliedećeg mjeseca. Stručni odsjek nakon pregleda izplatnog izkaza i izvještaja predaje izplatni izkaz računskom odsjeku u svrhu likvidacije i dostavljanja na izplatu.

U izplatnom izkazu obračunavaju se i računi za službena putovanja, za koja paušaliranom službeniku pripada dnevnica.

§ 22.

Visinu putnih paušala u granicama iznosa iz § 15. za pojedine vrste službe, broj službenika s putnim paušalom kao i područje rada i poslova ustanovljuje na priedlog željezničkog vieća za svaku godinu unapried Odjel za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova.

Kod ustanovljivanja visine paušala za neku službu uzima se u obzir veličina službenog područja, broj dana putovanja, težkoća službe kao i potreba prenoćivanja i prehrane izvan mjesta službovanja.

Određeni putni paušali vriede do ustanovljenja novih.

U toku godine mogu se samo iznimno ustanovljivati novi paušali.

§ 23.

Glavari jedinica vode nadzor o tome, da službenici s putnim paušalom putuju samo onda, kada to služba zahtieva.

§ 24.

Podatci o putovanju službenika s putnim paušalom moraju se voditi u dnevniku službenih putovanja shodno odredbama § 3.

Selitbeni troškovi

§ 25.

Za selitbeno putovanje po službenoj potrebi ima službenik pravo na sliedeće naknade:

1. na putnu dnevnicu za sebe;

2. na jednu četvrtinu putne dnevnice, za svakog člana svoje obitelji, na kojega prima doplatak;

3. na pogodnosti prievoza za sebe, obitelj, prtljagu i selitbene stvari, prema propisima o pogodovnoj vožnji. Ukoliko se službenik ne može služiti ovim pogodnostima, ima pravo na naknadu plaćenih iznosa prema voznoj karti, potvrdi za prtljagu i tovarnom listu za selitbene stvari;

4. na novčanu naknadu u ime pokrića troškova i štete skopčane s prievozom selitbenih stvari. Ova naknada iznosi 1 Kunu po kg stvarne težine, no najviše do težine predviđene u skrižaljci;

5. na naknadu za osobne izdatke od stana do postaje i obratno.

Skrižaljka naknade iz točke 4. i 5.

Obiteljsko stanje	činovnici IV. činovnog razreda	činovnici V. činovnog razreda	činovnici VI. činovnog razreda	činovnici VII. i VIII. činovnog razreda	činovnici IX. i X. činovnog razreda	činovnici XI. čin. razreda i čin. vježbenici s visokom školom	činovnici XII. čin. razreda i čin. vježbenici s podpunom srednjom školom	činov. vježbenici s nepodpunom srednjom školom i dočinovnici	podvornici
Naknada pod točkom 4. pripada za stvarno prevezene selitbene stvari, no najviše do težine u kilogramima:									
samcu	1000	900	800	700	600	500	400	300	200
s obitelji do dvoje djece	6000	4500	3500	2500	2000	1700	1500	1300	1000
s obitelji preko dvoje djece	8000	6000	5000	3000	2400	2200	2000	1700	1500
Na ime naknade za osobne izdatke iz točke 5. pripada Kuna:									
samcu	100	90	80	70	60	50	40	30	20
s obitelji do dvoje djece	130	120	110	100	90	80	70	60	50
s obitelji preko dvoje djece	150	140	130	120	110	100	90	80	70

Naknada iz točke 4. daje se na temelju službenog vaganja. Ako vaganje nije izvršeno, priznaje se za naknadu 70% od težine predviđene u skrižaljci.

Ako u utovarnoj ili iztovarnoj postaji nema vage, težina se utvrđuje na temelju popisa preseljenih stvari. Taj popis ovjerovljuje glavar utovarne ili iztovarne postaje.

Službeniku, koji se seli iz stana na pruzi u stan na pruzi, pripada 50% naknade iz točke 5.

Ukoliko se službenik ne bi mogao kod selitbe služiti pripadajućim pogodnostima prievoza, ima pravo na naknadu za plaćeni prievoz po tarifi za sporovoz, ali samo do težine predviđene propisima o pogodovnoj vožnji.

§ 26.

Na naknadu putnih i selitbenih troškova iz § 25. ovoga propisnika službenik ima pravo:

a) kad se premješta iz službenih obzira;

b) kad se vraća iz mirovine u djelatnu službu, i to od mjesta stalnog boravka do mjesta službovanja;

c) u slučaju promjene sjedišta ustanove;

d) kad se službenik, koji je u službi u inozemstvu, umirovljuje ili odpušta, ako umirovljenje ili odpust iz službe nije usliedio po kazni. Naknada pripada od mjesta službovanja do mjesta stalnog boravka u tuzemstvu;

e) kad se službenik po navršetku podpunog broja godina službe umirovljuje ili umre, pripada njemu odnosno njegovoj obitelji naknada selitbenih troškova od mjesta službovanja do mjesta, gdje se namjerava nastaniti.

Za selitbu prigodom imenovanja u službu i premještenja po molbi ili kazni, službenik nema pravo na naknadu putnih i selitbenih troškova, vać samo na prievozne pogodnosti prema propisima o pogodovnoj vožnji.

U slučaju selitbe muža i žene, kad su oboje državni službenici, žena se smatra kao član obitelji.

U slučaju, da je žena državni službenik, a muž slobodnog zvanja, ima žena pravo na bezplatan prievoz

i na sve naknade selitbenih troškova, ako potvrdom obćine dokaže, da joj je muž siromašnog stanja i nesposoban za prirad.

§ 27.

Naknade za službena putovanja ugovornih službenika ustanovljuju se ugovorom o primanju u službu takvih službenika. Ako ugovorom nije ništa ustanovljeno vriedi i za njih ovaj propisnik s napomenom, da im pripada dnevnica onoga činovnog razreda, koji odgovara visini njihove mjesečne nagrade nakon odbitka onoga diela nagrade, koji primaju u ime obiteljskog doplatka i uz ograničenje, da ne mogu dobiti veću dnevnicu od one, koja je predviđena za činovnike VI. činovnog razreda.

Putni predujmovi

§ 28.

Svaki službenik može dobiti na blagajni svoje jedinice predujam od 2/3 iznosa predviđenih troškova putovanja ili selitbe. Ovaj se predujam izplaćuje na privremenu namiru, na kojoj treba naznačiti: tko putuje, kamo putuje, po čijem nalogu, u koju svrhu i za koje vrieme, te visinu predujma.

Namiru podpisuje primatelj, a potvrđuje glavar jedinice.

Namire za dobivanje predujma iz blagajne Ministarstva prometa i javnih radova ili ravnateljstva državnih željeznica potvrđuju predhodno financialni odnosno računarski odsjek ovih oblasti. Ovakva potvrda potrebna je i za predujam, koji se ne izplaćuje iz blagajne, na kojoj službenik, koji putuje, prima svoja redovna beriva.

§ 29.

Namire na predujmove vode se posebno u blagajni kao privremeni izdatci i moraju se obračunati u roku od mjesec dana. U slučaju, da je nemoguće izvršiti obračun ovakve namire na vrieme, može se ona zamieniti novom namirom, ali najviše dva puta, što imaju potvrditi isti organi, koji su potvrdili i prvobitnu namiru.

§ 30.

Svaki privremeni izdatak, kojemu je rok za obračun protekao, obustavlja blagajnik u cielosti od prvih, a prema potrebi i od daljnjih beriva službenika. Ako blagajnik ovo ne izvrši, ne priznaje mu se takav privremeni izdatak.

Obračunavanje putnih računa

§ 31.

Za svako putovanje službenik sastavlja izpravan račun i predaje ga s potrebnim prilozima odmah nakon povratka sa službenog putovanja svojoj jedinici.

§ 32.

Putni račun mora osim podataka iz § 3. sadržavati: podpis podnositelja računa, potvrdu glavara jedinice i oznaku stranice dnevnika službenih putovanja, na kojoj je putovanje predbilježeno.

§ 33.

Uz putni račun treba priložiti:

a) izvorni nalog za putovanje ili njegov ovjerovljeni priepis;

b) potvrde o plaćenim iznosima, za koje pripada naknada;

c) točne podatke o udaljenosti mjesta za putovanje u slučaju, kada službenik ne može upotriebiti prievozno sredstvo državnih prometnih ustanova;

d) potvrdu državne oblasti ili obćinskog poglavarstva u slučajevima, kada je putovanje produženo radi više sile, nesreće ili bolesti;

e) potvrdu o zakašnjenju vlakova, kada zakašnjenje utječe na visinu putne naknade.

§ 34.

Likvidacija i izplata putnog računa obavlja se po postojećim propisima o financijskoj i računskoj službi državnih prometnih ustanova.

Obračun se obavlja na teret i u granicama navjera one proračunske godine, u kojoj je putovanje završeno.

§ 35.

Službenik odgovara za izpravnost podataka u putnom računu. Solidarno s njime odgovorni su i glavar jedinice i nadzorni organ za neizpravnu potvrdu putnog računa.

PUTNE SATNINE

Putne satnine osoblja strojarske i vlakopratne službe

§ 36.

Strojarskom i vlakopratnom osoblju, koje obavlja službu kod vlakova na pruzi, zatim osoblju, koje u ložionicama, radionicama i postajama radi na razmještavanju, pregledavanju, pripremanju i sastavlja-

nju vlakova, pripada za vrieme, provedeno u toj službi, u ime naknade za prehranu na putu, odnosno u ime naknade za težu i pogibeljniju službu, putna satnina.

Ciela satnina zaračunava se od stvarnog odlazka vlaka iz polazne postaje do stvarnog dolazka u odredištnu postaju. Za ostalo vrieme, provedeno u službi, računa se 50% satnine, i to kod strojarskog osoblja od časa izlazka iz ložionice do stvarnog polazka vlaka, dodavši k tome 1 sat za pripremu, a kod vlakopratnog osoblja od redovitog odnosno predviđenog polazka vlaka do stvarnog polazka vlaka, dodavši k tome 1 sat za pripremu. Za razpremu zaračunava se po 1 sat strojarskom, a po pola sata vlakopratnom osoblju nakon stvarnog dolazka vlaka. Kada nakon dolazka vlaka vozna lokomotiva obavlja razmještavanje, vrieme za razapremu strojarskog osoblja računa se od svršetka razmještavanja.

Na udaljenosti do 25 km, gdje se po razporedu službe obavlja dnevno više od dva putovanja u jednom pravcu, satnina se računa po stupcu drugom skrižaljke satnine iz § 37. za cielo vrieme službe, ali snižena za 25%.

Vrieme provedeno u odredištnoj postaji računa se s 50% satnine onog vlaka, s kojim je službenik doputovao.

Za razmještavanje u radionici, ložionici i postaji, koje se obavlja s lokomotivama, što su posebno u ovu svrhu određene, računa se satnina strojovođe i ložača prema stupcu 3. skrižaljke satnine iz § 37. prema vremenu stvarnog rada, ali bez dodatka vremena za pri-

premu i razpremu. Za davanje i držanje pare pripada 50% ove satnine. Za pranje lokomotive može se u satninu priznati najviše jedan sat i pol.

Za vožnju na poluzagrijanim lokomotivama računa se satnina po stupcu 2. skrižaljke satnine iz § 37.

Ložaču parnog kotla u vlaku pripada 75% satnine ložača na lokomotivi. Pratiocu hladne lokomotive pripada satnina kočničara odnosnog vlaka. Ložaču peći u vlaku, gdje nema parnog grijanja, pripada 75% satnine kočničara odnosnog vlaka. Ovim se službenicima ne uračunava vrieme pripreme i razpreme.

Vrieme, koje službenik provede u domovnoj postaji kao pričuva u službenim prostorijama, bez obzira, da li je ona predviđena u razporedu službe ili je određena dnevnim razporedom, zaračunava se s 50% satnine iz stupca 2. skrižaljke satnine iz § 37.

Kada nakon dolazka vlaka u odredištnu postaju ne usliedi povratak u domovnu postaju po razporedu službe krivnjom službenika, onda mu se u satninu ne računa vrieme boravka u odredišnoj postaji kao ni povratak u domovnu postaju.

Za razmještavanje s voznom lokomotivom u polaznoj i odredišnoj postaji, koje traje dulje od pol sata, pripada ciela satnina dotičnog vlaka.

Za putovanje nakon predaje službe ili u svrhu preuzimanja službe, službeniku pripada 50% satnine onog vlaka, s kojim je doputovao.

Za vrieme boravka u stranoj državi pripada satnina iz stupca 1. skrižaljke iz § 37. povećana za 25%.

Ukupan zbroj sati pojedinog službenika u jednom mjesecu zaokružuje se tako, da se vrieme preko 30 mi-

nuta računa kao cieli sat, dok se vrieme do 30 minuta ne računa. Kod strojarskog se osoblja ovo zaokruživanje vrši posebno za rad kod svake pojedine lokomotive.

U odredištnoj postaji službenik ima pravo na bezplatnu upotrebu odmarališta. Ako se bilo zbog kojeg razloga odmaralište ne može upotriebiti, službeniku pripada odšteta od 20 Kuna, ako je vrieme, predviđeno za odmor odnosno boravak, duže od 6 sati, i ako mu se za ovo vrieme ne računa ciela satnina.

Službeniku, koji bude primoran proboraviti u stranoj jedinici više od 24 sata, odnosno službeniku, koji bude poslan radi pomoći u odpremi vlakova u neku stranu jedinicu, a to izaslanje potraje više od 24 sata, pripada za sve vrieme preko 24 sata, ciela satnina prema stupcu 1. skrižaljke satnine iz § 37.

Ugovorni službenici i radnici, koji obavljaju službu iz ovog paragrafa, imaju pravo na putnu satninu onog službenika, mjesto kojega obavljaju službu, ako su položili uporabni izpit.

Službenicima, koji obavljaju službu pod nadzorom u svrhu, osposobljenja za samostalno obavljanje službe, ili koji putuju radi upoznavanja pruge, pripada 75% putne satnine, koja pripada službeniku, osposobljenom za ovu službu.

Organima željezničke straže, kada prate vlakove, zračunava se satnina kao kočničaru prema stupcu 2. skrižaljke satnine iz § 37.

Vojnici, koji se upotrebljavaju u izvršnoj prometnoj ili strojarskoj službi, dobivaju 50% nuzgrednih beriva onih službenika, mjesto kojih obavljaju službu.

§ 37.

Putne satnine strojarskog i vlakopratnog osoblja obračunavaju se prema ovoj skrižaljci:

	Satnina kod vlakova		
	1.	2.	3.
	dvorskog, brzog, putničkog, strojnog i motornog	svih ostalih	za razmještavanje
	po satu		
	Kuna	Kuna	Kuna
a) strojovođi	7.—	6.25	5.25
b) ložaču	5.50	5.—	4.25
c) vlakovođi i manipulantu	5.—	4.50	—
d) kondukteru i kočničaru	4.25	3.75	—

§ 38.

Službenicima u postajama, koji rade na razmještavanju, pripremi i sastavljanju vlakova, ako se taj rad obavlja s posebnim razmještavačkim odredima, pripada za svaki sat stvarnog rada satnina, i to:

a) nadziratelju razmještavanja, vođi razmještavanja i nadziratelju skretnica . . . . , Kuna 4.—
b) razmještavaču . . . . » 3.50
c) skretničaru i postavničaru . . . . » 3.—

Službenicima, koji obavljaju razmještavanje u radionicama i ložionicama, pripada za sve vrieme službe 5% napried predviđenih satnina.

Pregledačima i popisivačima kola pripada za sve vrieme službe 5% satnine ustanovljene za skretničare.

§ 39.

Putna satnina obračunava se na temelju podataka lokomotivske izkaznice i knjižicama potvrđuju:

a) odpravnici vlakova rad odnosno boravak u službi u postajama;

b) nadziratelji strojeva rad i vrieme izlazka iz domovne ložionice, vrieme dolazka i rad u ložionici;

c) poslovođe rad obavljen na području radionice.

Kod vlakova na skrajnim nezaposjednutim postajama, te kod izmjene vlakopratnog osoblja na tovarištima i nezaposjednutim postajama, obavlja potvrdu odpremnik vlakova zadnje postaje u smjeru vožnje.

Kod vlakova, koji putuju do stanovitog kilometra na otvorenoj pruzi ili do mjesta, gdje se nalazi skladište materiala, potvrdu obavlja nadzorni inženjer, nadzornik pruge ili nadglednik skladišta.

Službenici, koji vrše potvrdu, a nisu za to nadležni, odgovaraju stegovno.

Nakon svakog putovanja dužan je službenik uvjeriti se o točnosti upisanih podataka i potvrde. U slučaju pronalazka neizpravnosti službenik ne smije sam izvršiti izpravak, već ga mora zatražiti putem glavara jedinice.

U domovnim postajama, ložionicama i radionicama ove se izprave nakon potvrde pohranjuju do sliedećeg putovanja odnosno rada u mjestu, za to određenom, a u ostalim jedinicama zadržava ih do povratka službenik, koji vrši potvrdu.

Knjižice satnine izdaju se svake godine, i to jedna za parne, a druga za neparne mjesece.

Podatci za obračun satnine moraju biti podpuni, točni, čitljivi i nebrisani, za što su odgovorni službe-

nici, na ime kojih izprava glasi, kao i službenici, koji je izpunjavaju i potvrđuju.

Najkasnije do trećeg dana sliedećeg mjeseca treba knjižice satnine predati određenom službeniku u svrhu obračuna.

Mjesto uništene ili izgubljene izprave izdaje ravnateljstvo državnih željeznica novu uz naplatu od službenika Kuna 100.— u korist državnih prihoda.

Obračunane izprave treba čuvati 10 godina u zatvorenoj pismohrani jedinice, koja je obračunavala satninu.

Obračun satnine obavlja se mjesečno prema stanju na 24. u mjesecu, a izplata na početku sliedećeg mjeseca

Putne satnine osoblja samovozne službe

§ 40.

Službenicima samovoznog prometa, koji obavljaju službu na traktoru s prienosnikom, pripada u ime putne naknade za sve vrieme vožnje satnina i to:

a) upravljaču traktora po satu Kuna 8.—
b) pratiocu prienosnika po satu Kuna 1.50

§ 41.

Obračun putne satnine samovoznog osoblja obavlja se prema propisima § 39., a na temelju podataka iz propisanog obrazca, koji potvrđuju nadležni organi.

Kilometrina osoblja samovozne službe

§ 42.

Osoblju samovozne službe, koje obavlja službu na osobnim i teretnim samovozima te na traktorima izvan

domovnog mjesta, pripada u ime putne naknade kilometrina prema ovoj skrižaljci:

	za vožnju na samovozu		
	osobnom	teretnom	traktoru
	za svaki prevaljeni kilometar		
	Kuna	Kuna	Kuna
a) upravljaču	0.40	0.55	0.95
b) kondukteru	0.20	—	—
c) pratiocu	—	0.15	0.25

Službenicima, koji obavljaju službu na samovozima izvan građevinskog područja svojeg domovnog mjesta na udaljenostima do 10 kilometara, pripada 50% kilometrine iz gornje skrižaljke.

Za putovanja samovozom ili vlakom u svrhu primanja ili predaje službe računa se 50% kilometrine osobnog samovoza.

Za prenoćenje izvan domovnog mjesta, ako nema službenog konačišta, pripada službeniku za svaku noć 30.— Kuna.

Kada nastupi slučaj iz § 36. stavke petnaeste, osoblju samovozne službe pripada satnina prema tom propisu, i to: upravljaču kao strojovođi, a kondukteru i pratiocu samovoza kao konduktera na vlakovima. Za to vrieme ne pripada im kilometrina, niti naknada za prenoćenje.

Naknade u naravi

§ 43.

Vlakopratnom i strojarskom osoblju u službi na pruzi, razmještavačkim odredima za vrieme razmje-

štavanja, kao i voznom osoblju samovoznog prometa izdavat će se u svrhu okriepe za vrieme jakih zima na pogodnim postajama topli napitak.

Odredima, koji se s pomoćnim vlakovima ili samovozima upućuju na čišćenje zakrćene uslied nezgode ili sniegom zasute pruge, davat će se po mogućnosti hrana u slučajevima, kada rad traje dulje od 6 sati na otvorenoj pruzi u području, gdje je prehrana osobito otežčana.

Upute o provedbi ovog propisa davat će odjel za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova.

II. NAGRADE

Stalne nagrade

§ 44.

O davanju stalnih nagrada, ustanovljenih ovim propisnikom, odlučuje pročelnik odjela za željeznice i samovozni promet na priedlog stručnih odsjeka, a prema mišljenju željezničkog vieća. U ovoj odluci ustanovljuju se mjesta, za koja ta nagrada pripada, i dan, od kojeg se izplaćuje. Na isti način ustanovljuje se i prestanak nagrade.

Nagrade iz § 45. i 46. pripadaju i ugovornim službenicima i redovitim radnicima, ako su položili uporabni izpit. Ove se nagrade izplaćuju zajedno s redovitim mjesečnim berivima prema stanju prvoga dana u mjesecu.

Nagrade iz § 47. izplaćuju se imenovanim službenicima mjesečno unatrag u posebnom izplatnom izkazu,

a redovitim radnicima u izkazu zarade prema broju dana, kada su stvarno radili.

§ 45.

Službeniku, koji osim svoje redovite službe obavlja trajno još i nuzgredni službeni posao, pripada mjesečna nagrada od Kuna 150.— i to:

1. čuvaru pruge, koji obavlja prodaju karata, poslugu semafora i signala, poslugu postavnice i druge dodieljene mu poslove;

2. službeniku, kojemu je potrebna pomoć obitelji za rad oko zatvaranja brklja.

§ 46.

Mjesečna nagrada od Kuna 150.— pripada:

1. čuvaru pruge i desetaru za čuvanje pruge u klisurama i tunelima;

2. rukovaocu odnosno čuvaru vodocrpa.

§ 47.

Službeniku i redovitom radniku, koji je stalno u službi na osobito pogibeljnom mjestu, pripada nagrada u visini od 10% ciele putne dnevnice. Ova nagrada pripada i ugovornom službeniku.

Osobito pogibeljnim smatra se ono mjesto, gdje se ponavljaju napadaji na službenike ili nasilna oštećivanja željezničkih uređaja.

Službeniku, koji bude prisiljen napustiti službu u takvom mjestu, pripada prema odluci ravnateljstva državnih željeznica za svaki dan do povratka u to mjesto ili do premještenja u drugo mjesto dnevnica prema propisima o putnim naknadama.

Promjenljive nagrade

§ 48.

Promjenljive nagrade ustanovljuju se prema vremenu provedenom na poslu ili prema koristi učinjenoj državnim prometnim ustanovama.

Odluku o njihovu uvođenju, razdiobi i ukidanju, ukoliko kod njih nije drugačije ustanovljeno, donosi pročelnik odjela za željeznice i autopromet.

Nagrade za noćni rad

§ 49.

Službenicima u jedinicama, u kojima je uvedena redovita noćna služba, ako za isto vrieme ne primaju koju drugu naknadu ili nagradu, pripada nagrada za takvu službu po sliedećoj skrižaljci:

	Iznos nagrade za jednu noć		
	1.	2.	3.
	odpremnicima vlakova	ostalim činovnicima	ostalim službenicima
	Kuna	Kuna	Kuna
a) u Odjelu za željeznice i autopromet, u ravnateljstvima drž. željeznica te u dispozicionim postajama glavnih pruga	50.—	40.—	30.—
b) u dispozicionim postajama sporednih pruga i ostalim službenim mjestima glavnih pruga	40.—	30.—	20.—
c) u svim ostalim službenim mjestima	30.—	25.—	15.—

Odluku o uvođenju, razdiobi i ukidanju noćne službe izdaje ravnateljstvo državnih željeznica.

Ugovorni službenici i redoviti radnici, koji obavljaju službu mjesto imenovanih službenika, dobivaju nagradu za noćni rad kao i ovi službenici, ako imaju uporabni izpit.

Službenici, koji obavljaju službu pod nadzorom u svrhu osposobljenja, dobivaju 75% nagrade, koja pripada službeniku osposobljenom za ovu službu.

Razdioba pruge na glavne i sporedne na području ravnateljstva Zagreb nalazi se u I. dielu dodatka voznom redu. Kao glavne pruge na području ravnateljstva Sarajevo smatraju se ove pruge: Slav. Brod - Sarajevo - Dubrovnik i Sarajevo - Višegrad - srbska granica.

Ciela nagrada pripada za noćnu službu, koja traje najmanje 8 sati, dok za noćnu službu, koja traje manje od 8 sati, a više od 3 sata, pripada polovica nagrade.

Za primanje više od 15 nagrada za noćni rad pojedinog službenika u jednom mjesecu, potrebno je posebno odobrenje ravnateljstva.

Nagrade za predavanja u željezničkim školama i tečajevima

§ 50.

Službenicima, koji povrh svoje redovne službe vrše nastavničku službu u stručnim školama i tečajevima državnih prometnih ustanova pripada za svaki sat predavanja Kuna 60.—.

Službenicima, koji su stalno dodieljeni na rad u školama ili tečajevima, pripada ova nagrada samo za prekobrojne satove.

Nagrade za pregled prievoznih izprava

§ 51.

Za pregled prievoznih izprava i utvrđivanje izpravnosti odmjere pristojbi u njima, pripada službenicima u odsjeku za nadzor nad prihodima Odjela za željeznice i autopromet nagrada prema količini posla, izvršenog izvan uredovnih sati, prema ovoj skrižaljci:

ZA PREGLED:	Nagrada po stavci
1. carinskih specifikacija	Kuna 0.10
2. prtljažnica ekespresnih listova, prievoznica, doplatnih karata i bjelica svih vrsta	„ 0.16
3. računa kartonskih karata putničkih blagajna	„ 0.16
4. računa kreditirane vozarine za transporte putnika	„ 0.40
5. odmjere pristojbi i računa brzovozne i sporovozne robe, predatbenih i izdatbenih računa, te sastav izdatbenih računa u inozemnom prometu za svaku sudjeljujuću željezničku upravu	„ 0.40
6. a) predatbenih računa brzovozne i sporovozne robe u tuzemnom prometu sa slaganjem listarki	„ 0.16
b) odmjere pristojbi brzovoznog i sporovoznog tuzemnog prometa robe	„ 0.32

Nad ovim poslovima vrši se nadpregled, koji obavljaju određeni organi Odsjeka za nadzor nad prihodima.

Službeniku, kod kojeg se nadpregledom utvrdi površnost u nagradnom radu, oduzet će se pravo na takav

rad. Pravo na nagradni rad gubi i onaj službenik, za kojega se utvrdi, da zbog nagradnog rada zanemaruje svoju redovitu službu. Odluku o oduzimanju nagrade donosi nadstojnik odsjeka za nadzor nad prihodima..

Ni jedan službenik nema prava zahtievati, da mu se povjeri rad, za koji se plaća nagrada.

Mjesečna nagrada pojedinog službenika ne može iznositi više od 1.200 Kuna.

Nagrade za doplate u vlaku

§ 52.

Za doplatne karte po kazni, pripada službenicima u ime nagrade:

a) revizoru vlaka ili nadzornom organu, koji obavlja doplatu 20% od cjelokupnog iznosa naplaćenih doplata prigodom revizije;

b) kondukteru odnosno manipulantu 15% i vlakovođi 5% od cjelokupne svote naplaćenih doplata;

c) službeniku, na prijavu kojega bude izvršena doplata na izlaznoj postaji, 25% od doplate. Na službenike iz točke a) i b) ne odnosi se ovaj propis;

d) službeniku postaje 10% od cjelokupne svote neposredno naplaćenih doplata od onih putnika, koji mu budu predani s izvještajem.

Kod vozarinskih doplata pripada u ime nagrade:

a) 20% od cjelokupne vozarinske doplate onom službeniku, na prijavu kojega je izvršena vozarinska doplata na postaji za neizpravno označenje sadržaja i težine., Ovo vriedi i za doplate kod predmeta, koji su izključeni od unošenja u putnička kola;

b) 10% od cjelokupne vozarinske doplate onom službeniku, na prijavu kojeg ravnateljstvo državnih

željeznica razpravlja i naplaćuje predmet vozarinske doplate.

Izplata ovih nagrada obavlja se prema odobrenju ravnateljstva.

Nagrade strojarskom osoblju za razumno trošenje goriva

§ 53.

Strojarskom osoblju pripada nagrada za stalnu skrb i nastojanje oko smanjivanja potroška ugljena na najmanju moguću mjeru pri radu kod lokomotiva.

§ 54.

Kao temelj za nagradu služe manje potrošene količine propisnog goriva, koje se izračunavaju uzporedbom mjesečnog prosječnog potroška goriva odpadajućeg na jedinicu rada pojedine lokomotive s izračunanim potroškom svih lokomotiva istog niza (serije) i skupine (grupe).

Propisnim se smatra ono gorivo, kojega količina od 1 kg izpari 4 kg vode pod pritiskom od 12 atm (manometarskih) i toplinom pregrijavanja od 300°C.

Pod jedinicom rada razumieva se za vlakovne lokomotive 100 brtkm, a za sve ostale radove 1 lok. km.

U istu grupu lokomotiva spadaju sve lokomotive istog niza i redoslieda vožnje (turnusa), s kojima se obavlja služba kod istovrstnih vlakova na istoj pruzi. Isto tako spadaju u zajedničku grupu i lokomotive istog niza, na kojima se obavlja razmještavanje.

Svrstavanje lokomotiva obavljaju ložionice.

Uspjeh razumnog ukupnog mjesečnog potroška goriva pojedine lokomotive izračuna se tako, da se njezin

potrošak propisnog goriva na jedinicu rada uzporedi s prosječnim potroškom lokomotiva njezine skupine (grupe), povećanih kod brzih i putničkih vlakova za 14%, kod mješotivih za 16%, a kod ostalih vlakova i razmještavanja za 18%. Dobivena razlika predstavlja manjak ili višak na jedinicu rada pojedine lokomotive. Za obračun nagrada priznaje se manje potrošena količina na jedinicu rada do najviše 20% od prosječne potrošnje njezine skupine (grupe) s navedenim povišenjem.

Manje potrošena mjesečna količina za svaku pojedinu lokomotivu izračuna se tako, da se njezin ukupni mjesečni iznos brtkm odnosno za razmještavanje lok. km pomnoži s postignutom razlikom potrošenog goriva na jedinicu rada. Za 1 sat razmještavanja priznaje se 7 lok. km, a za 1 sat rada kod davanja ili držanja pare po 3 lokomotivska kilometra. Ne obračunava se razmještavanje, davanje ili držanje pare, koje traje do uključivo 15 minuta.

Razdioba manje potrošene količine goriva pojedine lokomotive medju osoblje, koje je na njoj obavljalo službu, vrši se tako, da se kod vlakovnih lokomotiva 100 brtkm pojedinca množi s manje potrošenom količinom na jedinicu rada odnosne lokomotive. Kod lokomotive, koja obavlja razmještavanje, podieli se najprije njezina manje potrošena količina goriva za dotični mjesec, s ukupnim vremenom, za koje se obračunava satnina osoblju te lokomotive i s dobivenim se količnikom pomnoži vrieme, za koje se obračunava satnina pojedinog službenika.

Skupini (grupi) lokomotiva, na kojima se u toku mjeseca obavlja služba s vlakovima različitih postotaka iz stavke 6., dodaje se na jediničnu potrošnju

postotak one vrsti vlaka, kod kojeg su najviše u tom mjesecu radile.

Ako u nekoj ložionici radi samo po jedna lokomotiva stanovitog niza, njezine se manje potrošene količine propisnog goriva izračunavaju prema skupini (grupi) lokomotiva istog niza i uvjeta rada u drugoj ložionici. Kad lokomotiva istog niza u drugoj ložionici nema, potrošnja se izračunava kod grupe lokomotiva podjednake vučne snage i uvjeta rada. Daljnji se obračun nagrade i brojitbenih podataka izvršuje u ložionici, gdje ove lokomotive stalno rade.

Službeniku na lokomotivi, koje je prosječna potrošnja propisnog goriva veća od prosjeka potrošnje njezine skupine (grupe), povećanog za postotak iz stavke 6., ne pripada nikakva nagrada.

Kad dvie lokomotive voze vlak, onda se prevezena ukupna (brutto) težina vlaka dieli razmjerno njihovoj vučnoj snazi. Lokomotivi, koja se po obavljenoj zaprezi ili potiskivanju vraća kao strojni vlak, računa se 70% obterećenja vlakovne lokomotive. Na pr. vlakovna lokomotiva ima na dielu pruge, na kojem je vršeno potiskivanje ili zaprega, vučnu snagu od 710 tona, a zaprežna ili potiskujuća 540 tona, ukupno 1.250 tona. Ako stvarno obterećenje vlaka iznosi 850 tona, onda na vlakovnu lokomotivu odpada $\frac{850 \times 710}{1250} = 483$ tone, a na zaprežnu ili potiskujuću $\frac{850 \times 540}{1250} = 367$ tona. Za vožnju kao strojni vlak računa se 70% od 483 tone, t. j. 338 tona.

Navjera, potrebna za izplatu nagrada u sliedećoj proračunskoj godini, ustanovljuje se tako, da se potrošnji propisnog goriva na 100 brtkm u predhodnoj

godini doda iznos od 0.5 kg kao temeljni koeficijent manje potrošnje. Taj zbroj pomnožen s očekivanim brtkm, daje ukupnu količinu propisnog goriva, koja je potrebna za iduću proračunsku godinu. Ova količina pomnožena s prosječnom cienom propisnog goriva iz tekuće godine, daje iznos potreban za nabavu goriva i za izplatu nagrada u idućoj proračunskoj godini.

Nagrade osoblju u pojedinom mjesecu izračunavaju se na podlozi podataka o potrošnji propisnog goriva za 100 brtkm, kod čega se uzima u obzir:

a) potrošnja propisnog goriva na 100 brtkm za proteklih 12 mjeseci, i

b) potrošnja propisnog goriva na 100 brtkm u predhodnoj proračunskoj godini.

Ako se razlika između potrošnje pod točkom a) i b) odbije od 0.5 kg kao temeljnog koeficienta manje potrošenih količina goriva, dobije se koeficient manje prosječne potrošnje za dotični mjesec. Umnožak ovog koeficienta s ostvarenim brtkm onog mjeseca, za koji se izračunava nagrada, daje količinu goriva, koja pomnožena s prosječnom cienom propisnog goriva, potrošenog u dotičnom mjesecu, predstavlja novčanu vriednost nagrade za taj mjesec. Na pr. iznos nagrade za veljaču 1942. ustanovljuje se kako siedi:

Potrošak za proteklih 12 mjeseci (od 1. II. 1941. do 31. I. 1942.) na brtkm iznosi 10.40 kg. Potrošak za predhodnu proračunsku godinu (od 1. I. 1941. do 31. XII. 1941.) na 100 brtkm iznosi 10.20 kg; razlika izmedju 10.40 i 10.20 daje 0.20 kg. Ova razlika odbijena od 0.5 kg, daje 0.30 kg goriva, za koje se izračunava nagrada. U veljači 1942. ostvareno je 5,000.000/100 brtkm × 0.30 = 1.500 tona propisnog goriva. Ta količina pomnožena s prosječnom cienom propisnog goriva,

koja za ovaj mjesec iznosi 500 Kuna po toni, daje 750.000 Kuna nagrade. Ovaj iznos dieli se strojarskom osoblju u smislu ovog propisnika.

Kada potrošak za proteklih 12 mjeeci na 100 brtkm iznosi manje od potroška za proteklu proračunsku godinu, povećava se temeljni koeficient manjeg potroška od 0.50 kg za 40% njihove razlike. Na pr. potrošak na 100 brtkm za proteklih 12 mjeseci iznosi 10 kg; a za predhodnu proračunsku godinu 10.20 kg, što čini razliku od 0.20 kg 40% od 0.20 kg = 0.08 kg + 0.50 kg = = 0.58 kg × 5,000.000/100 brtkm = 2,900 tona × × 500 = 1,450.000 Kuna mjesečno nagrade.

Ako se pokaže nerazmjeran potrošak goriva, Odjel za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova odlučit će na temelju obrazloženog priedloga ravnateljstva državnih željeznica o promjeni temeljnog koeficienta manjeg potroška za dotične mjesece vodeći računa o radu i naporu osoblja.

Od ukupnog iznosa nagrada službenika pojedinog ravnateljstva odvaja se 15% za nadzorno osoblje, a ostatak se dieli među strojovođe i ložače u omjeru 60:40.

Kod lokomotiva s dva ložača svaki dobije po 20%.

Za diobu nagrada među strojarsko osoblje postupak je sliedeći: manje potrošena količina goriva, koja se dobije po računu iz stavke sedme, dieli se među službenike pojedine lokomotive razmjerno njihovim brtkm, a kod lokomotiva za razmještavanje razmjerno vremenu, za koje se izplaćuje satnina. Brtkm pojedinog službenika odnosno vrieme satnine, pomnoženo s manjim potroškom na jedinicu rada, daje količinu manje potrošenog goriva, koja odpada na dotičnog službenika.

Diobom ukupnog iznosa nagrada za sve strojovođe odnosno sve ložače sa sveukupno manje potrošenom količinom propisnog goriva u dotičnom mjesecu, dobiva se količnik posebno za strojovođe, a posebno za ložače, s kojim se množi količina manje potrošenog propisnog goriva svakog pojedinog službenika.

Ova nagrada ne može u jednom mjesecu biti veća od iznosa zarađene putne satnine u istom mjesecu.

Pročelnik odjela za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova odlučuje, kome od nadzornog osoblja i u kojoj visini pripada nagrada s obzirom na uspjeh razumnog potroška goriva.

Obračun nagrada vrši se prema stanju na 24. u mjesecu, a izplata se ima obaviti u roku od mjesec dana nakon toga.

Nagrade za povećanu proizvodnju u radionicama

§ 55.

Za povećanu proizvodnju prema novčanom ili vremenskom nagradnom sustavu, davat će se prema odluci pročelnika odjela za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova nagrada nadzornom osoblju radionica i osoblju strojarske službe, koje vrši nadzor nad radionicama, i koje stvarno utječe na proizvodnju i svojim radom uspješno pridonosi povećanoj proizvodnji.

Za utvrđivanje najvećeg iznosa za izplatu ovih nagrada ustanovljuje se za svaku prekobrojnu proizvedenu jedinicu svota od 150 Kuna.

Pod proizvodnom jedinicom razumieva se srednji popravak jednog otvorenog teretnog vagona sa želje-

znim postoljem i drvenim sandukom, izražen u radnim satima, koji su za taj popravak redovito potrebni.

Za svaku radionicu ustanovit će se najmanji broj proizvodnih jedinica, koji ta radionica mora proizvesti mjesečno sa svakih 100 na proizvodnji tih jedinica zaposlenih radnika uzevši kod toga u obzir uređaj radionice. Najmanji broj proizvodnih jedinica ustanovljuje pročelnik Odjela za željeznice i autopromet Ministarstva prometa i javnih radova unapried za svaka tri mjeseca, uzimajući u obzir stupanj usavršavanja uređaja radionice.

Za najmanji broj proizvedenih jedinica ne daje se nadzornom osoblju nikakva nagrada.

Ako u mjesecu ne bude proizveden najmanji broj proizvodnih jedinica, manjak će se odbiti od iznosa prikupljenih za prekobrojno izvedene jedinice u sliedećim mjesecima.

Odnos svih popravaka lokomotiva i vagona prema proizvodnoj jedinici ustanovit će pročelnik Odjela za željeznice i autopromet. Kao podloga za ustanovljenje toga odnosa služit će konstrukcija pojedinih vrsta lokomotiva i vagona, te prosječan iznos radnih sati, koji su prema brojitbenim podatcima stvarno upotriebljeni za pojedine vrste popravaka tih lokomotiva i vagona.

Vrste popravaka lokomotiva jesu:

a) mali popravak;

b) periodni pregled s dizanjem;

c) glavni pregled;

d) glavni pregled s popravkom kotla I.;

e) glavni pregled s popravkom kotla II.

Vrste popravaka vagona jesu:
a) mali periodni popravak s pregledom;
b) srednji popravak s redovitim pregledom;
c) veliki popravak s redovitim pregledom;
d) obnova s redovitim pregledom.

Nagrada za pospješenje popravaka lokomotiva i vagona u ložioničkim radionicama

§ 56.

Za što brže obavljanje popravaka lokomotiva i vagona u ložionicama daje se nagrada radnicima, koji obavljaju popravke i nadzornom osoblju, koje stvarno utječe na uspjeh ovih poslova.

Kao temelj za izračunavanje iznosa, iz kojeg se daju nagrade, uzima se jedinica održavanja, pod kojom se razumieva održavanje jedne lokomotive niza 125 kroz mjesec dana.

Pročelnik Odjela za željeznice i autopromet propisuje odnos između održavanja lokomotive niza 125 i lokomotiva ostalih nizova. On propisuje i vrieme, potrebno za održavanje jedne jedinice prema tehničkom uređenju i veličini ložionice, vodeći pri tom računa o broju vagona, koje dotična ložionica prosječno održava, kao i mogućnosti prištednje na vremenu.

Prišteđeno radno vrieme kod održavanja lokomotiva i vagona ustanovljuje se tako, da se od cjelokupno dozvoljenog radnog vremena odbije stvarno na radu provedeno vrieme.

Dozvoljeno radno vrieme ustanovljuje se na kraju mjeseca prema broju i vrsti održavanih lokomotiva.

Stvarno provedeno radno vrieme na održavanju lokomotiva i vagona u mjesecu u pojedinoj ložionici usta-

novljuje se tako, da se ukupno stvarno radno vrieme svih radnika ložionice, koji su radili na održavanju lokomotiva i vagona u odnosnom mjesecu, zbroji na koncu mjeseca. Odbijanjem ovoga od propisanog vremena dobije se prišteđeno vrieme.

Koliko ušteđenog radnog vremena odpada na pojedinog radnika, ustanovljuje se prema tome, koliko je razmjerno prema sveukupnom radnom vremenu odnosni radnik u tom mjesecu radio.

Za prišteđeno radno vrieme pripada radniku nagrada. Kod određivanja visine ove nagrade uzima se kod pojedinog radnika osim njegova radnog vremena u obzir marljivost i sposobnost, tako da samo najmarljiviji i najsposobniji dobivaju najveću nagradu. U priedlogu za nagrade ima se točno navesti kod svakog radnika, koliko je sati u odnosnom mjesecu radio. Nagrade radnicima odobrava nadstojnik jedinice. O visini nagrade za svaki prišteđeni sat odlučuje pročelnik odjela za željeznice i autopromet, koji ujedno odlučuje o visini postotka, koji će se odvojiti od prištednje za nagrade nadzornom osoblju, kome i u kojoj će se visini nagrada dati.

Nagrada za pospješenje popravaka samovoza

§ 57.

Za pospješenje popravaka samovoza u radionici odsjeka za samovozni promet daju se mjesečne nagrade i to:

a) poslovođi	do Kuna	1.000.—
b) obrtniku-automehaničaru sa samovoznim izpitom	do Kuna	800.—
c) ostalim obrtnicima	do Kuna	700.—

d) poluobrtnicima i redovitim radnicima sa samovoznim izpitom do Kuna 600.—

Predviđena nagrada daje se službeniku, koji je cieli mjesec obavljao svoju službu, i koji je u to vrieme podpuno svršio dodieljeni mu posao. U protivnom mu se slučaju nagrada smanjuje razmjerno prema nesvršenom poslu i vremenu.

Prigodne nagrade

§ 58.

Osobi, koja svojim djelovanjem pridonese, da ne dođe do sudara vlakova, nezgoda ili štete, odobrit će se nagrada do 10.000.— Kuna.

Odluku o nagrađivanju do 3.000 Kuna izdaje ravnateljstvo državnih željeznica, a preko te svote odjel za željeznice i autopromet.

Ako bi ovu nagradu trebalo primiti više osoba, razdielit će se ona razmjerno.

Odluka o nagradi izdaje se na temelju provedenih izvida.

§ 59.

Službeniku, koji vršeći svoju redovitu službu na pruzi nađe puknutu tračnicu i o tome obaviesti najbližu željezničku jedinicu, pripada nagrada od 100 Kuna.

Nagradu odobrava ravnateljstvo državnih željeznica.

§ 60.

Službeniku, koji vršeći svoju redovitu dužnost pronađe puknutu osovinu u kolima, koja su u prometu, i o tome obaviesti najbližu službenu jedinicu, pripada nagrada od 1.000 Kuna.

Nagradu odobrava ravnateljstvo državnih željeznica.

§ 61.

Za neodgodive i naporne poslove i to: za poslove izazvane izvanrednim okolnostima zatim za poslove, u kojima prema njihovoj naravi dolazi do nerazmjernog povećanja rada, kao i za prekovremeni rad na nuzgrenim poslovima može ministar prometa i javnih radova odobriti nagradu prema vriednosti posla i uloženom trudu.

Pogodnost u ogrjevu

§ 62.

Djelatni službenici, redoviti radnici, osobni i obiteljski umirovljenici i rentaši, te liečnici državnih prometnih ustanova, mogu svake godine za osobnu upotrebu dobiti iz najbližeg željezničkog stovarišta određenu količinu ugljena prema kupovnoj cieni povećanoj za 10% u ime režijskih troškova prema ovoj skrižaljci:

	oženjeni	neoženjeni
a) činovnici i liečnici	tona 6	tona 2
b) dočinovnici i obrtnici	„ 4	„ 1.50
c) podvornici, ostali redoviti radnici i ugovorni službenici	„ 3	„ 1.50

Ako se ovaj propis odnosi i na muža i na ženu, ugljen može dobiti samo jedno od njih.

Ugljen se izdaje samo ako ne postoje zapreke za održavanje redovitog prometa.

§ 63.

Neupotrebljivi pragovi te skretnička i mostovska građa izdaju se djelatnim službenicima i redovitim radnicima prema unapried ustanovljenim cienama.

§ 64.

Sva potraživanja iz ovoga propisnika, zastaruju za godinu dana, ako u tom vremenu nije stavljen zahtjev za njihovo ostvarenje.

§ 65.

Službenik, koji prema ovom propisniku ima pravo na više nagrada, može za isto vrieme primiti samo jednu nagradu i to onu, koju sam izabere. Iznimka od ovog propisa dopuštena je samo prema odluci ministra prometa i javnih radova.

Navedena ograničenja ne odnose se na prigodne nagrade.

§ 66.

U slučaju izvanrednih prilika može ministar prometa i javnih radova uz suglasnost državnog rizničara propise o naknadama i nagradama iz ovog propisnika promieniti.

§ 67.

Kao noćno vrieme prema ovom propisniku računa se vrieme od 20 do 6 sati.

§ 68.

Strojarskom i vlakopratnom i razmještačkom osoblju, koje prema propisima čl. 47.—53. pravilnika sporednih prinadležnosti državnih saobraćajnih ustanova od 8. travnja 1932. godine, M. S. broj 2032/32 prima kilometrinu, a koje prema odredbama §§ 36.—39. ovog propisnika ima pravo na satninu, izplatit će se još onoliko, koliko je to osoblje u ime kilometrine od 1. siečnja 1942. do 31. kolovoza 1942. već primilo.

Službenicima, koji za svoja putovanja primaju putne paušale, izplatit će se za isto vrieme onoliko, koliko su već u ime putnih paušala primili.

§ 69.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, a primjenjivat će se od 1. rujna 1942. osim propisa § 56., koji će se primjenjivati počevši od 1. listopada 1942., i propisa §§ 40.—42. i § 57., koji će se primjenjivati počevši od 1. svibnja 1942.

§ 70.

Danom proglašenja ovog propisnika prestaju vriediti propisi pravilnika sporednih prinadležnosti službenika državnih saobraćajnih ustanova od 8. travnja 1932. M. S. br. 2032/32 sa svim njegovim promjenama i nadopunama, osim propisa, koji se odnose na službenike pomorskog i riečnog prometa.

U Zagrebu, dne 31. kolovoza 1942.

Ministar za promet i javne radove:

Ing. Hilmija Bešlagić, v. r.

Suglasan:
Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 26. rujna 1942. broj 217.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 25. rujna 1942. broj 14890-III-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja oblastna odluka od 17. rujna 1942. broj 8987-1942 o cienama petroleja za razsvjetu, denaturiranog petroleja (crvenog) za poljodjelstvo, denaturiranog petroleja (zelenog) za ribarstvo te white-spirita

I.

Točka II. slovo c) oblastne odluke od 17. rujna 1942. broj 8987-1942 o cienama petroleja za razsvjetu, denaturiranog petroleja (crvenog) za poljodjelstvo, denaturiranog petroleja (zelenog) za ribarstvo te white-spirita (Narodne novine od 23. rujna 1942. broj 214) mienja se i glasi:

»c) za pošiljke u vagonima cisternama u punom tovaru s Kn 15.10 za 1 kg«.

II.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 25. rujna 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Dr. ing. F. Krajčević, v. r.

---

* Narodne novine od 26. rujna 1942. broj 217.

IZPRAVCI

KNJIGA XXIII. (SVEZAK 229.—230.)

U Narodnim novinama od 21. listopada 1942. broj 238. donešeni su sliedeći izpravci, koji nisu provedeni u ovom izdanju.

U propisniku o nuzgrednim berivima službenika državnih prometnih ustanova § 38, redak 12 i 14 (str. 301) ima umjesto »5%« stajati »50%«, a umjesto »skretničare« ima stajati »skretničara«.

U § 39. (str. 302) prva dva redka izpravno glase: »Putna satnina obračunava se na temelju podataka lokomotivske izkaznice odnosno knjižice satnine.

U ovim izkaznicama i knjižicama potvrdjuju:«

U § 54. strana 312, redak treći, umjesto »povećanih« ima stajati »povećanim«.

STVARNO KAZALO
ZA XXIII. KNJIGU — SVEZAK 221.-230.

(Brojevi označuju stranice, a oni u zagradi broj svezka)

K

L

M